

STIFTET 25. NOVBR 1916

Dansk Irsksetter Klub

60 år

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forord	5
Klubbens formænd	7
Klubbens bestyrelse	8
Johnstad-Møller	11
Fortid-nutid-fremtid	12
Irske settere før 1916	16
Den irske setter på markprøver	18
Den irske setter på udstillinger	40
Den irske setter på Derby	47
P. Theis Westermann	49
Arbejdet efter skuddet	63
Avlsregistrering	74
Edvard Holm	80
Rolf Adolfsson, Sverige	87
Arne Holmesland, Norge	89
C. Michel, Frankrig	93
John Nash, Irland	97
Hans Pahle, Dansk Kennel Klub	101
Love og standard	102
Fra England af Egon Jensen	106
D. I. S. K. 's pokaler	109
Kennelnavne	122
Markprøveresultater gennem 14 år	124
Registreringer	125
Medlemsliste	126

FORORD

Så er de første 60 år gået i DANSK IRKSETTERKLUB's historie, og vi skal prøve at samle alle disse års værdier i denne bog.

Vi i bestyrelsen, som har arbejdet med at samle disse 60 års arbejde i klubben, er sikre på, at mange ældre medlemmer kunne have gjort dette bedre, men nu er det os, opgaven er pålagt.

Vi vil gerne sige alle medlemmer, som har sendt os billeder med data, artikler og andre oplysninger af forskellig art, tak. Havde vi ikke haft medlemmernes store hjælp her, havde vi ikke haft de oplysninger og artikler, som vi mener er med til at gøre bogen værdifuld.

Vi har efter bedste evne prøvet at skrive denne bog så objektivt som muligt, men det har været meget svært at få tilstrækkelige oplysninger om Irsksetteren på markprøver og udstillinger gennem disse 60 år, så skulle vi have overset en og anden undervejs, er det ikke med vor gode vilje.

Vi håber, at denne jubilæumsbog vil blive modtaget godt i mange Irsksetter-hjem og må blive en kilde til ansporelse og gavn for Irsksetteren i fremtiden.

Bestyrelsen

D.I.S.K. formænd gennem tiderne

Rudolf Reventlow
1916 - 1917

H. Deichmann
1917 - 1921

Æresmedlem
Niels Mørk
1921 - 1932

Æresmedlem
S. A. Tetzlaff
1932 - 1958
Guldnål

Ernst Rasmussen
1958 - 1963

Æresmedlem
P. Theis Westermann
1963 - 1973
Guldnål

Verner Larsen
Formand
1973 -

Jørgen Jensen
Sekretær

Niels Nielsen

Edv. Holm
Næstformand

Palle Krag
Kasserer

Ove Pedersen

Torkild Smidth

Æresmedlem Johnstad-Møller
(Guldnål)

Da jeg i 1920 stod overfor at skulle anskaffe mig en hund (og selvfølgelig en jagthund), blev det en irsk setter. Den var af norsk afstamning (Corn. Schilbred) en lille tæve med et for spids hoved, men den blev en pragtfuld brugshund både på land og vand. Jeg valgte en irsk setter, fordi den dengang blev regnet for den bedste vandhund. Hun hed Cora og var skyld i, at jeg mødte op på Rødsetterklubbens markprøve om foråret ved Roskilde for at se, hvad man forlangte af hundene på prøve, og hvad de kunne præstere.

Dette markprøvebesøg bragte mig i forbindelse med Rødsetterklubben og dens grundstamme af fremragende kynologer som Ludv. Borg, godsejer Helmers, S.A. Tetzlaff m.m.fl. og blev til mange lykkelige år med hundesport, og således mange års medlemskab af D.R.S.K. og mange års medlemskab af Dansk Jagtforening's markprøveudvalg samt mangt et lykkeligt og lærerigt dommerhverv på markprøver.

Det er forståeligt, at jeg føler stor taknemlighed over for Dansk Rødsetter klub, som har bragt mig så mange lykkelige stunder. Her var en klub præget af saglighed og godt kammeratskab. Andre klubber har kunnet opvise flere præmiehunde, den irske setter er nu engang ikke en hund for enhver: den er ret sent udviklet, normalt ikke født med stand, meget stædig og stærk af karakter og derfor ofte svær at dressere. Og nogle af dens fine jagtegenskaber gør den heller ikke særlig egnet til markprøver, f.eks. tager den i reglen først stand, når fuglen trykker, hvilket giver mange stødninger, men er en fordel på jagt.

Må jeg slutte dette lille indlæg med en kærlighedserklæring til den irske setter og en tak til den og dens klub for mange lykkelige stunder på jagt og markprøver, på udstillinger og i kammeratskab.

Johnstad-Møller

FORTID - NUTID - FREMTID

Når man ser tilbage på den irske setters historie i Danmark, er man glad for, at vore forgængere var dygtige og fremsynede for den irske setters fremtid. Det være sig såvel dommere, opdrættere og hundeførere og sidst, men ikke mindst dem som bestred det store arbejde med ledelse af klubben.

Skal jeg her i vort jubilæumsår nævne nogle enkelte, som har sat særlige spor i klubbens historie, må det være følgende:

Grundvolden for DANSK RØD SETTER KLUB blev lagt af Ludv. Borg, Corn. Schilbred og Rudolf Reventlow, som startede Skandinavisk Rød Setter Klub, senere kom Deichmann til.

Ludv. Borg

Corn. Schilbred

Rudolf Reventlow

Takket være disse mænds kynologiske viden og indsigt - og ved målbevidst avlsarbejde, fik klubben et godt materiale at arbejde med. Mange ejere af irske settere kender i dag navne som Erin, Evedal, Dapper og Tohoo.

Det var først omkring 1912 den Skandinaviske Rød Setter Klub begyndte at afholde markprøver. Interessen i Danmark var ikke særlig stor for den irske setter, og derfor stod det klart, at skulle den irske setter have fremgang, måtte der skabes noget nyt og bærende.

Den 25. november 1916 samledes 29 mænd og kvinder for at stifte DANSK RØD SETTER KLUB. Her blev klubbens love vedtaget, som en snæver kreds på forhånd havde udarbejdet. En foreløbig bestyrelse blev valgt med Rudolf Reventlow som formand. Først til generalforsamlingen den 17. juli 1917 blev den endelige bestyrelse valgt som følger: H. Deichmann som formand, R. Reventlow, C.J. Hellmers, Niels Mørch og P. Andersen.

Klubben startede med 31 medlemmer.

I 1921 fratrådte Deichmann som formand, og Niels Mørch overtog hvervet til 1932.

Niels Mørch skrev i Dansk Rød Setter Klubs årbog 1916 - 1931 om klubbens tilblivelse følgende: "Mange fordomme og gamle vaner skal overvindes, mange hensyn skal tages, så arbejdet med at få den røde setter frem her i landet er gået langsomt, men der er arbejdet efter en bestemt plan, og målbevidst. Klubben har til alle tider holdt sig tilbage fra at forsøge at ville dominere eller blande sig i personlige stridigheder, som der til tider har været voldsomme mellem moderklubben D.K.K. og flere andre jagthundeklubber.

Vi har simpelt hen hverken råd eller tid til at vække strid, vor stadige kamp har været at vinde sympati og tillid, uden hvilken man umuligt kan vinde tilhængere for vor hunderace."

Disse visdomsord er ikke mindre rigtige i dag 44 år senere, skal vi i D.I.S.K. have fremgang med den irske setter fremover, må alle medlemmer huske disse af Niels Mørch's alvorsord.

I 1932 trådte Niels Mørch tilbage, og S.A. Tetzlaff blev formand; dette hverv bestred han til 1958. Det var mange år S.A. Tetzlaff fik lov at præge D.R.S.K., foruden det at være formand for vor klub, varetog han mange andre hverv.

S.A. Tetzlaff var med til at stifte Dansk Jagthunde Derby og var formand herfor. Stiftede Fællesrepræsentationen og sad som formand i mange år, var medstifter af Nordisk Kennel Union og en årrække formand for Dansk Kennel Klub. S.A. Tetzlaff er æresmedlem af Dansk Rød Setter Klub, Svensk Irkssetter Klub og Dansk Kennel Klub. S.A. Tetzlaff har tillige fået tildelt guldnålen af Dansk Irkssetter-Klub og Dansk Kennelklub.

Mange var de hunde Tetzlaff førte på prøver og udstillinger, hvor han hentede mange flotte præmier, som f.eks. da Lyngmarkens Ray blev 2. vinder på Derbyet i 1935.

Lyngmarkens Ray
ejer S.A. Tetzlaff

Da Tetzlaff overtog formandsposten i D.K.K. i 1958, ønskede han ikke længere at være formand for D.R.S.K., og Ernst Rasmussen blev valgt til formand og sad på denne post til 1963. Også i disse år blev der arbejdet for den irske setter.

I 1963 overtog P. Theis Westermann formandspladsen. Theis er den formand, som jeg kender bedst personlig. Det var en værdig repræsentant for vor klub, vi havde i Theis, du havde mange tillidshverv bl.a. som formand for Derbyudvalget.

Theis havde en dejlig rolig måde at lede klubben på, aldrig tænkte han på sit eget, det var altid den irske setter og dens fremtid, der stod hans hjerte nærmest, derfor skal der her lyde en tak og hyldest til dig.

Mange kender også dit kennelnavn "Theis". Din største oplevelse med en irsk setter var vel nok det at blive placeret på Derbyet med "Højrup's Sally".

Theis' Beth
H. Grøn

I din formandstid fik Dansk Rød Setter Klub navneforandring til DANSK IRKSETTER-KLUB. Du tegnede også vort nye klubmærke, emblemet med irsksetter-hovedet.

I 1972 tog du beslutningen, at du året efter ville træde af som formand og meddelte klubben dette på generalforsamlingen.

I 1973 blev det undertegnede, der overtog formandsposten; jeg følte, et stort ansvar blev lagt på mine skuldre, men i de få år der er gået siden da, har alle gjort formandsarbejdet let for mig. Jeg vil gerne her have lov til at sige alle tak for den tillid, man har vist mig.

Mange store personligheder har vi haft gennem årene, som har påtaget sig arbejdet for højnelsen af den irske setter i Danmark. En enkelt vil jeg her have lov til at nævne, nemlig den stovte, ligefremme, men måske til tider lidt bøsige Johnstad-Møller, som sad i bestyrelsen fra 1928 til 1970. E. Johnstad-Møller har været en stærk og tro mand for klubben. I alle disse år har han siddet i bestyrelsen som en god støtte for formændene Mørch, Tetzlaff, Ernst Rasmussen og Theis Westermann.

Det var mig en stor fornøjelse at høre dig fortælle om dine oplevelser med dine irske settere på prøver, udstillinger og jagt. I 1920 fik du din første hund Kora, som var af norsk afstamning - Schilbred. Efter Kora fulgte mange; een af de hunde du mindes bedst var "Lyngmarkens Fylla", som i 1933 blev bedste hund i unghundeklasse på D.R.S.K.'s prøve og fik ærespræmie. Samme år vandt Fylla D.K.K.'s prøve og blev samtidig udstillingschampion.

Jeg spurgte Johnstad-Møller, hvad det var, der fik ham til at vælge den irske setter som sin jagthund, og hvorfor han forblev trofast for denne race. Han svarede, at det var, fordi det var den bedste apportør og vandhund, og da det var det, den skulle bruges til, var valget let, idet han også kunne lide denne hunds temperament og trofasthed.

Under "eftersøgningsarbejdet" på irske settere, som i tidens løb har gjort sig særligt bemærket, har jeg stødt på mange kendte personer, som det vil være mig helt umuligt at nævne i denne årbog. Blot vil jeg tilføje, at det varmer og glæder mig at se hvor mange, der har været og er aktive i klubbens arbejde, og som stadig arbejder ihærdigt på at højne den irske setters standard.

Lyngmarkens Fylla
E. Johnstad-Møller

Jeg er sikker på, at den irske setter stadig er på vej opad. Når vi ser på de seneste års udvikling og ser, hvor mange nye unge medlemmer, der møder på vore prøver med gode hunde, som bliver godt placeret, kan vi i fællesskab arbejde videre med det klare sigte, at fremtidens irske settere vil blive avlet med omhu og eftertanke. Således at vi i fællesskab og stræben vil nå toppen af jagt- og markprøvehunde med et godt exteriør.

Fremtiden ser lys ud for den irske setter i Danmark.

Verner Larsen

DEN IRSKE SETTER FØR 1916

Den irske setter er en gammel race. A. Veteran Sportsmann skriver i 1803, at de irske jægere benytter settere mere end pointere, og han ser settere mere egnet for Irland.

Preston W.B. Daniel var forfatter på samme tid, og han skrev: En gods-ejer i Nordirland lod fornye lejemaal på sin jordejendom for 999 år mod at få en han- og en tævehund som betaling. Det var mange penge - især i de dage.

Ildstone Rev Pearce siger i "The Dog", at der optrådte meget få irske settere. Han havde det indtryk, at irlænderne meget nødig ville af med dem.

Det er med de irske settere som med andre setterracer, at de ældste oplysninger man har, er om visse stammer, som blev holdt af enkelte familier på større godser. Af disse er de mest kendte Lord de Treyne's på French Park, The O Conner-settere, hvorfra de la Touchestammen og miss Lidwell's stamme skriver sig. Lord Rossmore's settere, Lord Waterparks og Sir Lofthus's stammer. Hvor langt tilbage disse går, er vanskeligt at afgøre, men nogle af dem kan følges tilbage til tiden før oprøret i 1798. Oberst J.K. Millner, Dublin, en fremragende opdrætter og kender af racen, har i et større værk "Dogs" skrevet afsnittet om den irske setter. Han skriver bl.a., at der intet berettes om, hvorfra den røde setter skriver sig. Men den gamle red spaniel, hvorunder man kendte den i den tidligste del af forrige århundrede og som endnu bruges i enkelte distrikter, giver os en pegepind. På gaelisk kaldes de for moder Rhu (rød hund).

I år 1870 og fremefter har vi de første irske settere, som vi kender i Danmark.

Det er:

Mona	D.H.S.B. 164
Nestor	D.H.S.B. 178
Zipp Jasper	163
Kate	164

I 1893 blev den første danske markprøve afholdt på Brahetrolleborg den 15. og 16. september. Der deltog 6 hunde, 1 engelsk setter, 3 irske settere og 2 pointere.

De 3 irske settere var følgende: Flikka nr. 2, ejer jagtbetjent Rasmussen, Fleck nr. 4 og Herla nr. 5, ejer gårdejer Niels Thoderup. Hvad hundenes præstationer angår, skriver dommeren følgende:

Af de 3 irske settere var Flikka den bedste, omend den ikke kom meget omkring, var den en god søger, fandt hønsene godt og stod fast for dem. Apporeringen var ligeledes god og dens manerer og måde at søge på kunne, navnlig i sidste henseende stod den over de andre to. Fleck og Herla var brugbare hunde, men deres manerer var mindre kønne og dressuren mangelfuld, idet de apporerede hidsigt og var ukendte med ordet down.

En hund, som fortjener en særlig omtale, er Gissa P. Den var Danmarks første Field Trail Champion, men tilhørte den norske generalkonsul C. M. Pay, som boede i København, men var på stadige rejser i Norge.

Ved prøven på Lauvåsen i 1902 fik Gissa P. følgende kritik: Rask elegant søg i glimrende stil, vakker og stø i standen, brilliant samarbejde med jægeren, går uden pipe og vink, sekunder og apporterer udmærket, er meget veldresseret. 1. pr. og damernes pokal.

Gissa P.'s øvrige præmieringer:

1. pr. åben kl. 1. vinder i vinderklasse, Bollen 1902
1. vinder Lerchenborg 1905, Danmark
1. vinder Lundersvold 1906, Danmark
2. vinder Ryttylå 1907, Finland
1. vinder Vedelsborg 1907, Danmark

Gissa P. er født 10. maj 1900 og er faldet efter K2 D.H.S.B. 314 og Fleck 3 S.K.K. 819.

På jagt i Kongelunden

DEN IRSKE SETTER PÅ MARKPRØVER GENNEM 60 ÅR

År 1916

Greve Reventlows hunde Dapper Royal Rambler var født i Irland efter champ. Kerry Surprice og champ. Changing Fancy. Rambler og to af hans eget afkom fik 1. pr. og senere samme år i vinderklasse blev Rambler 1. vinder, Lady Go Lightly 3. vinder, Dapper Damp 4. vinder.

År 1917

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Evadals Giss fik 1. pr. og ærespræmie, ejer og fører Helmer Grøn.

Åben klasse: Evadals Ruter Dam 1. pr. og ærespræmie.

På D. K. K. 's prøve fik Giss senere 1. pr. samme år.

Det har ikke været muligt at finde noget, der skriver sig fra 1918, 1919 og 1920.

År 1921

D. K. K. 's markprøve på Brahetrolleborg med 65 startende hunde, hvor sejrherren blev den irske setter Redskin Lejla, ejer Niels Mørch, fører skytte Poulsen, Pandebjerg.

Mørch erobrede ved denne lejlighed vist nok det største antal sølvgenstande som en enkelt hund ved en enkelt prøve har hjembragt sin herre, nemlig: D. K. K. 's vandrepokal, D. R. S. K. 's vandrepokal med ejendomsbæger, 1. pr. åben kl., 1. pr. vinderkl. og ærespræmie som prøvens bedste hund.

På Dansk Pointer og Engelsk Setter Klubs prøve blev Roy 1. vinder i vinderkl.

År 1922

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Ruth 1. pr. bedste unghund, D. K. K. 's ærespræmie.

Åben klasse: Rubinas Klat bedste hund, D. R. S. K. 's vandrepokal.

Vinderklasse: 5 hunde deltog, 1. vinder blev Rubinas Klat.

1923, 1924 og 1925 intet materiale.

År 1926

D. K. K.

Vinderklasse: Tohoo Pang 1. vinder, D. K. K. 's vandrepokal til ejendom.

År 1927

D. R. S. K.

Vinderklasse: Tohoo Pang 1. vinder - og hermed jagtprøve championat, det første i klubbens historie.

D. K. K.

Unghundeklasse: Djaga 1. pr. og vandrepokal.

Tohoo Mac

År 1928

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Kajsa 1. pr. bedste hund, ejer Ludv. Borg.

Åben klasse: Ruffo 1. pr., D. R. S. K. 's vandrepokal, ejer Pers.

D. K. K.

Unghundeklasse: Tygo bedste hund og førerpræmie, ejer K. Kristensen.

Vinderklasse: Lyngmarkens Helan 2. vinder, ejer forv. Hansen.

År 1929

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Tygo bedste hund, ærespræmie, ejer K. Kristensen.

Åben klasse: Rubi Rubinos 1. pr. bedste hund, D. R. S. K. 's vandrepokal.

På D. K. K. 's prøve deltog følgende irske settere: 3 i unghundeklasse, 6 i åben klasse, 3 i vinderklasse, heraf fik 2 1. pr. i unghundeklasse, 3 fik 1. pr. åben klasse og 1 blev 5. vinder i vinderklasse.

Unghundeklasse: Exelsia Fauna 1. pr. bedste hund, D.K.K.'s ærespræmie.
Åben klasse: Thygo 1. pr. bedste hund, D.R.S.K.'s vandrepokal, og senere bliver han 5. vinder i vinderklasse.

År 1930

D.R.S.K.

Unghundeklasse: Lyngmarkens Mia, 1. pr. bedste unghund.

Åben klasse: Rubi Rubinos 1. pr. bedste hund, D.R.S.K.'s vandrepokal.

Vinderklasse: Rubi bliver bedste hund og får D.K.K.'s ærespræmie.

D.K.K.

Unghundeklasse: Treff 1. pr. D.R.S.K.'s ærespræmie, ejer N. Mørch.

Åben klasse: Selandias Duky 1. pr. D.R.S.K.'s vandrepokal.

Selandias Ayoe fik 1. pr., ejer N. Mørch.

År 1931

D.R.S.K.

Unghundeklasse: Selandias Ayoe 1. pr. bedste hund, ærespræmie, ejer N. Mørch.

Åben klasse: Christiansmindes Lis 1. pr. bedste hund, D.R.S.K.'s vandrepokal.

Vinderklasse: Selandias Duky 1. vinder.

D.K.K.

Unghundeklasse: Lyngmarkens Fox 1. pr. bedste hund, D.K.K.'s ærespræmie, D.R.S.K.'s ærespræmie, D.R.S.K.'s førerpræmie, D.R.S.K.'s vandrepokal, Walter Christensens vandrepokal, ejer og fører K.A. Christiansen.

Åben klasse: Treff 1. pr. D.R.S.K.'s vandrepokal, ejer N. Mørch.

Vinderklasse: Selandias Ayoe 4. vinder, ejer N. Mørch, fører Poulsen, førerpræmie kr. 100,00.

År 1932

D.R.S.K.

Unghundeklasse: Lyngmarkens Fox 1. pr. bedste hund, ejer K.A. Christiansen.

Åben klasse: Treff bedste hund, D.R.S.K.'s vandrepokal, ejer N. Mørch.

Vinderklasse: Treff 1. vinder, D.K.K.'s ærespræmie.

D.K.K.

Unghundeklasse: Montebellos Norma 1. pr. bedste hund, ejer greve Knuth.

Åben klasse: Fox 1. pr., ejer K.A. Christiansen.

Vinderklasse: Treff 4. vinder, ejer N. Mørch.

År 1933

D.R.S.K.

Unghundeklasse: Montebellos Maggi 1. pr. bedste hund, ejer S.A. Tetzlaff.

Åben klasse: Dido 1. pr. bedste hund, ejer lærer Gade.

Vinderklasse: Montebellos Norma 1. vinder, ejer greve Knuth.

D.K.K.

Unghundeklasse: Lyngmarkens Ray bedste hund, ærespræmie, ejer S.A. Tetzlaff.

Åben klasse: Lyngmarkens Fylla 1. pr. bedste hund, D.R.S.K.'s ærespræmie, Åge Moltkes ærespræmie, D.R.S.K.'s vandrepokal, ejer E. Johnstad-Møller.

Vinderklasse: Treff 2. vinder, ejer N. Mørch.

Montebellos Maggi
S.A. Tetzlaff

År 1934

D.R.S.K.

Unghundeklasse: Lyngmarkens Ray 1. pr. bedste hund, ærespræmie, ejer S.A. Tetzlaff.

Åben klasse: Montebellos Norma 1. pr. bedste hund, ejer greve Knuth.

Vinderklasse: Dido 1. vinder, ejer lærer Gade.

D.K.K.

Unghundeklasse: Treff 1. pr., D.R.S.K.'s ærespræmie, ejer Chr. Andersen.

Åben klasse: Lyngmarkens Ray 1. pr., ærespræmie, ejer S.A. Tetzlaff.

Vinderklasse: af 16 startende hunde blev Montebellos Norma 5. vinder, ejer greve Knuth.

År 1935

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Skovbækgård's Rikke 1. pr. bedste hund.

Åben klasse: Ross af Boyne blev bedste hund.

Vinderklasse: blev også vundet af Ross.

I Sverige deltog Christiansmindes Rikke og blev 1. vinder af 10 startende hunde.

Samme år havde vi svensk-dansk irsk-setter-match, af nedenstående kan ses, hvordan det gik.

Nedenfor anføres Pointsberegningen for de enkelte hunde.

Svenske.	Danske.
Ros.	Ray.
Næse 7	Næse 8
Stil 8	Stil 5
Fart 7	Fart 7
Sekundering . 0	Sekundering . 7
Appel 2	Appel 8
Vildtbehandl. <u>0</u>	Vildtbehandl. <u>7</u>
24 = 4 Points	42 = 7 Points
Ulla.	Jerry.
Næse 7	Næse 7
Stil 9	Stil 7
Fart 8	Fart 7
Sekundering . 10	Sekundering . 5
Appel 10	Appel 7
Vildtbehandl. <u>7</u>	Vildtbehandl. <u>6</u>
51 = 8 Points	39 = 6 Points
Gnista.	Maggi.
Næse 8	Næse 8
Stil 7	Stil 6
Fart 8	Fart 8
Sekundering . 9	Sekundering . 9
Appel 7	Appel 7
Vildtbehandl. <u>8</u>	Vildtbehandl. <u>7</u>
47 = 8 Points	45 = 7 Points

Don.

Næse 5
Stil 8
Fart 7
Sekundering . 9
Appel 8
Vildtbehandl. <u>6</u>
43 = 6 Points

Ross of Boyne.

Næse 8
Stil 8
Fart 8
Sekundering . 10
Appel 10
Vildtbehandl. <u>9</u>
53 = 9 Points

For Sverige 35

Nils Kamph.

Fellow.

Næse 8
Stil 5
Fart 7
Sekundering . 9
Appel 8
Vildtbehandl. <u>8</u>
45 = 7 Points

Norma.

Næse 8
Stil 8
Fart 9
Sekundering . 0
Appel 10
Vildtbehandl. <u>7</u>
42 = 7 Points

For Danmark 34

Erik Spandet.

År 1936

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Bjergmarkens Lady, 1. pr. bedste hund, ærespræmie.

Åben klasse: Møllemarkens Ria 1. pr. bedste hund, D. R. S. K.'s vandrepokal.

Vinderklasse: 1. vinder blev den svenske import Evadals Mia, ejer Leyssac, der står i hendes kritik: Hendes stil er blændende, og hun har en fremragende næse.

D. K. K.

Åben klasse: Rita af Viby 1. pr. D. K. K.'s ærespræmie, bedste hund, hun blev senere 3. vinder i vinderklasse, ejer J. Witt.

År 1937

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Skovbækgård's Gnista 1. pr. bedste hund, ejer S. Nielsen.

Åben klasse: Lyngmarkens Ray, D. R. S. K.'s vandrepokal til ejendom, ejer S. A. Tetzlaff.

Vinderklasse: Bruserups Rossie 1. vinder, Ludv. Borg's vandrepokal til ejendom, ejer N. Brøstrup.

D.K.K.

Rita af Viby 1. pr. bedste hund D.K.K.'s ærespræmie.

År 1938

Unghundeklasse: Cora bedste hund, førerpræmie.

Åben klasse: Champ. Evadals Fellow, bedste hund.

Vinderklasse: Lyngmarkens Ray, D.K.K.'s ærespræmie, D.R.S.K.'s 1. vinder pokal.

År 1939

D.R.S.K.

Åben klasse: Treff af Hellerup 1. pr. bedste hund, D.R.S.K.'s vandrepokal og ærespræmie, ejer Chr. Andersen.

Vinderklasse: Lyngmarkens Ray 1. vinder D.K.K.'s ærespræmie, ejer S. A. Tetzlaff.

År 1940

Det har været umuligt at finde materiale for året.

Evadals Fellow
V. E. Porsdal

År 1941

D.R.S.K.

Unghundeklasse: Evadals Mia bedste hund, ærespræmie, ejer S.A. Tetzlaff.

Åben klasse: Treff af Hellerup D.R.S.K.'s vandrepokal og ærespræmie, ejer Chr. Andersen.

Vinderklasse: Lyngmarkens Ray 1. vinder, ærespræmie, ejer S.A. Tetzlaff.

I 1941 blev sammenslutningen af de stående jagthunderacer en realitet, og i dag - også når vi ser tilbage gennem årene - ser vi hvilken værdi dette har haft for sammenholdets skyld og for alle de stående jagthunde i Danmark, lad os værne om disse værdier - også i fremtiden.

År 1942

D.R.S.K.

Åben klasse: Møllemarkens Ria bedste hund, D.R.S.K.'s vandrepokal, ejer H. Nerving.

Vinderklasse: Evadals Mia 1. vinder D.K.K.'s ærespræmie, ejer P. Leyssac,

År 1943

Det har ikke været muligt at finde materiale for året.

År 1944

D.R.S.K.

Åben klasse: Strandbys Sussi 1. pr. bedste hund, ejer K. Storskov.

Vinderklasse: Pay 1. vinder, ejer S.A. Tetzlaff.

F.J.D.

Skovbækgårds Senta 1. pr., ejer V. Børsting.

Skovbækgårds Tut 1. pr., ejer Lund Sørensen.

År 1945

D.R.S.K.

Unghundeklasse: Montebellos E. Rinboj 1. pr. bedste hund, ærespræmie.

Åben klasse: Lyngmarkens Fox 1. pr. bedste hund, D.R.S.K.'s vandrepokal, ejer fru Talbitzer, fører P. Poulsen.

Vinderklasse: Lyngmarkens Fox 1. vinder.

År 1946

D.R.S.K.

Åben klasse: Raket 1. pr. ærespræmie, D.R.S.K.'s vandrepokal, ejer E. Theilgaard.

Vinderklasse: blev også vundet af Raket.

År 1947

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Theis Beth 1. pr. bedste hund, ejer skovfoged Grøn.

Åben klasse: Skibbinges Pan 1. pr. bedste hund, ejer Johs. Jensen.

Vinderklasse: Gitta 1. vinder, ejer Johs. Jensen.

D. K. K.

Lyngmarkens Fox 4. vinder, ejer fru Talbitzer.

Theis' Beth
H. Grøn

År 1948

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Senta bedste hund, ejer Storm Jørgensen.

Vinderklasse: 1. vinder Vestklits Tello, ejer Gunnar Holmegaard.

Prøve i Sverige:

Lyngmarkens Dan 1. vinder.

År 1949

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Montebellos Jack 1. pr. bedste hund, D. R. S. K.'s ærespræmie og førerpræmie, ejer C. Balch-Barth, fører E. Tornehøj.

Åben klasse: Senta 1. pr. D. K. K.'s ærespræmie, ejer Storm Jørgensen.

Vinderklasse: Red Jack 1. vinder, D. R. S. K.'s ærespræmie, ejer P. C. Nielsen.

D. K. K.

Unghundeklasse: Tørvegaardens Mona 1. pr. bedste hund, ejer Sv. Aa. Svendsen.

Åben klasse: Knold 1. pr. D. R. S. K.'s vandrepokal, ejer Skrøder, Hofmandsgave.

Vinderklasse: Knold 2 1. vinder.

D. K. K.

Unghundeklasse: Egestrøms Sussie 1. pr., ejer H. Esbensen.

Prøve i Sverige:

Lyngmarkens Dan 3. vinder.

Egestrøms Sussie
H. Esbensen

År 1950

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Montebellos Jack 1. pr. bedste hund, D. R. S. K.'s ærespræmie og førerpræmie, ejer C. Balch-Barth, fører E. Tornehøj.

Åben klasse: Senta 1. pr. bedste hund, D. R. S. K.'s vandrepokal, ejer Storm Jørgensen.

Vinderklasse: Red Jack 1. vinder, D. R. S. K.'s ærespræmie, ejer P. C. Nielsen.

D. K. K.

Senta 1. pr., ejer Storm Jørgensen.

Egestrøms Sussie 1. pr., ejer H. Esbensen.

År 1951

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Egestrøms Sussie bedste hund, ejer H. Esbensen.

Åben klasse: Ch. Knold 2 bedste hund, D. R. S. K.'s vandrepokal, ejer P. Schrøder, Hofmandsgave.

Vinderklasse: Ch. Knold 2 1. vinder.

L. J. F.

Egestrøms Sussie 1. pr., ejer H. Esbensen.

D. J. F.

Egestrøms Sussie 1. pr., ejer H. Esbensen.

År 1952

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Kongsnæs Ray bedste hund, D. R. S. K.'s ærespræmie og førerpræmie, ejer S. A. Tetzlaff, fører Johs. Jørgensen.

Åben klasse: Ch. Knold 2 1. pr., D. R. S. K.'s vandrepokal, ejer P. Schrøder.

Vinderklasse: Ch. Knold 2 1. vinder.

D. K. K.

Zitta 1. pr., ejer Henry Hansen.

År 1953

D. R. S. K.

Åben klasse: Egestrøms Sussie 1. pr. bedste hund, H. Esbensen.

Vinderklasse: Caps Tippe 1. vinder, ejer Cappelin, fører E. Tornehøj.

D. J. F.

Forårsprøve: Højbjerggårds Flynn, 1. pr., Edvard Holm.

Efterårsprøve: Højbjerggårds Flynn, 1. pr., Edvard Holm.

År 1954

D. R. S. K.

Åben klasse: Kongsnæs Ray 1. pr., D. R. S. K.'s vandrepokal og førerpræmie, ejer S. A. Tetzlaff, fører Johs. Jørgensen.

Vinderklasse: Egestrøms Sussie 1. vinder, H. Esbensen.

D. K. K. Rosenfeldt.

Kongsnæs Ray bedste hund i åben klasse, ærespræmie, S. A. Tetzlaff.

F. J. D.

Højbjerggårds Flynn, 1. pr., Edvard Holm.

År 1955

D. R. S. K.

Åben klasse: Egestrøms Sussie 1. pr. bedste hund, D. R. S. K.'s vandrepæmie, ejer H. Esbensen.

Vinderklasse: Montebellos Jim 1. vinder, greve Knuth.

År 1956

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Garvergårdens Pedro 1. pr. bedste hund, ejer K. Holstein-Ledreborg, fører Johs. Jørgensen.

Åben klasse: Højbjerggårds Ruff II, 1. pr., D. R. S. K.'s vandrepokal, ejer Edvard Holm.

Vinderklasse: 1. vinder Højbjerggårds Ruff II

Højbjerggårds Ruff II blev af D. J. F. udtaget som reserve nr. 6 til Danmarksmesterskabet 1956, her blev han placeret som nr. 4.

D. J. F.

Unghundeklasse: Pjusk. 1. pr. Edvard Holm

Højbjerggårds Ruff 2
Edv. Holm

År 1957

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Garvergårdens Pedro 1. pr., førerpræmie Johs. Jørgensen.

Åben klasse: Garvergårdens Pedro 1. pr. bedste hund, D. R. S. K.'s vandrepokal.

D. K. K.

Vinderklasse: Garvergårdens Pedro 4. vinder, Lyngmarkens Ray pokal.

D. J. F.

Garvergårdens Pedro 1. pr.

D. K. K.

Åben klasse: Garvergårdens Pedro 1. pr.

År 1958

D.R.S.K.

Åben klasse: Garvergårdens Pedro 1. pr. bedste hund, D.R.S.K.'s vandrepokal, fører Johs. Jørgensen.

Vinderklasse: 1. vinder Skibbinges Per med pokal, fører Johs. Jørgensen, 2. vinder Garvergårdens Pedro - også ført af Johs. Jørgensen.

S.I.S.K.

Garvergårdens Pedro 1. vinder og fik Finska Venners Vandringpris.

D.K.K.

I vinderklasse blev Garvergårdens Pedro 3. vinder - og vandt Lyngmarkens Ray Pokal til ejendom - for herefter at gå til Danmarksmesterskabet, hvor Pedro blev placeret som 2. vinder. På begge prøver blev Pedro ført af skytte Johs. Jørgensen til disse så eftertragtede placeringer.

Lis af Hestehave 2 stk. 1. pr.

Højbjerggårds Ruff II, 1. pr.

Rikke af Chang 1. pr.

Skibbinges Per 1. pr.

Garvergårdens Pedro
ejer K. Holstein-Ledreborg
fører Johs. Jørgensen

År 1959

D.R.S.K.

Åben klasse: Garvergårdens Pedro 1. pr. bedste hund, D.R.S.K.'s vandrepokal.

Per, 1. pr., S.A. Tetzlaff

I S.I.S.K.'s årbog for 1959 kan vi læse følgende:

Danske avlshanner:

Højbjerggårds Ruff II, ejer Edv. Holm

Spangebækgårds Laff, ejer Gunnar Holmegård

Garvergårdens Pedro, Johs. Jørgensen.

År 1960

Janås Airnia 2 stk. 1. pr.

Storms Schott 1. pr.

År 1961

D.R.S.K.

Åben klasse: Rosendales Flynn bedste hund, Sv. Astrup.

Vinderklasse: Rosendales Flynn 1. vinder, D.R.S.K.'s vandrepokal, D.K.K.'s ærespræmie, ejer og fører Sv. Astrup.

D.J.F.

Unghundeklasse: Paw af Karrebæksminde 1. pr., Gunnar Brogaard.

L.J.F.

Storms Schott 1. pr., L.J.F. pokalen, ejer Kofoed.

Helnæs Flaks 1. pr., ejer R. Sørensen.

År 1962

D.R.S.K.

Unghundeklasse: Højrupps Britta bedste hund, ejer Ove Pedersen.

Højrupps Britta
ejer Ove Pedersen

Højrupps Zenta 1. pr., ejer Th. Fribo.

Højrupps Bitten, 1. pr., ejer J.J. Nielsen.

Disse 3 unghunde var kuldsøstre.

Vinderklasse: Revonroi hun Red Lady 1. vinder, D.R.S.K.'s vandrepokal og D.K.K.'s ærespræmie, ejer H. Ekmann.

F. J. D.

Højrupps Bitten 1. pr., J. J. Nielsen.
Højrupps Zenta 1. pr., D. K. K.'s ærespræmie, Th. Fribo.
Revonroi hun Red Lady 1. pr. og senere på D. J. F. 1. pr., H. Ekmann.
Helnæs Flaks 1. pr., R. Sørensen.

D. K. K.

Højrupps Basse 1. pr., ejer H. Esbensen.

L. J. F.

Aftenbakkens Jolly 1. pr.

År 1963

D. R. S. K.

Unghundeklasse: Rosendales Rikke 1. pr. bedste hund, Finlandspokalen,
D. K. K.'s ærespræmie, Skrydstrup.

Åben klasse: Højrupps Zenta 1. pr., Th. Fribo.
Højrupps Britta 1. pr., Ove Pedersen.

Vinderklasse: Højrupps Zenta 1. vinder, D. I. S. K.'s vandrepokal, Th. Fribo.

D. J. F.

Egelundens Gulla 1. pr., Henning Nielsen.
Helnæs Kloth 1. pr., Gunnar Brogaard.
Højrupps Zenta 1. pr., Th. Fribo.

De næste 10 år henviser jeg til P. Theis Westermanns artikel, som er en gennemgang af arbejdet med den irske setter gennem disse år og især præmieringerne på vore egne prøver. Derfor vil jeg blot nævne de hunde, som på blandede prøver er blevet præmierede.

I 1964 deltog 5 danske hunde på prøve i Sverige, hvoraf 3 fik præmier i åben klasse.

Rosendales Senta 2. pr., Edv. Holm.
Sief 2. pr., Verner Larsen.
Ponto 3. pr., Niels Nielsen.

D. J. F.

Egelundens Gulla 1. pr., Henning Nielsen.
Højrupps Sally 1. pr., P. Theis Westermann.
Højrupps Sheila 1. pr., Frydenlund.
Højrupps Sheila 1. pr., Frydenlund.
Rosendales Don Juan 1. pr., Edv. Holm.

L. J. F.

Rosendales Rikke 1. pr., Skrydstrup.

D. K. K.

Sif 1. pr., ejer Asger Andersen.

År 1965

D. J. F.

Lady 1. pr., Leif Jensen.
Scarlett 1. pr., Gunnar Brogaard.
Javelins Happy 1. pr., Hans Esbensen.

Hvissinges Ricko
Leif Jensen

Hvissinges Tina
Keld Henriksen

År 1966

L. J. F.

Højrupps Tut 1. pr., Keld Henriksen.

År 1967

F. J. D.

Hvissinges Ricko 1. pr. bedste hund, Johnstad-Møllers ærespræmie,
D. I. S. K.'s ærespræmie (hundepisk) Leif Jensen.
Hvissinges Tina 1. pr., Keld Henriksen.
Havdrups Anja 1. pr., Verner Larsen.

D. K. K.

Rosendales Sir 1. pr., Edv. Holm.

År 1968

Hvissinges Tina fik 1. pr. følgende steder:
D. J. F., L. J. F., F. J. D., ejer Keld Henriksen.
Ponto 1. pr. D. J. F., ejer Niels Nielsen.
Højrupps Sussie 2 1. pr., J. C. Pedersen.

På høffjeldsprøve i Norge blev følgende danske hunde placeret i vinderklasse:

Havdrups Anja 1. vinder, Verner Larsen.
Ras 3. vinder, Sigfred Nielsen.

D.K.K.

Vinderklasse: Rosendales Sir 3. vinder, Edv. Holm

År 1969

D.J.F.

Hvissinges Siv 1. pr., Keld Henriksen.
Rosendales Sir 2. vinder, Edv. Holm, Mesterskabsprøve

L.J.F.

Hvissinges Linda 1. pr. pokalvinder, Johs. Jørgensen.
Bobbi 1. pr., Harry Madsen.

Prøve i Sverige:

Åben klasse: Bobbi 1. pr. bedste hund, ærespræmie, Harry Madsen.
Hvissinges Siv 1. pr., Keld Henriksen.

Rosendales Sir
Edv. Holm

År 1970

D.J.F.

Hvissinges Red Peik 1. pr. og pokal, West Jensen.

L.J.F.

Hvissinges Red Peik 1. pr. og pokal, West Jensen.

D.K.K.

Åben klasse: Rosendales Silva 1. pr. bedste hund, Edv. Holm

År 1971

L.J.F.

Lindballes Dolly 2 x 1. pr., Harry Madsen.

D.J.F.

Falko v. Oelken 1. pr., Verner Larsen.
Nelly 1. pr., K. Henriksen.

F.J.D.

Krimi 1. pr. bedste hund, E. Bonde Hansen.

D.K.K.

Lindballes Dolly 1. pr., Harry Madsen.
Troid 1. pr., Niels Nielsen.

Falko v. Oelken
Verner Larsen

Lindballes Linda
Johs. Jørgensen

År 1972

F.J.D.

Bell 1. pr., K. Henriksen.
Dannerhøjs Nille 1. pr., K.A. Christiansen.
Rigi 1. pr., Arne Englyst.
Rosendales Lis 1. pr., Edv. Holm.

D.J.F.

Dina 1. pr., Lars Brogaard.
Lindballes Dolly 1. pr., Harry Madsen.

L.J.F.

Hvissinges Red Peik 1. pr., Niels Nielsen.
Heidi 1. pr., Arne Olsen.
Lindballes Muddi 1. pr., E. Madsen.

Krimi
E. Bonde Hansen

Lindballes Dolly
Harry Madsen

År 1973

1973 var et dårligt år for den irske setter, det var, som om det ikke rigtig ville lykkes. På vor egen prøve deltog 12 unghunde, 12 i åben klasse og 7 i vinderklasse.

Følgende blev præmieret:

Unghundeklasse: 1. pr. Katja, Gunnar Brogaard.

Åben klasse: 1. pr. Riff, Kjær Olsen.

Vinderklasse: 1. vinder Lindballes Dolly, D.I.S.K.'s vandrepokal, Harry Madsen.
2. vinder Rosendales Lasse, Sv. Astrup.
3. vinder Vestklits Trine, Leif Hansen.

På de blandede prøver blev følgende præmieret:

Dannerhøjs Nille 1. pr., K.A. Christiansen
Dina 1. pr., Lars Brogaard.
Hvissinges Red Peik 1. pr., West Jensen.
Katja 1. pr., Gunnar Brogaard.

På klubbens generalforsamling blev P. Theis Westermann udnævnt til æresmedlem af D.I.S.K.

År 1974

D.I.S.K.'s prøve blev afholdt på Stevns og der deltog 9 i unghundeklasse, 7 i åben klasse og 12 i vinderklasse.

Unghundeklasse: 1. pr. Ærtepokalen, ejer Harry Madsen, og opdrætteren Egon Jensen fik Opdrætterpokalen (Stevnspokalen).

Åben klasse: Højrup Heidi 1. pr. bedste hund, Krimis Mindepokal, ejer Ludv. Nielsen.

Lindballes Muddi 1. pr., ejer Erik Madsen.

Katja
Gunnar Brogård

Vestklits Rikke
Leif Hansen

Vinderklasse: 1. vinder Katja, D.I.S.K.'s vandrepokal, Gunnar Brogaard.
2. vinder Heidi, Arne Olsen.
3. vinder Højrup Heidi, Ludv. Nielsen.

På de øvrige blandede prøver blev følgende hunde præmieret med 1. pr.:

Penna	3 stk.	1. pr.,	Jørgen Christiansen.
Bill	2 "	1. pr.,	West Jensen.
Vestklits Rikke	2 "	1. pr.,	Leif Hansen.
Vestklits Trine	1 "	1. pr.,	Leif Hansen.
Vestklits Bett	1 "	1. pr.,	Torkil Schmidt.
Evadals Eddy	1 "	1. pr.,	Torkil Schmidt.
Hvissinges Red Peik	1 "	1. pr.,	West Jensen.
Lindballes Pernille	1 "	1. pr.,	Harry Madsen.
Pippi	1 "	1. pr.,	Jørgen Jensen.
Katja	1 "	1. pr.,	Gunnar Brogaard.

På D.J.F.'s prøve blev Vestklits Bett prøvens bedste hund og pokalvinder.

År 1975

D.I.S.K.'s markprøve i 1975 var en stor opmuntring for os alle, det er klubbens største prøve nogen sinde. Man lægger især mærke til det store antal hunde, som tillige virkelig var gode. Vi regner med at 1976, jubilæumsåret, vil vise, at vi står meget stærkt.

I unghundeklasse mødte 7, åben klasse 11 og i vinderklasse ikke mindre end 19 hunde.

De blev præmieret som følger:

Unghundeklasse: Englyst Skipper 1. pr. bedste hund, ejer Arne Englyst.
Jesper 2. pr., ejer Agner Christensen.
Bonnie fik Flemming Østergårds opmuntringspræmie, ejer Fl. Jørgensen.
Sanne 2. pr., ejer Møller Jørgensen.

Åben klasse: Muggi 1. pr., Leif Hansen.
Pia 1. pr. bedste hund og pokalvinder, ejer Vagn Rasmussen.
Trold 2. pr., Niels Nielsen.
Dannerhøjs Shiela 2. pr., Verner Larsen.
Engbjergs Tut 2. pr., Sigfred Nielsen.
Riff fik opmuntringspræmie, Peter Løgsted

Moanruad Grateful (Fly)
Edv. Holm

Vinderklasse Roll
Jens Fogtmann

Vinderklasse: Moanruad Grateful (Fly) 1. vinder, D.I.S.K.'s vandrepokal, Edv. Holm.
Rosendales Lasse 2. vinder, Sv. Astrup.
Katja 3. vinder, Gunnar Brogaard.
Bill 4. vinder, Niels Nielsen.
Evadals Eddy 5. vinder, Torkil Schmidt.

F.J.D.

Vinderklasse: Her blev Roll 5. vinder, ejer Jens Fogtmann.

På de øvrige fællesprøver fik følgende hunde 1. præmie:

Vestklits Bett	1. pr.	pokalvinder,	Torkil Schmidt.
Hvissinges Red Topsy	1. pr.		Bent Hansen.
Bill	1. pr.		West Jensen.
Moanruad Grateful	1. pr.		Edv. Holm.
Gitte	1. pr.		H. Andersen.
Jesper, bedste hund	1. pr.	ærtepokal	Agner Christensen.
Lindballes Pernille	1. pr.		Harry Madsen.
Katja	1. pr.		Gunnar Brogaard.
Roll, bedste hund	1. pr.	ærtepokal	Jens Fogtmann.
Mela	1. pr.		Erik Madsen.
Hector	1. pr.		P.I. Gessing.

I klubben har året været præget af arbejdsglæde for den irske setter. Der er afholdt træningsture hos Gunnar Brogaard i foråret. Dressurkursus hos Palle Krag og Torkil Schmidt i Jylland og hos Jørgen Jensen i Holbæk.

Vi har afholdt apportioneringsprøver henholdsvis i Jylland ved Palle Krag hos Egon Sørensen og på Sjælland hos Joh. Jørgensen, Ledreborg. Det har for os i bestyrelsen været til stor opmuntring og glæde at se så mange deltage i disse arrangementer, og især at mange har deltaget på de blandede prøver i hele landet. For en hel del af deltagerne har det heller ikke været forgæves, idet mange har fået deres irske setter præmieret.

Derfor lad der ved afslutningen af dette år, og ved Jubilæumsbogens redaktionelle afslutning, lyde en tak til alle, der påtog sig at gøre et stykke arbejde for og med den irske setter i Danmark.

Den irske setter har haft stor fremgang i de sidste 15 år, og det er først og fremmest hundeførerne og opdrætterne skyld.

Jeg er sikker på, at den irske setter vil gå en meget fremgangsrig tid i møde.

Verner Larsen

En træningsdag

DEN IRSKE SETTER PÅ Udstilling

Det har været meget vanskeligt at finde materiale fra udstillingerne så mange år tilbage, derfor kan det kun blive et overblik over de hunde, som det er lykkedes at få oplysninger om.

I 1922 nævnes den første udstilling med 37 irske settere, men ikke spor om placeringer eller navne, så vi må helt frem til 1929, og det år er der ikke mindre end 3 champ., nemlig Brian, Carr og Elbodals Lejla.

1930: Sancho 1. vinder BIR

1931: Gribb 1. vinder

1932: Gribb 1. vinder

Evadals Tonny 1. vinder

Beanty Billy 1. vinder

Borgholms King 1. vinder

Lyngmarkens Fylla 1. vinder

1933: Borgholms Max 1. vinder

Lyngmarkens Fylla 1. vinder

Tohoo Gipsy 1. vinder

Evadals Fellow 1. vinder

Champ. Evadals Fellow
V. E. Porsdal

Champ. Lyngmarkens Ray
S. A. Tetzlaff

1934: Evadals Fellow 1. vinder med CK

Rita 1. vinder med CK

1935: P. Sylvester Nielsen udstillede i opdrætsklasse og fik 1. pr. og N.I.S.K.'s ærespræmie.

Lyngmarkens Sir 1. vinder

Stybjerggårds Pan 1. vinder

Skovbækgårds Tøsen 1. vinder

Lyngmarkens Sir 1. vinder

Skovbækgårds Rikke 1. vinder

1936: Evadals Fellow 1. vinder med CK og blev dermed champ.

Ritta af Egense 1. vinder

Skovbækgårds Pan 1. vinder

Skovbækgårds Tøsen 1. vinder

1937: Evadals Ross champ.

1938: Lyngmarkens Ray champ.

1943: Elinor champ.

1946: Lyngmarkens Fox 1. vinder med CK

Alf Larsen fik 1. pr. i opdrætsklasse

1947: Lyngholmens Fox champ.

Champ. Lyngmarkens Fox
K. A. Christiansen

Champ. Lyngholmens Fox
Fru Dot Thalbitzer

1948: Gisa champ.

Flaks champ.

Knold II champ. (årstal fremgår ikke)

Hedegårdens Ulla champ.

1952: Vita af Elinor champ.

1954: Kongsnæs Ray champ. 1. pr. 1. v. CK, D.R.S.K.'s ærespræmie

Spangebæks Sølv 1. pr. 1. vinder, D.R.S.K.'s ærespræmie

1955: Dannerhøjs Puk 1. vinder CK

Vagns Red S 1. vinder CK

1956: Svensk-norsk champ. Tråssebergs Inka dansk champ.

1958: Helnæs Sussie 1. vinder CK

Champ. Kongsnæs Ray
S. A. Tetzlaff

Champ. Hedegaards Ulla
Lars H. Rahbek

Ch. Int. Dannerhøjs Puk
Grusgaard-Thykjær

Svensk-norsk champ.-Dansk champ.
Tråssebergs Inka
Holger Nerlin

- 1960: Bes af Nick 1. pr. 1. vinder CACIB BIR I
 1961: Garvergårdens Tim 1. pr. CACIB BIR
 Ch. Helnæs Sussie 1. pr. 1. vinder CACIB BIR
 1962: Højrups Zenta 1. pr. BIR
 Rudbøls Trold 1. pr. BIR
 King af Bøglom 1. pr. BIR
 1963: Højrups Britta 1. vinder CK
 Højrups Britta 1. pr. 1. vinder CACIB BIR
 Dixi af Kasper 1. pr. BIR
 Sussi 1. pr. BIR
 Ponto 1. pr. 1. vinder CACIB BIR

- 1964: Ponto 1. pr. 1. vinder CACIB BIR
 Egehavens Jeanette 1. pr. 1. vinder BIM
 Sokkens Gulla 1. pr. BIR
 Ponto 1. pr. 1. vinder BIR
 Selsøs Tina 1. pr. BIM
 1965: Ponto 1. pr. 1. vinder BIM
 Højrups Sheila 1. pr. 1. vinder BIR
 Sokkens Gulla 1. pr. BIR
 King 1. pr. BIM
 Ponto 1. pr. BIR
 1966: Højrups Sheila 1. pr. 1. vinder U/CK BIR
 Højrups Sheila 1. pr. 1. vinder CACIB BIR
 Hvissinges Janus 1. pr. BIR
 Højrups Sheila 1. pr. 1. vinder BIR

Champ. Højrups Britta
Ove Pedersen

Nordisk int. champ. Ponto
Niels Nielsen

- 1967: Hvissinges Anita 1. pr. BIR
 Hvissinges Janus 1. pr. BIR
 Britt 1. pr. BIR
 Rex 1. pr. BIR
 Avlsklasse Ponto 1. pr. ærespræmie
 1968: Kalle 1. pr. CACIB BIR
 Højrups Sussie 1. pr.
 Højrups Sussie 1. pr. 1. vinder CACIB BIM
 Højrups Tina 1. pr. 1. vinder
 Kalle 1. pr. 1. vinder BIR

Dina 1. pr. BIR
 Ponto 1. pr. BIR
 King 1. pr. 1. vinder
 1969: Tinto 1. pr. 1. UK BIR
 Hvissinges Linda 1. pr. 1. vinder
 Janås Junco 1. pr. CK BIR
 Diana 1. pr. 1. vinder UK BIR
 1970: Ch. Cherrybeech Gaylord 1. pr. CK CACIB BIR I
 Twiggy von Bergstücken 1. pr. 1. vinder CK BIR 2
 Hvissinges Pedro 1. pr. 1. vinder CK
 Skovhyttens King 1. pr. CK
 1971: Trold 1. pr. SL 1. vinder
 Vestklits Rico 1. pr. 1. vinder CK BIR I
 Mullencluain Moymre 1. pr. 1. vinder
 Dannerhøjs Nille 1. pr. 1. vinder CK CACIB BIR I
 Teddy 1. pr. 1. vinder CK CACIB
 Bine 1. pr. 1. vinder CK CACIB BIR I
 1972: Dannerhøjs Nille 1. pr. 1. vinder CK
 Tina 1. pr. 1. vinder
 Hvissinges Pedro 1. pr. 1. vinder CK CACIB
 Dannerhøjs Nille 1. pr. 1. vinder
 Ulla 1. pr. 1. vinder CK
 Dannerhøjs Nille 1. pr. 1. vinder CK
 Ulla 1. pr. 1. vinder CK
 Sussie 1. pr. 1. vinder SK

Trold
 Niels Nielsen

Champ. Dannerhøjs Nille (Pablo)
 K. A. Christensen

1973: Lindballes Dolly 1. pr. 1. vinder CACIB BIR
 Trold 1. pr. 1. vinder
 Fenfield-Faust 1. pr. BIR
 Dannerhøjs Nille 1. pr. 1. vinder BIR
 Trold 1. vinder m.cert. CK 1 BIR
 Lindballes Dolly 1. pr. 1. vinder m.cert. CK 2 BIR
 Shamrock Buccaner 1. pr. 1 UKK
 Dannerhøjs Shiela 1. pr. 1 UKK.SL
 1974: Vestklits Bonnie 1. pr. 1 UK
 Diana 1. pr. BIR
 Trold 1. pr. 1. vinder CACIB Landspokalen
 Lady 1. pr. Fynspokalen
 1975: Caramba 1. pr. 1 UKK
 Manne 1. pr. CACIB BIR
 Trold 1. pr. 1. vinder CACIB BIR
 Burt Charmonie Phillipshall 1. pr. BIR
 Lindballes Dolly 1. pr. 1. vinder CACIB Landspokalen
 Plet 1. pr. CK 1. vinder
 Vestklits Cliff 1. pr. 1. vinder Jyllandspokalen

Champ. Lindballes Dolly
 Harry Madsen

UDSTILLINGER I UDLANDET

1964: Norge:

Ponto 1. pr. BIR

Sverige:

Ponto 1. pr. 1. vinder BIR

Jeanet 1. pr. 1. vinder

1969: Norge:

Ponto 1. pr. 1. vinder CACIB

1972: Tyskland:

Trold 1. pr. 1. vinder

Niels Nielsen
Verner Larsen

En markprøvedag

DEN IRSKE SETTER OG DANSK JAGTHUNDE DERBY

Når man skal fortælle om den irske setters præstationer på Derbyet gennem de 44 år, dette har bestået, kan det gøres kort, desværre - alene på grund af vore røde venners manglende præstationer.

Jeg er ikke i tvivl om, at da Derbyet stiftedes 25. juli 1932, var det med en vis forventning vore ledende mænd inden for klubben så hen til kommende Derbies med forventede gode præstationer fra deres irske settere. Optimismen vil jeg begrunde med, at just det år blev det svenske Derby vundet af en irsk setter. Og samtidig lå de øvrige nordiske lande inde med ret godt materiale, hvilket fremgår af referater fra den tids markprøver.

Men efter at starten var god med en ærfuld 2. plads i 1935 til Lyngmarkens Ray (S. A. Tetzlaff), så skulle der gå ikke mindre end 30 år, før vi atter har en rød hund placeret på Derby, nemlig i 1965, hvor Højrupps Sally erobrede en plads som nr. 4. Sally ejedes af vor daværende formand P. Theis Westermann.

Lyngmarkens Ray
ejer S. A. Tetzlaff

Højrupps Sally
ejer P. Theis Westermann

Men både i 1968 og 1969 var vi igen placeret. Nemlig i 1968 ved Rosendales Sir (E. Holm) og i 1969 ved Hvissinges Linda (Johs. Jørgensen). Sir blev nr. 6 og Linda nr. 5.

Og mere er det så ikke blevet til, selv om forventningerne har været ret så store de senere år fra flere medlemmers side.

Som man kan se, er der et meget stort spring fra Lyngmarkens Ray til Højrupps Sally. Ikke mindre end 30 år skulle gå, før en irsk setter igen dukker op på en af sejrsskamlerne.

Vil man prøve at analysere årsagerne - ja, så kan der være flere. Der var tilsyneladende et prima avlsmateriale - om end vel nok begrænset i bredde. Den irske setter var også dengang langt underlegen talmæssigt. Men alligevel forekommer det mig, at der var virkelig gode muligheder.

Men netop på det tidspunkt var den røde setter meget populær på grund af sin skønhed. Den var højmoderne som selskabshund, og udstillingerne var for mange åbenbart nok så vigtigt, som det var at stille med en prima hund i marken.

Og med et begrænset antal hunde af en ret ny race, er det meget farligt at slække på kvaliteten af brugsegenskaber, når der skal avles. For mig at se havde man store muligheder for at lave en irsk setter af format, som stort set Pointerne og de engelske settere. Men man spildte det på gulvet i bestræbelsen på samtidig - eller først - at få en typisk udstillingshund.

Dette er nu historie. Den irske setter er nu helt klart på vej op igen. Vi har imidlertid snart brug for en derbyplacering for at bevise, at vi er berettigede til at deltage. Så jeg opfordrer vore medlemmer til at påse, at hvalpekøbere med gode emner får disse tilmeldt rettidigt. Dette er jo nu forøvrigt blevet forenklet noget, da man først skal tilmelde hunden 12 mdr. gl. Så er der gode muligheder for at bedømme hundens evner før tilmelding.

Rosendales Sir
ejer Edv. Holm

Hvissinges Linda
ejer Johs. Jørgensen

For det øvrige Skandinaviens vedkommende, så har Norge, ifølge hvad jeg har fået oplyst, aldrig haft en irlænder placeret på Derby. Sverige startede stærkt, ved, med Ross of Boyne, at vinde Derbyet i 1932. Men så var det åbenbart slut. I hvert fald kan jeg ikke finde flere placeringer.

I Finland vandt irsk setter Boy of Pedro en 2. plads i 1960. Boy var af Hans Esbensen eksporteret til Finland. Den var efter Garvergårdens Pedro og Helnæs Rita 2. Altså en dansk hund.

Selv om den irske setter er - og har været meget underlegen i antal - så er det ikke nok med at slå sig til tåls med denne undskyldning. Det har på Derbyet især været formatet samt fuglebehandlingen, der har slået hunden ud. Det samme, stort set, på de blandede vinderklasser.

Vil man bruge den irske setter i konkurrence mod pointer og setter, er det nødvendigt, generelt at fremavle hurtige hunde med stort vildtbegær. Men det tror jeg også er almindelig erkendt af de fleste jagthundeopdrættere i klubben. Held og lykke.

Edv. Holm

DEN IRSKE SETTER

Tilbageblik over tiden 1963 - 1973.

En septemberdag med sol over gyldne stubmarker, hvor en irsk setter med funklende kastanjebrun pels i store kryds afsøger terrænet - er et syn så betagende, at da jeg første gang oplevede det, blev jeg klar over, at den irske setter var min race for resten af livet.

Foruden at opleve herlige jagtdage sammen med den, kom jeg tidligt ind i klubarbejdet og fulgte irlænderen i dens opgangs- og nedgangstider.

Dansk Rødsetter klub blev stiftet 25. november 1916, og dens første formand var Rudolf Reventlow, men allerede næste år rykkede Henrik Deichmann op på formandsposten, og i 1921 overtog Niels Mørch hvervet for en periode af 11 år, hvorefter han i 1932 afløstes af S. Aa. Tetzlaff, der efter 26 år blev efterfulgt af E. A. Rasmussen.

Fra klubbens start til begyndelsen af halvtredserne blev alle generalforsamlinger og markprøver afholdt på Sjælland, hvor de førende hundefolk boede, men som en naturlig følge af, at interessen for den irske setter var gået stærkt frem på Fyn, rykkede man i 1948 over Storebælt og begyndte at holde generalforsamling og markprøve i Odense's omegn.

Vi fortsatte hermed i mange år og blev støttet af opdrætterne:

Storm Jørgensen	Kennel Helnæs
Chr. Højbjerg	" Højbjerg
Edv. Holm	" Rosendale
Gunnar Holmegård	
Vagn Pålussen	" Garvergården

Garvergårdens Pedro som unghund
ejer K. Holstein-Ledreborg

Garvergården fødte stjernehunden Garvergårdens Pedro, der omkring 1958 vandt en række smukke placeringer både her og i Sverige. Her havde vi fået en irlænder, der kunne hævde sig i det bedste selskab og skabe respekt og glans over racen. Uvilkårligt tænkte man tilbage på årene omkring 1930, hvor racen også gjorde sig gældende, og hvor en række af landets kendte erhvervsjægere, der samtidig dannede eliten af vore hundedressører, havde irsk settere som brugshunde.

Det var skytterne P. Poulsen, Pandebjerg - A. Poulsen, Svebølle - K. Kristensen, Lilliendal - Sonne, Brahetrolleborg og Sørensen, Lundby-gård.

Men hvordan var Pedro - født 1955 efter Ch. Kongsnes Ray og Sønderbros Trine - opdrættet af Vagn Pålsson, ejet af K. Holstein-Ledreborg og dresseret og ført frem til dens mange sejre af Johannes Jørgensen?

Pedro var en lille hanhund men med stærk og dyb krop, gode vinkler, prima farve, men med lidt svagt hoved med kort næseryg. Den sprudlede af jagtlyst, god næse, elegant og spændstig galop med højt båret hoved og piskende hale, en frejdig hund med nerverne i orden, præcis i sin fuglebehandling, og det var en fryd at se den rejse vildtet.

Men nu blev spørgsmålet: Hvordan bliver dens afkom? Især på baggrund af, at den næsten blev overbenyttet i avlen - en naturlig følge af mangelen på gode hanhunde.

Svaret herpå gav tiden omkring 1960-1962, hvor en del unghunde deltog i markprøver og udstillinger, og her gjorde særlig Ove Pedersen's opdræt sig gældende, idet han på udstillingen i Odense, efter Helnæs Rita II, fik 3 unghunde placeret som 1. og 2. vinder, og begge hunde havde 1. præmie på markprøve.

En anden hvalp Boy af Pedro (Hans Esbensen) kom til Finland og blev 2. vinder i Derby 1960.

Men nu nærmer vi os tiden, hvor jeg på generalforsamlingen i april 1963 blev valgt til formand, og klubben har bedt mig om at fortælle om irsk-setterfolk og deres hunde i min 10årige formandstid.

1963:

Ved vor forårsprøve havde vi besøg af finske venner: K. V. Andersen og H. Ekman, der begge deltog i prøven og forærede os den smukke vandrepokal Finlandspokalen, der uanset præmiering skulle gives til den unghund som "anses besitta de förnæmligaste medfödda klasseegenskaperna - jaktlust - næsa - stil - medan intet avseende skall fästes vid dressyr-faktorer".

Prøven blev afholdt ved Nr. Højrup -Skamby og blev dømt af Bent Hansen.

I ungdomsklassen deltog 4 hunde og Rosendales Rikke (E. Holm) fik 1. præmie og i åben klasse 5 hunde, hvor Højrup Britta (Ove Pedersen) og Højrup Zenta (Th. Fribo) begge fik 1. præmie.

I vinderklasse startede 4 hunde, og resultatet blev:

1. vinder: Højrup Zenta (Th. Fribo)
2. " : Aftenbakkens Jolly (Quolsgård Røge)

På prøven var det blod fra Højbjerggårds Ruf II - Skibinges Pjusk og Garvegårdens Pedro samt Helnæs Rita II, der dominerede, hvad der også gjorde sig gældende på udstillingen i Odense, hvor vinderplaceringen blev:

1. vinder: Højrup Britta (Ove Pedersen)
2. " : Højrup Zenta (Th. Fribo)
3. " : Rosendales Rikke (H. Skrydstrup)
4. " : Aftenbakkens Jolly (Quolsgård Røge)

Der deltog 14 hunde, og der uddeltes:

10 stk.	1. præmie
3 " "	2. " "
1 " "	3. " "

Ove Pedersen med kuld søstre:

Højrup Bitten	ejer J. J. Nielsen
Højrup Zenta	ejer P. H. Fribo
Højrup Britta	ejer Ove Pedersen

På udstillinger og markprøver synes Højbjerggårds Ruff's afkom nu at være kulmineret, og selv var den blevet omkring 10 år. Edvard Holm fik den i 1952 fra Mette og Chr. Højbjerg, og fra Esbensen fik han Skibinges Pjusk, og med disse to hunde startede han sin Rosendales kennel, der i de følgende år gav en række prima hunde både på mark og udstilling, og senere fulgte han efter med afkommet fra Sulhamstead Urchin D'or og Rosendales Senta.

I løbet af året blev forskellige spørgsmål drøftet: Nye dommeraspiranter, deltagelse i Gøteborgmødet, Danmarkspokal til Finland, og jeg gik i gang med korrespondance med Tjecoslovakiet, England og Irland for at undersøge muligheden for indkøb af avlsmateriale.

I juni var jeg indbudt til avlsrådsmøde i Gøteborg, arrangeret af NISK og SISK, og når jeg blev valgt til formand, må det ses som et udtryk for den respekt de andre nordiske lande havde for den danske irske setter grundet på de mange præmieringer på vore fælles prøver.

1964:

Generalforsamlingen blev holdt på Otterup gæstgivergård den 11. april. Under diskussionen blev man enig om at udvide vor forårsprøve til en to-dages prøve, da antallet af deltagende hunde var steget stærkt, og bl.a. fordi vi var nødsaget til også at medtage hunde fra andre racer.

Men det som beskæftigede os mest var import af udenlandsk blod, og som nævnt havde jeg forrige år ført en omfattende korrespondance med udlandet, og resultatet blev, at vi købte en ung hanhund, Sulhamstead Urchin D'or, født 24-9-63, og opdrættet af den berømte markprøvedeltager mrs. Nagle, Sydengland.

Det var i den elvte time, idet Sulhamstead-kennelen skulle ophøre, da fruens dressør, mr. Abbot, fyldte 80 år og stoppede sit virke som en af Europas kendteste dressører.

Vi betalte 1.500 kr. for hunden + 600 kr. i fragt, og samtidig havde DKK givet tilsagn om, at vi måtte købe en allerede præmieret tævehund Sulhamstead Coral D'or, parret, men da parringen svipsede, ville vi ikke løbe risikoen, da det jo var en avlshund, vi var interesseret i, og Kennelklubben lovede, at vi kunne komme igen.

Urchin D'or kom i pension hos Edvard Holm.

Sulhamstead Urchin D'or

Vor forårsprøve blev afholdt i april på Nr. Højrup -Skamby terrænet, og Viktor Olesen var dommer for ungdomsklassens 6 hunde og gav 1. præmie til Højrup's Sheila (J. Frydenlund Pedersen), og Javelin Happy (H. Esbensen) fik 1. præmie og Finlandspokalen som bedste unghund.

Åben classes 7 hunde blev dømt af E. Johnstad-Møller, og der uddeltes 2 stk. 2. præmie.

I vinderklassen var anmeldt 4 hunde, og Viktor Olesen placerede uden begejstring:

1. vinder: Højrup's Britta (Ove Pedersen)
2. " : Rosendales Rikke (J.H. Skrydstrup)

På udstillingen i Odense var hverken antal eller kvalitet, hvad der kan præsteres i dag, åben klasse var på 8 hunde, og Ernst A. Rasmussen gav 1. vinder til Højrup's Britta (Ove Pedersen), der hermed erhvervede udstillings-championat og 1. præmie til Sveels Tina (Kaj Christiansen).

1965:

Året bragte ikke nogen særlig hundeoplevelse; vor egen prøve lå lavt, og dommerne kritiserede ikke hundene men førerne, der mødte med for mange utrænede hunde, hvad der var beklageligt, fordi der var mange gode unghunde-emner.

Vi havde planlagt forårsprøven til Sjælland på et velegnet terræn på Stevns, men i sidste øjeblik indtraf mund- og klovsyge, og hele programmet måtte ændres, men Ove Pedersen hjalp os omgående og skaffede os det gamle terræn ved Nr. Højrup med standkvarter i Bogense.

Prøven blev dømt af Ernst Hansen, og i ungdomsklassen var tilmeldt 6 hunde og i åben klasse 6 hunde, men ingen kunne præmieres.

I vinderklassen deltog 4 hunde, og placeringen blev:

1. vinder: Egelunds Gulla (Henning Nielsen)
2. " : Ch. Højrup's Britta (Ove Pedersen)

Prøven var nærmest en fremvisning af Pedro's afkom, idet han var avls-han til 9 af prøvens 16 deltagende hunde.

På udstillingen i Odense var mødt i åben klasse 7 hanner og 3 tæver og i ungdomsklassen 1 tæve. Jeg uddelte 6 stk. 1. præmie i åben klasse og 1 stk. 1. præmie i ungdomsklassen.

Det var en god fremvisning, og jeg lagde særlig mærke til de to hanhunde fra Karen Torp, de var kvalitetsmæssig vinderklassehunde, men desværre ikke markprøvepræmieret.

Vedrørende Urchin D'or blev det bestemt, at Holm og Esbensen hver måtte trække et kuld hvalpe, men kun Holm benyttede sig af tilbuddet. Man ville gerne se et parringsresultat, før man turde give tilladelse til et begrænset antal parringer.

For mig blev året min største hundeoplevelse, idet jeg førte Højrup's Sally frem til 4. vinder i Derbyet. Sally er faldet efter Gravergårdens Pedro og Helnæs Rita II og opdrættet af Ove Pedersen. På udstilling har Sally 1. vinder m. certifikat.

På markprøve og udstilling deltager stadig et stort antal Pedro-hvalpe, og i denne avl har Ove Pedersen gjort sig stærkt gældende med sin tævehund Helnæs Rita II, som han i 1955 fik fra Storm Jørgensen og faldet efter Spangebæks Laff og Senta af Kis.

Rita II var en stærk tæve med god næse, og ved flere bedømmelser havde jeg lejlighed til at fastslå hendes medfødte evne for fast stand, en egenkab, som gik igen hos mange af hendes hvalpe. Selv nåede hun ikke noget på markprøve, men af hendes afkom kan nævnes Ch. Højrup's Britta, Højrup's Rita og Højrup's Sally.

Tæverne var langt de bedste, men frugtbarheden ikke stor - et af Pedro's minusser.

1966:

I dette år holdt vi 50 års jubilæum, som vi fejrede ved markprøvemiddagen i Bogense, men da vi gerne ville samles på selve fødselsdagen den 25. november, blev der arrangeret en festmiddag på Casino-hotel i Ringsted.

Aftenen forløb meget festligt med taler, lykønskninger og gaver, og alle var fyldt med lyst og energi til at føre klubben videre.

I årets løb kom vi ud for en eventyrlig oplevelse, idet Tuborgfondet gav os et beløb på 5.000 kr. til anvendelse i vort avlsarbejde. Det var Svend Astrup, der havde ordnet denne sag, og klubben var ham meget taknemmelig. Beløbet blev i det væsentlige anvendt til det første kuld Urchin-hvalpe, der var i pension hos Holm, og som vi gerne ville holde sammen på til de var et halvt år gamle.

Generalforsamlingen blev holdt den 2. april på Nr. Højrup kro efterfulgt af forårsprøven på Nr. Højrup-terrænet.

E. Johnstad Møller dømte ungdomsklassens 5 hunde og uddelte 2 stk. 2. præmier. Jan O.F. Anderson fra Sverige dømte åben klasse, der talte 11

hunde, og han gav 1. præmie til Janås Catch (Conrad Wilson) og Rosendales Senta (E. Holm). Vinderklassen dømte de sammen, og resultatet blev:

1. vinder: Rosendales Senta (E. Holm)
2. " : Egelundens Gulla (H. Nielsen)

og begge dommere udtrykte deres tilfredshed med de afsluttende hundes præstationer.

På udstillingen i Odense var der fremmødt 6 hanhunde og 13 tæver, og E.A. Rasmussen foretog bedømmelsen og uddelte 12 stk. 1. præmie.

Vinderklassen for tæver:

1. vinder m. cert.: Højrups Sally (P. Theis Westermann)
2. " : Lady (Leif Jensen)
3. " : Rosendales Senta (E. Holm)
4. " : Højrups Rita (Ove Pedersen)

Vinderklassen for hanner:

1. vinder u. cert.: Rosendales Don Juan (E. Holm)

1967:

Vi har glædet os over den store markprøvedeltagelse i de sidste par år, men desværre har hundene ikke gjort sig gældende i det positive arbejde: vildtbehandlingen.

Vi har en række hunde, der går stort og elegant og med god vildtfinder-evne, men når fuglen er fundet, går ofte det hele i kludder. Vi mangler den stramme stand og præcise rejstning - noget dommerne stadig fremhæver.

På generalforsamlingen på hotel Phønix den 8/4-67 blev det vedtaget at udvide bestyrelsen fra 5 til 7 medlemmer, og det tilstræbes, at mindst ét medlem er fra hver af de tre landsdele, og ved en ekstraordinær generalforsamling den 7/5-67 i Fyns forsamlingshus blev forslaget endeligt vedtaget.

Vor egen prøve blev afholdt på Sjælland ved Store Heddinge den 8-9. april, og dommer for ungdomsklassen var Sten Månsson, Sverige, der havde 8 hunde. Desværre kunne han ingen præmier uddele.

Åben classes 8 hunde blev bedømt af Aa. Sørensen, og her fik Højrups Sussi II (J. Chr. Pedersen) 1. præmie og yderligere uddeltes en 2. præmie.

Vinderklassen blev dømt af begge, og der deltog 3 hunde, og resultatet blev:

1. vinder: Anja (Verner Larsen)
2. " : Højrups Tut (Keld Henriksen)

På prøven deltog Urchin D'or, der blev godt omtalt for dens søg og dressur, men den opnåede ingen præmiering, og som ved dens tidligere markprøvedeltagelser tvivlede dommeren på dens næse.

Endvidere lagde man mærke til, at afkom efter Ruff II og Pedro var svundet ind, medens Ponto tegnede sig for 3 unghunde.

På prøven deltog også de to importere fra Irland: Mullencluain Moymore Callin Deas (Knud Johnsen) og Cartan Moykeeran (Kaj Christiansen).

Udstillingen i Odense blev dømt af mig. Der var mødt 24 hunde, i åben klasse 9 hanner og 14 tæver og i ungdomsklassen 1 tæve.

Resultatet blev 10 stk. 1. præmie og 14 stk. 2. præmie.

Vinderklassen tæver:

1. vinder: Højrups Sheila (C. Lünell)
2. " : Højrups Sussie II (J. Chr. Pedersen)
3. " : Højrups Rita (Ove Pedersen)
4. " : Hvissinges Wilma (Niels Nielsen)

Vinderklassen hanner:

1. vinder: Højrups Dubbi (Stokkebye Christiansen)

Blandt udstillingshunde dominerede Ponto med 7 unghunde, der fik 4 stk. 1. præmie og 3 stk. 2. præmie og Urchin med 5 unghunde, der fik 1 stk. 1. præmie og 4 stk. 2. præmie.

Gunner Brogaard blev indstillet til udstillingsdommer og påbegyndte sin aspiranttid.

Dette år begyndte Ponto-blodet at gøre sig rigtig gældende. Niels Nielsen begyndte sit hundeopdræt i 1965 med kennel "Hvissinge", idet han var kommet i besiddelse af Ponto, faldet efter Maglevængets Rusty og Sussi, og endvidere havde han tæven Smuggly.

Hvissinges Ricko
Leif Jensen

Disse to hunde fik en række hvalpe, der blev højt præmieret både på markprøve og udstilling.

Ponto selv var en kraftig og sund hanhund med jagtlyst og næse, og havde den fra starten fået en grundigere dressur var den hurtigt blevet placeret blandt vore bedste irlændere, men der gik nogle år, inden den fik sin 1. præmie. Til gengæld gik den hurtigt til tops på nordiske udstillinger og fik internationalt og nordisk championat.

Blandt dens kendteste afkom kan nævnes: Hvissinges Richo - bedste hund i Præstø 1968 - Tina, Red Peik og Bobby, Finlandspokalhundene Bobby og Tina og Trold, 1. præmie på markprøve og 1. vinder på udstilling, og parringen mellem Pedro og Topsy gav Hvissinges Linda, som Johannes Jørgensen førte frem til 5. vinder på Derby 1969.

Ricko førte jagtblodet videre til den højt præmierede Lindballes Dolly både på mark og udstilling, og når den nåede så højt, skyldes det bl.a. ejeren Harry Madsen's prima dressur.

Fra Egon Jensen's Lindballe-kennel har Harry Madsen den lovende unghund Pernille.

1968:

Året bragte os megen opmuntring, idet mange irsksettere opnåede smukke placeringer på de fælles prøver.

På prøve og jagt i Højfjeldet.
Havdrups Anja -
ejer Verner Larsen

På jagt i Højfjeldet.
P. Theis Westermann med
Højrup's Sally.

På Derby'et blev Rosendales Sir (E. Holm), ført af Peter Hansen, placeret som 6. vinder og modtog grosserer Niels Mørch's mindepræmie på 500 kr., og på DKK's Vallø-prøve blev Sir 3. vinder.

Ved FJD's prøve ved Præstø blev Hvissinges Ricko (Leif Jensen) bedste hund i åben klasse, og næstbedste hund i ungdomsklassen blev Hvissinges Tina (Kjeld Henriksen).

I slutningen af august rejste 3 danskere til NISK's højfjeldsprøve på Nøsen, Norge, Verner Larsen, Sigfred Nielsen og undertegnede, og ved matchen imellem de to klubber blev resultatet:

1. vinder: Havdrups Anja (Verner Larsen)
2. " : Moauruad Raff (Alf Tjersland)
3. " : Ras (Sigfred Nielsen)

Vor forårsprøve blev afholdt ved Helberskov i Jylland og 3 norske gæster, Arne Holmesland, Gunner Ekere og Alf Tjersland samt en svensker Erik Demant, deltog.

Prøven blev dømt af E. A. Christiansen, og i ungdomsklassen startede 5 hunde, men der uddeltes kun een 2. præmie: Hvissinges Tina (Kjeld Henriksen), der også fik Finlandspokalen.

I åben klasse startede 16 hunde, og resultatet blev: 3 stk. 1. præmie til Ras (Sigfred Nielsen), Rosendales Sir (H. Holm) og Moauruad Raff (Alf Tjersland), og endvidere uddeltes 3 stk. 2. præmie.

I vinderklassen blev placeringen:

1. vinder: Rosendales Sir (E. Holm)
2. " : Højrup's Sussi II (J. Chr. Pedersen)
3. " : Hvissinges Ricko (Leif Jensen)

På Fællesrepræsentationernes udstilling i Odense deltog 21 hunde men en svag repræsentation, og resultatet af vinderklassen for tæver blev:

1. vinder: Hvissinges Tina (Kjeld Henriksen)
2. " : Højrup's Sussi II (J. Chr. Pedersen)
3. " : Højrup's Rita (Ove Pedersen)

Der var ingen vinderklasse for hanhunde.

Inden for klubarbejdet skete der meget. Efter navneændringen fik vi nyt emblem, nytrykning af love og standard, og som et udtryk for nordmændenes store interesse for import af dansk materiale og for det positive samarbejde imellem klubberne, fik jeg NISK's guldeblem.

Rosendales Sir
ejer Edv. Holm

1969:

Fremgangen fra sidste år fortsatte, og vi oplevede igen stor deltagelse til markprøverne og smukke resultater, og vi glædede os stadig over det gode samarbejde inden for de nordiske klubber.

Igen besøgte et dansk hold højfjeldet og deltog i prøven på Kongsvoll fjeldstue i august: Verner Larsen og Ove Pedersen som deltagere og som gæster Hans Esbensen og jeg, men denne gang hjembragte vi intet sølvstykke.

Langt bedre gik det med et markprøvebesøg i Sverige, hvor Hvissinges Siv (Kjeld Henriksen) og Bobbi (Harry Madsen) begge fik 1. præmie, og

Bobbi fik yderligere ærespræmie som klassens bedste hund - og havde den kunnet blive til næste dag, var den sikkert blevet højt placeret i vinderklassen.

Men desværre blev det nordiske samarbejde pludseligt afbrudt, idet det finske, norske og svenske veterinærpoliti i foråret 1969 forbød danske hunde indrejse i de pågældende lande. Selv om rabbiesfaren var overstået i Danmark, så havde vi åbnet for indførsel af hunde sydfra, kun betinget af vaccinationskrav, og dette fandt de øvrige nordiske lande for risikabelt, og veterinærmyndighederne var ikke til at rokke, selv om der fra dansk side, bl.a. fra DISK, blev gjort kraftige henvendelser.

Vi var klar over, at kunne hunde kun indføres nordpå med 4 måneders karantæne, ville interessen for samarbejde ebbe ud.

Den 12. og 13. april blev forårsprøven afholdt på Nr. Højrup-Skamby terrænet.

Som dommere var indbudt Chr. Damgaard-Jacobsen og Børge Hesseldal-Nielsen.

Vejret var ublidt, og resultatet meget beskedent.

Der deltog: Ungdomsklassen 10 hunde, der opnåede:

1. præmie: Hvissinges Siv (Kjeld Henriksen)
1. " : Bobbi (Harry Madsen)

Åben klasse 15 hunde og der opnåede:

1. præmie: Hvissinges Linda (Johs. Jørgensen)

Resultatet af vinderklassen blev:

1. vinder: Rosendales Sir (E. Holm)
2. " : Moauruad Latton Jewel (G. Ekere)
3. " : Højrup's Sussi II (J. Chr. Pedersen)

og vi glædede os over vor norske gæsts smukke placering.

Dette år havde vi også taget initiativ til apporтерingsprøve, som blev afholdt i slutningen af august på et ønsketerræn på Ledreborg under Johs. Jørgensens ledelse.

Vejret var strålende, og M.G. Madsen var forbløffet over den energi- og apporтерlyst den irske setter besad, da han bedømte de 5 hunde: Junker (Arne Englyst), Ponto (Niels Nielsen), Scarlet (G. Brogaard), Højrup's Sally (Theis Westermann) og Bobbi (Harry Madsen), og vi glædede os allerede til næste år, hvor hundene ville blive point-bedømt for at konkurrere om Kurt Jensens vandrepokal.

På udstillingen i Odense i maj deltog i ungdomsklassen 7 hunde, og jeg uddelte 1. præmie til Bess (Ib Jørgensen), 4 stk. 2. præmie og 1 stk. 3. præmie.

I åben klasse deltog 12 hunde, der opnåede 2 stk. 1. præmie Vestklit Brit (E.K. Sørensen) og Ulla (E.K. Sørensen) og 7 stk. 2. præmie og 1 stk. 3. præmie.

I vinderklassen for tæver blev Hvissinges Linda (Johs. Jørgensen) 1. vinder uden konkurrence.

Kvaliteten af de udstillede hunde var jævn, og gennem flere år havde jeg

konstateret alt for mange hunde med svage, muskelfattige rygge, dårlig ryglinie, tendens til karperyg, stejle bagben og hermed trippende, dårlig gang. Ligeledes virkede mange hunde for spinkle, og det skyldtes bl.a. mangelen af frynser og fane. selv om hårlaget og farven var god.

Men i vore udenlandske importere havde vi fået hunde med kraftige rygge og langt rigere hårlag med frynser, men her var fejlen, at hårlaget ofte var groft og lysere i farven, og hvad hovedet angik, kunne vi ønske mere karakteristisk stop.

1970:

Den store fremgang på markprøve i de to forløbne år var kulmineret, men året gav dog 3 stk. 1. præmie og 3 stk. 2. præmie på anerkendte fællesprøver.

Exteriørmæssigt havde vi derimod nu lidt fremgang, og vi håber den fortsætter, for det er jo beklageligt, at der ikke findes materiale til vinderklasse for hanner og tæver på Fællesrepræsentationens udstilling.

Vor forårsprøve på Tuse Næs måtte vi aflyse på grund af sne og storm, men Ove Pedersen reddede igen situationen og skaffede os terræn om efteråret på de gamle kendte marker ved Nr. Højrup.

Prøven blev bedømt af Kehl Johansen og Barnekow Jensen. Der mødte 6 hunde i ungdomsklassen og 10 hunde i åben klasse, og resultatet blev kun 1 stk. 2. præmie.

Vinderklassen mønstrede 2 hunde:

1. vinder: Rosendales Sir (Edv. Holm)
2. " : Hvissinges Linda (Johs. Jørgensen)

Vi havde glædet os meget til denne prøve på en ændret årstid, hvor høn-sene både var at finde i flok og enkeltvis, og der var mange, og vejret var godt, men hundene svigtede, dressur og træning var ikke i orden, og hundene magtede ikke opgaven.

I det interne klubarbejde havde vi en del forhandlinger med DKK. Først drejede det sig om fornyelse af vor kontrakt, og et fremsendt forslag fra DKK blev afvist af alle 9 jagthunde-specialklubber, hvorfor et nyt blev udarbejdet i fællesskab og senere vedtaget.

Ligeledes blev det bestemt, at uddannelsen af jagthunde-exteriørdommere skulle ligge på linie med selskabshundenes dommerreglement, og kennelklubben foreslog endvidere, at de autoriserede dommere skulle udvide deres raceområde, hvad vi ikke var særlig begejstret for, selv om vi kunne se, at forslaget var rimeligt fra kennelklubbens side, da vi ikke kunne anvise en dommer boende i Jylland, og vi tog igen dommerspørgsmålet op til drøftelse.

Fra norsk Kennelunion fik vi fremsendt revideret oversættelse af vor standard, og da den ikke indeholdt nogen ændring, i modsætning til de andre jagthundeklubbers, genoptrykte vi standarden og fastlagde vore højdemål til: Tæver 59-62 cm og hanner 63-66 cm.

I årets løb skete der en begivenhed af stor værdi for jagthunde-specialklubberne, idet "Fællesrepræsentationen for specialklubber for stående jagthunde i Danmark" opnåede fuldstændig ligestilling med Dansk Kennel-

klub, Dansk Jagtforening og Landsjagtforeningen af 1923, en sag, der nu lykkedes efter mange års arbejde.

1971:

Det var et godt år for den irske setter med stor deltagelse på de fælles prøver og god præmiering.

På udstillinger var der også god deltagelse, og på udstillingen i Odense var der anmeldt 6 hunde i åben klasse, og jeg uddelte 3 stk. 1. præmie til:

Dannerhøjs Nille-Pablo (K. A. Christensen)
Lillemarks Bunny (L. Conradsen)
Nap (Buster) (Harry Madsen)

I ungdomsklassen mødte 6 hunde, som jeg gav 4 stk. 1. præmie til:

Rosendales Flaks (Willy Breith)
Tom (Tage Jensen)
King (Charles Kolding)
Muddi (K. E. Madsen)

I vinderklassen for hanner blev placeringen:

1. vinder m. certifikat: Dannerhøjs Nille (K. A. Christensen)

men desværre var der kun 3 markprøvepræmierede hunde blandt de udstillede.

På vor forårsprøve på Tuse Næs konstaterede vi fremgang, og dommeren for ungdomsklassen Jan O. F. Anderson fra Sverige udtalte efter prøven: "Aldrig har jeg set så mange unge lovende irsk-settere på en markprøve, og jeg vil gerne gratulere DISK og hundeejerne, thi disse hunde vil afgjort gøre sig gældende på fremtidige prøver. Når ikke flere hunde blev præmieret, skyldtes det væsentligst, at de ikke havde lært et ordnet søg, en forudsætning for fremgang på markprøver."

I ungdomsklassen deltog 19 hunde: Lindballes Dolly (Harry Madsen) fik 1. præmie og Finlandspokalen som bedste hund, og yderligere uddeltes 2 stk. 2. præmie.

I åben klasse, der blev bedømt af E. A. Christiansen, deltog 13 hunde - 3 stk. 1. præmie blev tildelt:

Vestklit Trine (Leif Hansen)
Nelly (Kjeld Henriksen)
Trille (Per F. Vind)

Vinderklassen blev dømt af Jan Anderson og var på 8 hunde, og placeringen blev:

1. vinder: Trille (Per F. Vind)
2. " : Krimi (E. Bonde Hansen)
3. " : Hvissinges Siv (Kjeld Henriksen)

Selve klubarbejdet forløb godt, og nu da vi havde fået det nye emblem også udført i guld blev følgende tildelt denne hædersbevisning:

Heinz Ekmann, Finland
Arne Holmesland, Norge
S. Aa. Tetzlaff (formand i 26 år)
Conrad Wilson, Sverige
Poul Theis Westermann

Ved generalforsamlingen ønskede J. Chr. Pedersen og Egon Jensen ikke genvalg, og i stedet valgtes Sv. Aa. Jacobsen og Torkil Schmidt, og klubbens mangeårige ønske om en stærkere jydsk repræsentation var hermed opnået, og vi glædede os til samarbejdet fremover.

1972:

På de fælles markprøver klarede den irske setter sig godt, idet resultatet med ialt 100 deltagende hunde, blev: 8 stk. 1. præmie, 8 stk. 2. præmie og 1 stk. 3. præmie med ærespræmie til Hvissinges Red Peik (West Jensen - Niels Nielsen) og Rosendales Lis (Edv. Holm).

På udstillingerne var der god deltagelse, ialt 99, og der opnåedes 57 stk. 1. præmie, 28 stk. 2. præmie og 10 stk. 3. præmie, men desværre meget få markprøvepræmierede hunde.

På tre af udstillingerne blev Dannerhøjs Nille (Pablo) 1. vinder med certifikat og fik championat.

Vor generalforsamling blev holdt på Løgstrup hotel den 8/4-72 i forbindelse med forårsprøven. Vi havde inviteret NISK's formand Arne Holmesland til at dømme og havde håbet at vise ham mange gode præstationer, men desværre mislykkedes det.

Rosendales Lasse
ejer Edv. Holm (Svend Astrup)

Prøven blev afholdt på et smukt jydsk terræn omkring Løgstrup, men uheldigvis havde en lang regnperiode drevet hønsene væk fra de store engarealer, vi færdedes over.

Holmesland dømte ungdomsklassens 8 hunde, men ingen blev præmieret, og Egon Hvass åben classes 21 hunde - med bedre resultat:

1. præmie: Rosendales Lasse (Edv. Holm)
2. " : Dina (Lars Brogaard)
2. " : Dannerhøjs Nille-Pablo (K. A. Christensen)

Vinderklassen tog Holmesland sig af, og det svage resultat blev:

1. vinder: Rosendales Lasse (E. Holm)
2. " : Vestklit Trine (Leif Hansen)
3. " : Trille (Per F. Vind)

Klubbens interne arbejde forløb roligt, og problemerne med Kennelklubben var nu afklaret.

Men der skete det væsentlige, at en sag, der var drøftet gennem mange år, nu blev realiseret, idet der i årets løb blev udsendt de to første numre af "Meddelelser fra Dansk Irkssetter-Klub", og vort store håb var nu, at medlemmerne selv var aktive og deltog i fremskaffelsen af stof.

1973:

Ved generalforsamlingen i "Arken" i Bogense den 7/4-72 var jeg på valg, men som jeg forrige år havde meddelt, modtog jeg ikke genvalg, idet jeg fandt, at tiden var inde for unge kræfter, og min efterfølger blev Verner Larsen.

Generalforsamlingen og den efterfølgende middag forløb meget festligt, og min kone og jeg mindes med glæde og taknemlighed den hjertelighed, der strømmede imod os med gaver og hæder - en dejlig afslutning på min 10-årige formandstid.

Den næste dag fortsatte markprøven, der blev dømt af Præsidenten for Irish Red Setter Club, mr. John Nash, og jeg vil slutte med at gentage hans udtalelse, der nøje falder sammen med vore egne dommers udtalelser, efter prøven: "I har et fortrinligt hundemateriale, men skal det virkelig gøre sig gældende i konkurrencen, må det gennemgå en langt grundigere dressur og træning" - og med disse ord vil jeg slutte og ønske den irske setter fortsat fremgang.

P. Theis Westermann

En jagtdag med irske settere

ARBEJDET EFTER SKUDET

I 1967-1968-1969 gik en kraftig debat hen over landet angående "arbejdet efter skuddet". Ophavsmanden til denne debat var nok først og fremmest Chr. Greve, som også på daværende tidspunkt var en kendt skikkelse i kontinentale kredse. Debatten mundede således ud i, at der blev gjort en masse ved dressuren, hvad angår alt det der sker, indtil fuglen bliver fundet og går på vingerne, derefter var det så som så med apportering, det være sig både fra land og vand, og en ting som slæbarbejdet skulle de engelske hunde jo heller ikke deltage i. Der var jo, og er stadig, helt andre krav til de kontinentale hunde end til de engelske på vore markprøver.

Debatten gik vel også noget på, at det kun var de kontinentale hunde, der "kunne bruges", og noget var der jo om snakken; der krævedes i hvert fald mere af de kontinentale end af de engelske hunde. Men alt i alt så var der startet noget, der ikke kunne stoppes igen. Mange setterfolk og pointerfolk sagde til sig selv, at "kan de kontinentale, så kan min også", og en del begyndte at træne intensivt på dette felt.

På et tidspunkt måtte specialklubben også komme ind i billedet, for Irsk Setter Klubben skete dette i 1969.

Hvad angår slæbarbejdet, var det jo både første og sidste gang, denne disciplin var til afprøvning, før, men mest efter, prøven opstod en voldsom debat angående det rimelige i at lære hunden at gå med næsen i jorden, når de fleste af vore hunde på markprøverne fik at vide, at de havde for lav hovedføring.

Ponto
ejer Niels Nielsen

Trold

Bobbi
ejer Harry Madsen

Den 23. august 1969 afholdt Dansk Rødsetter-klub vand- og slæbprøve på Ledreborg og Egeskov. Som dommer på den sjællandske prøve havde M.G. Madsen lovet at komme til stede, og bistået af Hassing Christensen blev de 5 fremmødte irlændere bedømt, og vi takker dommerne for deres arbejde, og for Madsens fortrinlige instruktion både før prøven og under denne, idet hver hunds præstation, umiddelbart efter arbejdet, blev gennemgået og fejl og dyder blev forklaret.

For os setterfolk var prøven jo noget helt nyt, og vi fik en mængde oplysninger og råd, som vi nu kan arbejde videre på.

De fem hunde, der deltog i prøven var:

Junker, ejer Arne Englyst
Ponto, ejer Niels Nielsen
Scarlet, ejer G. Brogaard
Højrupps Sally, ejer P. Theis Westermann
Bobbi, ejer Harry Madsen

Og hermed følger dommerkritikken:

Det var med stor glæde og forventning, jeg mødte som dommer og vejleder ved Dansk Irsk Setter-klubs vand- og slæbprøve på Sjælland den 23. august. Det er et glædeligt initiativ, klubben her har taget til fremme af alsidigheden hos den irske setter. Mange tilskuere var mødt op, men desværre deltog kun 5 hunde her på Sjælland, på Fyn var der 3 deltagere. Stadig er der for mange, der frygter, at man ved indøvelse af slæbarbejdet præger hunden til for lav hovedføring.

Det var da også tydeligt at se, at de deltagende hunde havde for lidt erfaring og træning i denne gren af prøven, idet alle hundene, såvel på Sjælland, som på Fyn, svigtede i slæbarbejdet; men det er mit indtryk, at flere hunde viste gode anlæg for slæbarbejde og kan lære det, når hund og navnlig fører går positivt ind for arbejdet.

Derimod var det en fryd at se vandarbejdet. Med en enkelt undtagelse viste alle hundene en formidabel vandpassion, som mange ejere af kontinentale hunde ville misunde dem. For enkelte hunde kneb det lidt med evnen til at lade sig dirigere i vandet, men det er jo helt og holdent et spørgsmål om manglende træning og dressur. Rørarbejdet var prima og apporteringen helt i top. Samtlige hunde apportionerede med fast greb om anden, ingen slip undervejs, og alle afleverede i perfekt sitz-stilling. Det var en fryd for øjet. Ingen af de her fremmødte hundeførere ønskede at slække på kravene for en fuldendt apportionering, selv om de i forvejen havde fået at vide, at hunden ifølge de gældende regler måtte aflevere stående.

Kort sagt - det var en fornøjelse at se de irske setteres vandarbejde, og det er mit bestemte indtryk, at også slæbarbejdet kan blive godt, når der ofres fornøden tid til træning, og man iøvrigt vil gå ind for sagen.

Held og lykke med arbejdet fremover.

M.G. Madsen, Osted pr. Roskilde.

I 1970 var prøven kun på Sjælland og igen på Ledreborg. Der var kun mødt 5 hunde i åben klasse og 1 unghund. 3 af hundene i åben klasse bestod i nævnte rækkefølge: Bett Torkil Schmidt, Pia Vagn Rasmussen, Trine Hans Ewald Frederiksen.

Apportioneringsprøven 21. august 1971 på Ledreborg.

Blev prøven sidste år en skuffelse, fik vi til gengæld i år revanche. Fra morgen til aften strålede solen, og hundene nød at boltre sig i det friske vand.

Deltagelsen var stor, bilerne holdt i række, og lige fra morgenkaffen kl. 08.00 til den sidste deltager kørte hjem kl. 17.30, var der glæde og tilfredshed hos alle.

Men det var der også grund til, thi skytte Jørgensen havde ved sit store forarbejde lagt alt til rette på bedste måde, selv bænkeplads for tilskuerne ved apportsøen manglede ikke.

Hundenes præstationer var gode, og det sporede tydeligt, at der var gjort et godt forarbejde, og hermed følger Johs. Jørgensens samlede pointgivning:

1. Buster (Harry Madsen)	6 point
2. Lindballes Dolly (Harry Madsen)	0 "
3. Hvissinges Pirat (Niels Nielsen)	15 "
4. Højrupps Sally (P. Theis Westermann)	17 "
5. Lindballes King (Arne Englyst)	0 "

Højrupps Sally
ejer P. Theis Westermann

6. Hvissinges Tinna (Niels Nielsen)	16 point
7. Skovhyttens King (S. Flyckt Hansen)	11 "
8. Rosendales La-Sisse (Mogens Stjernegård)	14 "
9. Nelly (Børge Frederiksen)	3 "

Vinderen af prøven blev således Højrupps Sally, og Theis Westermann strålede om kap med Sally, da han fik overrakt den flotte vandrepokal, som i år uddeltes for første gang og var skænket af Hanne og Kurt Jensen. Der var enstemmig tilfredshed med resultatet, og hver gang det kiksede for en deltager med at få anden i land, lød dommerens stemme: "Må vi låne Sally".

Nr. 2 blev Niels Nielsen med Hvissinges Tinna.

Nr. 3 blev Niels Nielsen med Hvissinges Pirat.

Naturligvis havde vi gerne set hunde fra Fyn og Jylland, selv om vejen er lang - og der var jo også den mulighed, at de to landsdele selv lavede deres egen Irsk Setter apportioneringsprøve.

Eftermiddagen var forbeholdt en exteriørmæssig bedømmelse af ikke tidligere udstillede hunde, og da der ikke var krævet forudtilmelding var de mange deltagere ved at tage pusten fra vore to dommere, P. Theis Westermann og Gunnar Brogaard, idet ialt 16 hunde mødte frem.

Måske var exteriørbedømmelsen for grundig, og næste gang må vi se at finde en anden bedømmelsesform, der mere henvender sig til tilskuerne, så disse kan følge dommerens vurdering af den enkelte hund. Men alt i alt en herlig dag, som vi håber kan gentages næste år.

Egon Jensen

D.I.S.K.'s apporтерingsprøve 26. august 1972

Dagen oprandt med strålende sol, frisk vind, smukt terræn og duftende morgenkaffe - men en skuffelse for bestyrelsen at ikke flere hunde var mødt frem.

Harve jyderne ikke trodset den meget lange vej og var kommet med 2 hunde, havde der ikke været rimeligt grundlag for at gennemføre prøven. Tak, fordi I kom jyder - og som sjællænder (født jyde) glædede jeg mig over, at I rejste hjem med Gigant-pokalen.

Terrænet var det kendte: Ledreborg, og som tidligere blev prøven afviklet under Johannes Jørgensens gode tilrettelæggelse, og vi bringer hermed hans pointgivning:

	Theis.
1. Sitta 4284/71 C, Mogens Andersen	17 point
2. Lindballes Dolly 20160/70 B, Harry Madsen	10 "
3. Bett 16525/71 C, Bodil Schmidt	5 "
4. Heidi 6915/71, Børge Frederiksen	9 "
5. Pipi 10355/70, Jørgen Jensen	16 "

Med venlig hilsen
Johs. Jørgensen

Sitta
ejer Mogens Andersen

D.I.S.K.'s apporтерingsprøve Jylland 3.9.1972.

En dejlig dag med mange ivrige hundeførere som tilskuere, som var med til at gøre dagen til en mindedag for den irske setter i Jylland.

Der var tilmeldt tre unghunde og to åbenhunde. Dagen startede med landarbejdet på terrænet ved Sdr. Onsild flugtskydningsbane, hvorefter vandarbejdet blev udført ved Glenstrup Sø.

Efter at vandarbejdet var overstået, gik turen igen tilbage til flugtskydningsbanen, hvor Egon P. Jensen gav exteriør-kritik over de fremmødte hunde. Som afslutning fortæredes indholdet af madkurvene, ved hvilken lejlighed vor udmærkede pointermand, dommer K. Fuglede Jørgensen gav kritik på dagens arbejde for de fem hunde:

Åbenhunde:

Sitta 4284/71 C, Mogens Andersen, Ø. Brønderslev	30 point
Tut 22487/69, Sigfred Nielsen, Visborg	10 "

Unghunde:

Basse 5527/72, Finn Christensen, Terndrup	30 "
Bett 16525/71 C, Bodil Schmidt, V. Hassing	30 "
Puk, Mogens Andersen, Ø. Brønderslev	15 "

Efter at hundene havde været igennem disciplinerne var resultatet, at Basse og Bett havde lige points, og derfor måtte der omkamp til, da der var udsat en pokal.

Det blev en spændende omkamp i apportering fra vand, strømmen var ret stærk, og den førte duen ind i en sivbevoksning, og begge hundene gjorde et pænt stykke arbejde inde i sivene, men desværre havde Basse ikke sin due med tilbage, og derfor blev Bett vinder af den af hende selv stillede vandrepokal "Bett".

Sitta vandt åbenklasse med den af Sigfred Nielsen stillede vandrepokal "Jyllands-pokalen RAS".

Tak for en dejlig dag med mange irsksetterinteresserede, tag hundene med næste år og vær med i spøgen.

Torkil Schmidt

D.I.S.K.'s apporтерingsprøve ved Viborg den 12.8.1973.

Ungdomsklasse:

Nr. 1. Irsk setter "Tessa" ejer og fører Palle Krag	25 point
Nr. 2. Irsk setter "Eddy" ejer og fører Bodil Schmidt	0 "
Nr. 3. Irsk setter "Jungle" ejer og fører Mogens Urskov	25 "
Nr. 4. Irsk setter "Sheila" ejer og fører Hans Nielsen	14 "
Nr. 5. Irsk setter "Amy" ejer og fører Mogens Andersen	26 "
Nr. 6. Irsk setter "Twiggy" ejer og fører E. Gården Sundstrup	26 "
Nr. 7. Irsk setter "Mikki" ejer og fører Arne Abildgaard	25 "

Vi har nu to hunde med 26 points, det er Amy og Twiggy; der bliver kastet en due ud i vandet, således, at den falder i åkander ca. 30 m fra fører og hund.

Amy lader sig fint dirigere i vandet, sporterer duen med et godt greb og aflevering i orden. (3 min. 30 sek.).

Twiggy må der tages lidt hårdt på, hun får ikke apporтерet duen.

Placering:

Amy bliver vinder af ungdomsklassen og får tildelt bæger samt vandrepokalen "Bett" for bedste unghund.

Twiggy er en hund, der må tages hårdt, men jeg tror, at vi hører mere fra den, når føreren får givet den lidt mere afpudsning.

Åben klasse:

Nr. 1.	Irsk setter "Bett"	ejer og fører Torkil Schmidt	30 point
Nr. 2.	Engelsk setter "Tut"	ejer og fører Jørgen Nielsen	0 "
Nr. 3.	Irsk setter "Rikke"	ejer og fører Erna Sørensen	2 "
Nr. 4.	Irsk setter "Sita"	ejer og fører Eigil F. Pedersen	21 "
Nr. 5.	Irsk setter "Patrick"	ejer og fører Jens Jørgen Sørensen	2 "
Nr. 6.	Breton "Lichell"	ejer og fører Godtfred Andersen	30 "
Nr. 7.	Engelsk setter "Randi"	ejer og fører Harald Bjødstrup	0 "
Nr. 8.	Irsk setter "Dolly"	ejer og fører Harry Madsen	8 "
Nr. 9.	Irsk setter "Topsy"	ejer og fører Bent Hansen	21 "

Patrick
ejer Jens Jørgen Sørensen

Bett
ejer Torkil Schmidt

Til matchning har vi Bett og Lichell. Der kastes en due i kanten af sivbevoksning, hundene skal svømme ca. 150 m, begge hundene klarer opgaven til ug. Derefter kastes en due i sivbevoksning på land, begge hundene klarer opgaven til ug. Der bliver nu udlagt en due i tæt rørbevoksning, hundene skal nu dirigeres ca. 200 m over vand; der bliver afsat

15 min. til at bringe duen på tasken. Vi starter med Bett, hun lader sig fint dirigere over i rørene, men bringer ikke duen til tasken.

Lichell lader sig fint dirigere til sivene, arbejder energisk og bringer duen til tasken på 7 min.

Lichell bliver dermed den bedste hund på prøven og får tildelt bæger, mens Bett bliver den bedste Irske setter og bliver tildelt vandrepokalen "Jyllandspokalen".

Rasmus Sørensen

Sjællandske apporтерingsprøve ved Ledreborg.

Vejrguderne havde for lørdag den 18.8.1974 spået regn og blæst, men miraklernes tid er ikke forbi.

D.I.S.K. havde indbudt til apporтерingsprøve ved Ledreborg på Sjælland, og lørdag oprandt med højt klart solskin og godt humør hos de mange deltagere, der var mødt frem til den særdeles veltilrettelagte prøve.

Formanden, Verner Larsen, bød velkommen til de 11 Irske settere, heraf var 2 mødt frem fra Jylland.

Johs. Jørgensen, Ledreborg, havde som prøveleder udset nogle velegnede terræner til de tre discipliner, der skulle klares.

Første opgave var apportering af en and i krat i en afstand af ca. 30 m fra startstedet. Næste opgave var vand- og rørarbejde, hvor vi i en smukt beliggende mose havde lejlighed til at se hundenes præstationer, og endelig sluttedes der af med apportering af and på åbent vand.

Undertegnede havde fornøjelsen at bedømme hundene, og jeg skal hermed forsøge at give et resumé af præstationerne uden at gå i detaljer.

Ved apportering i krat var der adskillige hunde, der svigtede, idet der manglede dybde i apportsøget. Flere af dem blev på vindsiden og var ikke til at drive ind i bevoksningen, andre var for voldsomme og gik frit søg. Opgaven var afgjort ikke for vanskelig, og det viste sig også, at de veldresserede hunde klarede opgaven perfekt.

Også ved rør- og vandarbejde kneb det for mange hunde. Selv om vandpassionen var i orden, forstod hundene ikke begreberne "u-a" og "hen-a", som jyderne siger. Flere af førerne havde givetvis trænet hundene til at gå ud v.h.a. stenkast el. lign. Mange hunde snappede efter dunhammer og åkandblade, hvad der fik mig til at tro, at hundene trænes på at hente et udkastet apportemne, som kan ses, inden de lærer at arbejde kontakt-søgende i vand.

Efter min mening bør man lære hunden at afsøge et vandområde på samme måde, som man lærer den at afsøge en mark. Først herefter bør man udlægge apportemner, som man dirigerer hunden frem til for apportering.

Apportering af and på åbent vand var i orden for alle hunde.

De to jydsk hunde viste dagens bedste præstationer. En unghund på 13 mdr. "Amy" ført af Mogens Andersen var særdeles veldresseret og et stort emne i de forelagte opgaver. I åben klasse opnåede Bett, ført af T. Schmidt maximum i alle tre discipliner, og blev derfor tildelt vandrepokalen "Gigant".

Som et lille ekstranummer viste Schmidt os, hvordan en virkelig svær apportioneringsopgave løses, når hund og fører er "på hat" med hinanden. Som dommer for kontinentale hunde vil jeg gerne udtale min beundring for den præstation - mangen en ejer af kontinentale hunde ville blegne af misundelse.

Frokosten blev nydt i det fri med en helt vidunderlig udsigt fra "Langbakkerne" ud over Ledreborgs smukke moseterræner, hvor det vrimlede med grågæs og ænder.

Efter frokosten var der "skue", hvor "Theis" gav åben bedømmelse af de fremførte hunde - virkelig lærerigt - en idé, der sikkert kunne tages op i større udstrækning.

Tak for en vellykket dag.

Mogens Madsen

1974.

I Jylland stiller 7 hunde i åben klasse og 6 hunde i unghundeklasse. Heraf består 3 hunde i åben klasse og 4 i unghundeklasse, det er i følgende rækkefølge:

Åben klasse: Bett (Torkil Schmidt), Sitta (Mogens Andersen) og endelig en engelsk setter.

I unghundeklassen var følgende rækkefølge: Latino (Bodil Schmidt), Donna (Mogens Andersen), Vestklit Nille (Palle Krogh) og som nr. 4 en engelsk setter.

Apportioneringsprøverne 1975.

Sjælland, Ledreborg, den 3. august.

Prøven blev, som tidligere år, afholdt på det skønne terræn ved Ledreborg med 14 deltagende hunde, en i ungdomsklasse og 13 i åben klasse. Ialt 5 hunde bestod prøven, det var som følger:

Topsy, Bent Hansen, Hillerød	36 point
Vestklit Bett, Torkil Schmidt, V. Hassing	40 "
Pippi, Jørgen Jensen, Holbæk	40 "
Pia, Vagn Rasmussen, Mørkøv	37 "
Roll, Jens Fogtmann, Hørby	37 "

Efter at flere af hundene havde 4 points, måtte der foretages matching om placeringen, og efter en hårfin tidskonkurrence blev placeringen:

1. Pippi, Jørgen Jensen, som fik tildelt vandrepokalen "Gigant".
2. Vestklit Bett, Torkil Schmidt.
3. Pia, Vagn Rasmussen.

Desværre kunne den nye vandrepokal "Pippi", som Jørgen Jensen nylig har skænket til uddeling i ungdomsklassen på Sjælland, ikke uddeles, da den fremmødte unghund ikke bestod prøven.

På klubbens vegne "tak" til Jørgen Jensen for pokalen, som vi håber, der næste år vil blive større rift om.

En tak rettes også hermed til vor udmærkede dommer for dagen, Vagn Jensen, Snertinge, som har sendt os følgende indlæg om prøven:

Snertinge, d. 7-8-75.

Tak for indbydelsen til at dømme ved Dansk Irsksetterklubs sjællandske apportioneringsprøve. Tak til prøvelederen Jørgen Jensen for en yderst veltilrettelagt prøve. Terrænet på Ledreborg hos Johannes Jørgensen var meget fint og i naturskønne omgivelser. Dog var den stærke varme og brændende sol ikke af det gode ved apportionering af duer og kanin. Her virkede hundene dvaske og ukoncentrerede. Ved vandet så vi til gengæld hunde med en fantastisk vandpassion. Dog kneb det noget med lydigheden. Kun få hunde lod sig dirigere over åbent vand til afsøgning af rør.

Til slut tak for en dejlig dag sammen med hyggelige hundesportsfolk.

Vagn Jensen
Snertinge

Pippi
ejer Jørgen Jensen

Jylland, Vejrumbro, den 9. august 1975.

Vi har med tak modtaget indlæg fra vor dommer for dagen, Jens Høje Kristensen:

D.I.S.K.'s apportioneringsprøve ved Vejrumbro den 09.08.75.

Lørdag, den 9. august oprandt med ubarmhjertig bagende sol og kraftig blæst fra sydøst. Allerede fra morgenstunden dirrede termometret omkring 30°C, så det var med bange anelser over for hundenes muligheder for at klare dagens opgaver, at jeg satte kursen mod Vejrumbro. Jeg havde set frem til dagen med store forventninger, fordi jeg havde hørt så mange rosende udtalelser om irlændernes store evner som apportører, især fra vand. Dagens hændelser indfrie til fulde mine forventninger. Naturligvis var nogle par mindre dygtige, men manglerne lå åbenbart mere i skoling af førerne end hos de enkelte hunde.

Der var mødt 13 hunde til bedømmelse, 7 i ungdoms- og 6 i åben klasse. Efter min mening må gennemsnitskvaliteten siges at ligge over middel. 5 hunde skilte sig dog ud og viste en standard langt over middel: Vestklit Bett, Bella og Vestklit Rollo i åben, Vestklit Nille og Bonnie i

ungdomsklasse. Det var imponerende at se Bett og Nille blive dirigeret over 250 m åbent vand og bringe en fugl i land - vel at mærke fugle, som andre af deltagerne havde opgivet!

Mine iagttagelser i dagens løb giver anledning til et par bemærkninger til hundeførerne om, hvordan de efter min mening kunne gøre standarden endnu højere; jagt er, eller bør være, en tyst affære. Jo mere sagte og stilfærdigt alt foregår, des bedre udfald. Vær agtpågivende over for jeres hunde, støt dem, når de søger kontakt. Undlad at forstyrre dem, forudsat naturligvis at de er i gang med opgaven. Det er mit indtryk, at det kunne være fordelagtigt at anvende lidt klarere direktionskommandoer, for eksempel: til højre-fremad-til venstre-ja-nej! der nemlig er nyttige i alle henseender, uanset om det drejer sig om apportering eller andet fuglehundearbejde. Brug allerhelst kun tegngivning.

I bør uden undtagelse roses for jeres gode disciplin og upåklagelige opførsel. Ingen overtrådte på noget tidspunkt hverken skrevne eller uskrevne forskrifter. Prøven blev ledet dygtigt og myndigt, men på en så venkabelig facon, at næppe nogen i det hele taget bemærkede, at vi blev ledet.

Summa summarum et vellykket arrangement, som arrangørerne fortjener deres rigelige del af æren for.

Holstebro, den 11.08.75.

Jens Høje Kristensen

Tak til "Høje" for indlæg og en hyggelig dag.

Som nævnt deltog 13 hunde, hvoraf ialt 9 bestod prøven.

Bella, Niels Peter Sørensen, Givskud	37 point
Stella, Bert Pedersen, Brønderslev	30 "
Vestklit Rollo, Jens Jørgen Sørensen, Vejrumbro	35 "
Amy, Torkil Schmidt, V. Hassing	33 "
Vestklit Bett, Torkil Schmidt, V. Hassing	40 "

Vestklits Nille
ejer Palle Krag

Vestklit Nille, Palle Krag, Vejle	30 point
Bonnie, Flemming Jensen, Hirtshals	30 "
King, fru Thomsen, Herning	23 "
Dannerhøjs Ricko, Bodil Schmidt, V. Hassing	26 "

Da to unghunde stod å points, måtte der matches, og resultatet blev følgende:

Ungdomsklasse:

1. Vestklit Nille, Palle Krag, som fik tildelt vandrepokalen "Bett"
2. Bonnie, Flemming Jensen
3. Dannerhøjs Ricko, Bodil Schmidt

Åben klasse:

1. Vestklit Bett, Torkil Schmidt, som fik tildelt vandrepokalen "Ras"
2. Bella, Niels Peter Sørensen
3. Vestklit Rollo, Jens Jørgen Sørensen

Til slut en tak til Jørgen og Palle for to veltilrettelagte dage, og til lykke med resultaterne.

Torkil Schmidt

Alt i alt har jeg her forsøgt at samle materialet fra de apporтерingsprøver, der hidtil har været holdt, det er i hvert fald det materiale, der har været tilgængeligt for mig, og skulle et referat være faldet ud, så må man gerne laste mig for det, jeg har så brede skuldre.

Det, jeg har fået ud af at arbejde med dette stof, kan jeg konkludere i følgende:

Der er gjort et godt pionerarbejde eller rettere gjort en god begyndelse af nogle få mennesker, nu mangler blot endnu mere bredde, og dermed jo endnu større deltagelse, for det må jo huskes, at det er noget, man kan lære sin hund i de mere "stille" perioder.

Egon P. Jensen

AVLSREGISTRERING

Ved generalforsamlingen foråret 1975 blev det vedtaget at oprette et avlsudvalg. Udvalgets vigtigste opgave er at få registreret de bedste af vore hunde i et avlsregister. Vi vil her få et uvurderligt arkiv til hjælp i avlsarbejdet, selv om man ikke ønsker at avle på sin hund, vil den igennem sin afstamning og deslige få en værdi for registret.

Kravene til registrering er:

min. 2. pr. åben kl. udstilling
" 1. " " " markprøve
" 2. " " " " , hvis stil, fart og søg er i orden
samt være fri for dysplasi.

Herudover skal det, såfremt udvalget sammen med bestyrelsen med 2/3 flertal, være muligt at dispensere for ovennævnte krav, som f.eks. hvor en han eller tæve har vist sig at være en god avlshund uden dog at kunne indfri nævnte krav.

Vi har i øjeblikket 11 hunde, der opfylder kravene; der er andre 12 hunde, der kun skal have et rent billede for dysplasi, og så er der 7, der har 1. pr. på markprøve, men ikke har været på udstilling, altså ialt 30 hunde, der har 1. pr. på markprøve. Af disse 30 hunde er 16 avlet på fire hanhunde: Hvissinges Ricko 7, Ponto 3, Urchin 3, Rosendales Fly 3.

Altså fire hanhunde der har præget avlen i fremadgående retning - det viser også, hvor vigtigt det er med et avlsregister, så vi hurtigst muligt får fundet frem til det bedste avlsmateriale af nulevende hunde.

Arne Englyst Nielsen

Følgende hunde er optaget i avlsregistreringen:

STAMTAVLE

HUNDENS EJER: Arne Englyst Nielsen, Kåstrup Holmevej 18, 4400 Kaulundborg

OPDRÆTTER: samme

HUNDENS NAVN: Rigi 10356/70 B han

f.	Hvissinges Ricko	283891 W	m.	Sølvia	331302 Z
ff.	Ponto	225967 R	mf.	Korshøjs Fox	225635
fm.	Snuggy	190798	mm.	Dina	292652
fff.	Maglevængets Rusty	205155	mff.	Nick	159826
ffm.	Sussi	221930	mfm.	Snuggy	190798
fmf.	Skibinges Per	166410 L	mmf.	Ponto	225967 R
fmm.	Sus	166265	mmm.	Bella af Svendborg	209698 Q

STAMTAVLE

HUNDENS EJER: Jørn Christiansen, Mimersvej 7, 8900 Randers

OPDRÆTTER: Arvid Olsson, Oxie, Sverige

HUNDENS NAVN: Penna 22236/72 D han

f.	Ch. Janås Catch	S 15467/63	m.	Janås Pepita	S 28243/69
ff.	Tråssebergs Ilo	S 06742/53	mf.	Rosendales Siv	302989 Y
fm.	Janås Addie	S 09931/59	mm.	Janås Finess	S 07999/66
fff.	Grønsjøens Ripper	N 1976 U	mff.	Sulhamstead Urchin D'or	287212
ffm.	Nord Ch. Berry	S 03716/48	mfm.	Rosendales Senta	228598 S
fmf.	Garvergårdens Pedro	S 17329/58	mmf.	Latton Rory	S 06277/65
fmm.	Tråssebergs Kennie	S 11809/56	mmm.	Janås Cilla	S 15470/63

STAMTAVLE

HUNDENS EJER: Finn Halling, Udby Kirkevej 24, 4300 Holbæk
 OPDRÆTTER: H. Mortensen, Ørum Sønderhede, Hjallerup
 HUNDENS NAVN: Dannerhøjs Nille 6934/69 han

f.	Sulsteds Deto	319570 Z	m.	Jessicas Mikaela	242932 S
ff.	Sif	266738	mf.	Nordstjernans Attila	S 13295/56
fm.	Sulsteds Dolly	259617	mm.	Jessicas Soraya	S 18511/58
fff.	King af Børglum	201246 Q	mff.	Iron Gallant	S 7303/51
ffm.	Pigro	226469	mfm.	Tråssebergs Inka	S 6743/53
fmf.	King af Børglum	201246 Q	mmf.	Glenn	S 5693/52
fmm.	Jessicas Mikaela	242932 S	mmm.	Jessicas Jakobina	S 6851/54

STAMTAVLE

HUNDENS EJER: Leif Jensen, Frydekær, Ørslev pr. 4200 Slagelse
 OPDRÆTTER: Niels Nielsen, Torbenfeldt, 4440 Mørkøv
 HUNDENS NAVN: Hvissings Ricko 283891 W han

f.	Ponto	225967 R	m.	Snuggy	190798
ff.	Maglevængets Rusty	205155	mf.	Skibinges Per	166410 L
fm.	Sussi	221930	mm.	Sus	166265
fff.	Garvergårdens Pedro	176285 L	mff.	Højbjerggårds Flyn	151190 C
ffm.	Langagers Nita	184483	mfm.	Egestrøms Sussi	136927 D
fmf.	Shaw	190797	mmf.	Egebjerggårds Fox	110649
fmm.	Ritzzy	221169	mmm.	Egebjerggårds Lady	131911

STAMTAVLE

HUNDENS EJER: Verner Larsen, Lerhusvej 2, Havdrup
 OPDRÆTTER: Ingeborg Holthaus, Dahlerbrück, Tyskland
 HUNDENS NAVN: Falko V. Oelken D.P.S.Z. 268/66 han

f.	Bjørn V. Eisenhammer	D.P.S.Z. 31958	m.	Kolobri v. Bergstücken	D.P.S.Z. 527/62
ff.	Falko zum Busck	D.P.S.Z. R 300/48	mf.	Whiteseal Hartsbourne Dennison	K.C.R.C. 25532/5
fm.	Distel v. Krahenberg	D.P.S.Z. 430/52	mm.	Elke v. Bergstücken	D.P.S.Z. 189/59
fff.	Apis v. Lipnice	D.P.S.Z. 328/47	mff.	Erinhaven Dennis Muldoon	K.C.S.B. 836 ar
ffm.	Dolly v. Walddorf		mfm.	Ch. Hartsbourne Penney	K.C.S.B. 245 AP
fmf.	Raycroft Sandiman	D.P.S.Z. 167/50	mmf.	Guno v. Bergstücken	D.P.S.Z. 340/55
fmm.	Alma v. Rodenstein		mmm.	Chloe of Myre	K.C.R. eg 36575/55

STAMTAVLE

HUNDENS EJER: Jens Fogtmann, Kirsebærvej 7, Hørby, 4300 Holbæk
 OPDRÆTTER: Arne Englyst Nielsen, Kåstrup Holmevej 18, 4400 Kaulundborg
 HUNDENS NAVN: Roll 10357/70 B han

f.	Hvissings Ricko	283891 W	m.	Sølvía	331302 Z
ff.	Ponto	225967 R	mf.	Korshøjs Fox	225635
fm.	Snuggy	190798	mm.	Dina	292652
fff.	Maglevængets Rusty	205155	mff.	Nick	159826
ffm.	Sussi	221930	mfm.	Snuggy	190798
fmf.	Skibinges Per	166410 L	mmf.	Ponto	225967 R
fmm.	Sus	166265	mmm.	Bella af Svendborg	209698 Q

STAMTAVLE

HUNDENS EJER: Henning Andersen, Engsvinget 24, 6700 Esbjerg
OPDRÆTTER: Niels Ortved, Engvangen 12, 8500 Grenå
HUNDENS NAVN: Gitte 13656/71 tæve

f.	Rosendales Fly	m.	Tina
ff.	Janås Catch	mf.	Sulsteds Deax
fm.	Rosendales Silva	mm.	Diana
fff.	Tråssebergs Ilo	mff.	King of Børglum
ffm.	Janås Addie	mfm.	Jessicas Mikaela
fmf.	Sulhamstead Urchin D'or	mmf.	Helnæs Lasse
fmm.	Rosendales Senta	mmm.	Sussi

STAMTAVLE

HUNDENS EJER: Jørgen Jensen, Munkholmvej 20, 4300 Holbæk
OPDRÆTTER: Arne Englyst Nielsen, Kåstrup Holmevej 18, 4400 Kallundborg
HUNDENS NAVN: Pippi 10355/70 B tæve

f.	Hvissinges Ricko	283891 W	m.	Sølvia	331302 Z
ff.	Ponto	225967 R	mf.	Korshøjs Fox	225635
fm.	Snuggy	190798	mm.	Dina	292652
fff.	Maglevængets Rusty	205155	mff.	Nick	159826
ffm.	Sussi	221930	mfm.	Snuggy	190798
fmf.	Skibinges Per	166410 L	mmf.	Ponto	225967 R
fmm.	Sus	166265	mmm.	Bella af Svendborg	209698 Q

STAMTAVLE

HUNDENS EJER: Harry Madsen, Hillerødvej 31, Tulstrup. 3400 Hillerød
OPDRÆTTER: E.P. Jensen, Kastrup pr. 4300 Holbæk
HUNDENS NAVN: Lindballes Dolly 20160/70 B tæve

f.	Hvissinges Ricko	283891 B	m.	Britt	303042
ff.	Ponto	225967 W	mf.	King	234054
fm.	Snuggy	190798	mm.	Egehaves Jeanette	242148
fff.	Maglevængets Rusty	205155	mff.	Garvergårdens Pedro	176285
ffm.	Sussi	221930	mfm.	Rita	230844
fmf.	Skibinges Per	166410 L	mmf.	Paw af Karrebæksminde	209704
fmn.	Sus	166265	mmm.	Bess af Nick	182680

STAMTAVLE

HUNDENS EJER: Erik Madsen, Krogager 69, Greve Strand
OPDRÆTTER: E.P. Jensen, Kastrup pr. 4300 Holbæk
HUNDENS NAVN: Lindballes Muddi 2473/70 B tæve

f.	Hvissinges Ricko	283891 W	m.	Britt	303042
ff.	Ponto	225967 R	mf.	King	234054
fm.	Snuggy	190798	mm.	Egehaves Jeanette	242148
fff.	Maglevængets Rusty	205155	mff.	Garvergårdens Pedro	176285
ffm.	Sussi	221930	mfm.	Rita	230844
fmf.	Skibinges Per	166410 L	mmf.	Paw af Karrebæksminde	209704
fmm.	Sus	166265	mmm.	Bess af Nick	182680

30 ÅR MED DEN IRSKE SETTER

Edvard Holm

Edv. Holm med Urchin D'or

I juni 1946 anskaffede jeg mig en irsk setter - af nysgerrighed. Her i jubilæumsåret 1976, 30 år efter, har jeg stadig irske settere, og jeg er stadig nysgerrig.

I 1946 var jeg nysgerrig efter at se, om den var så umulig og evneløs, som det af mange dygtige, professionelle dressører og andre hundesportsfolk var blevet mig fortalt. Nu her i 1976 er jeg nysgerrig efter at se, om den ikke kan blive bedre endnu - ja, helst lige så god som de bedste engelske settere og pointere.

Fra jeg var 5-6 år gammel, har jagthunde altid stået mit hjerte nær. Og da jeg i ca. 10 års alderen så en engelsk setter, dygtig ført af en af min fars gæster, udfolde sig på hønsejagt, tabte jeg mit hjerte til den stående hønsehund. Ja, jeg tror faktisk, at den hund gjorde mig til hundesportsmand.

Min far og hans venner jagede mest med korthår eller kryds-

ninger af lignende slags. Og de var også brugelige, omend noget ulydige til tider. Men jeg havde set en (rigtig) hund, og vidste nok, hvad jeg skulle have, når jeg blev større.

At det så blev en irlænder, skyldtes som sagt nysgerrighed, men også et tilfælde.

I 1941 arbejdede jeg som elev på Midtsjælland hos en professionel dressør. Vi havde i den periode 64 hunde af forskellig race. Deraf blot en enkelt irsk setter, en tæve på ca. halvandet år. Denne hund var anderledes end de andre. Medens de andre hunde tumlede og ofte legede - eller, når de kedede sig, gøede og på anden måde teede sig, så stod den irske setter næsten altid med et fjernt blik i øjnene og stirrede ud i det fjerne. Det var helt klart for mig, at den længtes ubeskriveligt efter sin familie. Den fandt sig i, at vi arbejdede med den, men ganske apatisk, og uden nogen som helst form for glæde eller lyst.

Da vi havde haft den i ca. en måned, kunne ejeren ikke undvære den længere. Han kom og hentede hunden, så jeg opdagede aldrig, om den overhovedet kunne være dresseret. Det var en meget smuk hund - det jeg vil kalde en typisk udstillingshund. Men min interesse var vakt, og trods alle advarsler, bestemte jeg, at jeg en gang ville prøve en irlænder fra hvalp af, hvis jeg kunne finde en markprøvestamme af blot nogen anerkendelse.

For til hundesport skulle den kunne bruges, ellers var det uden interesse.

Der gik 3-4 år, før jeg fik mulighed for selv at holde hund. I den mellemtiliggende tid gik jeg ivrigt på markprøve som tilskuer, men uden dog at se noget til irske settere. Samtidig læste jeg alt om prøver i hele Skandinavien, og af og til dukkede der referat op om en irlænder hist og her. Det var ikke mange, der startede på prøverne, og de fleste gjorde sig ikke bemærket for særlig store præstationer sammenlignet med de øvrige engelske hunde. Men jeg havde bidt mærke i en enkelt tæve, nemlig C.H.M.P. Evadals Mia, der ved flere prøver gjorde sig bemærket ved at gå i prima fart og stil, og i øvrigt viste gode jagtlige egenskaber.

Jeg bestemte, at blev der muligheder for at få en hvalp efter denne hund, så ville jeg have en. Og en dag i foråret 1946 blev der i et jagtblad aviseret hvalpe til salg efter Mia. Jeg fik den sidste - en hanhund ved navn Fuglebakkens Ruff. Og det var begyndelsen til kennel Rosendale.

Fuglebakkens Ruff
ejer Edv. Holm

Fuglebakkens Ruff var en middelstor, stærkbygget hanhund med ubegrænset jagtlyst og energi. Han havde prima næse, men ikke medfødt stand. Da jeg selv, på grund af militærtjeneste og andet, ikke kunne tage mig af Ruff de første par år han levede, blev han meget brugt i skov som støver og apportør, og det befordrede jo i hvert fald ikke standens fasthed - ej heller lydigheden. Men da jeg i 1949 blev fast ansat som skytte på Egeskov Gods, fik jeg Ruff i skole på dette, med høns og fasaner, godt besatte terræn, og i løbet af ca. 14 dages arbejde med hunden, var hans stand fast og sikker. D.v.s. kun når det var mig, der førte ham. For alle andre gik han alle fugle op. Utvivlsomt på grund af hans første år som skovhund og støver. Men han blev en fortrinlig fuglehund, en af de bedste, jeg har haft. Og hans næse var så god, at først med mine seneste hanhunde, Sir, Lasse og Grateful, har jeg set irlændere med samme overlegne evne til at finde fugl - og til at behandle disse korrekt.

Som årgammel brækkede Ruff det ene bagben, og senere fik han slået en skulder af led. Dette gjorde, at han faktisk mere eller mindre gik på 3 ben, og det var grunden til at denne hund aldrig kom på markprøve. Jeg er senere blevet klar over, at med alle fire ben kontakt, var Ruff let gået hen og var blevet lidt af en sensation på den tids prøver, hvor man ikke var forvænt med irske settere af format.

Jeg skrev til klubben, som jeg ikke dengang var medlem af, at jeg havde en hund, der var sådan og sådan, og om ikke der var brug for lidt af hans egenskaber i avlen. Jeg modtog et venligt brev, men hørte så ikke mere. Og da jeg kunne se, at der måtte være muligheder, hvis jeg kunne finde en tæve, der passede til Ruff, så tog jeg sagen i egen hånd.

I 1951 blev Fuglebakkens Ruff parret med Højbjerggårds Bitten, og af kullet fik jeg to hvalpe. Næmlig Højbjerggårds Flynn og Højbjerggårds Pep.

Flynn var en født jagthund. Medfødt fast stand 5-6 mdr. gl., og i det hele meget let at dressere. Godt et år gl. fik han d. 31/3 1953 1. præmie på D.J.F. forårsprøve, Hofmansgave. Og trods stadig unghund, startede jeg ham i åben kl. d. 9/9 samme år. Og igen fik han sin sikre 1. præmie. Da jeg derefter blev budt en stor pris for Flynn, solgte jeg ham, (pengemangel) men beholdt parringsret på ham.

Pep havde ikke de samme medfødte egenskaber som sin bror, men hun gik i en glimrende stil og i stor fart. Efter et par 2den præmier i åben kl., solgte jeg hende. For allerede året efter, i 1952, var Ruff igen parret med Bitten. Og da fik jeg Ruff 2 af denne parring. Da Ruff 2 viste større markprøveevner end Flynn (bedre stil og større fart) så koncentrede jeg mig om Ruff alene. Jeg brugte ham til al slags jagt + markprøver fra helt ung af, og med det resultat, at han blev eminent til faktisk det hele.

Højbjerggårds Ruff II
ejer Edv. Holm

Ruff var ikke tilmeldt Derby. Men i marts 1954 startede han sin markprøvekarriere med en 1ste pr. i ungd. kl. F.J.D. v. Assens. Og derefter gik det slag i slag med 2 2den og 3 1ste pr. i åben kl. Den 8/4 1956 vandt han D.R.S.K. forårsprøve, både åben og vinder kl. Om efteråret endvidere D.J.F.s åben kl. Han blev som reservehund udtaget af Dansk Jagtforening (nr. 6) til at starte på den afsluttende fællesprøve, og her til Danmarksmesterskabet toppede han sin karriere med en fornem 4de plads.

Men allerede i 1956 var Ruff plaget af en kronisk nyrelidelse, der nedsatte hans udholdenhed mærkbart. Selv om han både i 57 og 58 startede på vore prøver, og hver gang blev placeret, så blev han mere og mere hæmmet af sin sygdom, og gik faktisk kun for halv kraft.

I mellemtiden havde jeg parret Højbjerggårds Flynn med Egestrøms Sussi (Hans Esbensen, Skibinge) og af dette kuld erhvervede jeg to tæver og en han - Pjusk, Pep 2 og Per. Af disse blev Per dresseret og senere solgt til S.A. Tetzlaff. Per fik i 1959 sin 1ste pr. i åben kl., men blev ellers brugt som jagthund. Han var en glimrende vildtfinder og meget energisk. Pep var en noget upersonlig hund, lidt veg i det, hvorfor jeg solgte hende. Pjusk derimod, var en prima jagthund med medfødt stand, en af de bedste vildtfindere, jeg har haft. Hun fik d. 5/4 1956 1ste pr. ung. kl. D.J.F. Hofmansgave, og om efteråret 2den i åben kl. samme forening. Derefter overgik Pjusk i avlen, og i de følgende år trak jeg flere kuld på hende sammen med Ruff 2. Denne form for indavl var åbenbart velegnet i dette tilfælde, da der faldt flere virkelig store hunde imellem. Men da jeg på det tidspunkt kun havde begrænset tid til at arbejde med hvalpe, så måtte jeg se på, at den ene gode hund efter den anden mere eller mindre gik til spilde ved ukyndig behandling.

Fra det første kuld beholdt jeg en tæve Rosendales Rita, en af de bedste tæver, jeg har haft. Hun blev færdigdresseret og solgt til Svend Astrup, Sønderborg. En hund af et meget stort format, glimrende stil og fart. Rita blev kort efter dræbt af en bil.

En anden tæve, Rosendales Heidi, var 12 mdr. gl. komplet færdigdresseret. Nok den bedste, jeg har opdrættet. Strålende optræk til sine fugle, perfekt stand. Og hendes stil og fart var toppen. Hun var kuld-søster til Rosendales Senta, og hendes bevægelser i marken var de samme. (Jeg ved, at mange af læserne husker Senta). Heidi var desværre lovet væk som ung, ellers var hun aldrig blevet solgt. - Og som med Rita så Heidi. - 14 mdr. gl. blev hun kørt ned i København, og så var denne værdifulde avlstæve væk. (Godt vi ikke 100% ved, hvad vi har mistet avlsmæssigt, for så blev man jo deprimeret).

En anden søster var Rosendales Sus, som jeg så i stedet for Heidi måtte overlade til ejeren. Sus nåede jeg at få præmieret med en 2den pr. åben kl., før jeg solgte hende. Hun havde 4 mdr. gl. fast stand, og gik prima i marken. Men hun var ikke så "klog" som sine søstre, hvorfor jeg gerne solgte hende.

Af et tidligere kuld beholdt jeg imidlertid en hanhund, nemlig Rosendales Flynn, som så senere blev solgt til Sv. Astrup. Jeg havde Flynn præmieret et par gange, men i 1961 toppede han, da Sv. Astrup førte ham til sejr på Irsksetterklubbens vinderklasse. Flynn var en meget energisk hund med brændende jagtlyst, og jeg havde en del besvær med at få ham i orden for fugl - men først færdigdresseret, blev han prima. Han blev da også far til flere gode hvalpe.

Imidlertid havde jeg af kullet fra 1961 beholdt Rosendales Senta som avlstæve. Hellere havde jeg beholdt Heidi - eller dem begge - men det lod sig jo af gode grunde ikke gøre.

Senta var en noget sensibel dame, der absolut kun kunne dresseres med blød hånd. Hendes stil i marken var strålende, og farten enorm. Faktisk kunne Senta, hvad ovennævnte angik, vinde både Derby og Danmarksmesterskab. Men, blød som hun var, tog det sin tid at dressere hende færdig. Dog i orden blev hun. Og efter en 2den pr. på prøve i Sverige toppede Senta i 1966, hvor hun fik 1ste i åben kl. og derefter vandt vinderklassen på klubbens forårsprøve.

En broder i samme kuld Don Juan, førte jeg til 1ste pr. i åben kl. D.J.F.s efterårsprøve, men kort efter blev han kørt over og dræbt. Senta var nu min eneste avlstæve. Men hvor var hanhunden, der kunne passe hende?

På dette tidspunkt havde klubben indkøbt en avlshan fra England, fra den kendte Sulhamstead kennel, der var kendt for sine prima markprøvehunde. Sulhamsteadhundene blev kun brugt til markprøve. Og man kunne derfor gå ud fra som givet, at der lå en meget fast og gammel linie af rent jagtblod i disse hunde. Og selv om denne avlshund ikke var nogen skønhedsåbenbaring, så var han ikke så ringe, som mange af vore medlemmer åbenbart mente. Han var godt nok for tung og grov efter vor standard - var også lidt lang i det - men han havde gode, kloge øjne og et trofast sind. Og fremfor alt - han var meget skarp på fugl, var meget energisk, havde glimrende næse - og et meget stort kontaktbehov, der gav sig udslag i, at han aldrig gik for sig selv. Disse prima egenskaber, kombineret med det i mente, at hans jagtblod nødvendigvis måtte være langt renere end hos de eventuelle hanhunde, der kunne blive tale om her i landet, gjorde, at jeg prøvede ham sammen med Senta. Resultatet blev to kuld med 3 års mellemrum.

Sulhamstead Urchin D'or
ejer D.I.S.K. (Edv. Holm)

Det første kuld gav Sir, Silva, Sheik og Sik, som alle gjorde sig fordelagtigt bemærket på marken. Sheik kom til Chr. Pedersen, Idom ved Holstebro, som opnåede en første + flere andenpræmier med ham.

Sik, Silva og Sir dresserede jeg selv. Sik opnåede 2 2den pr. i åben kl., hvorefter han overgik til en af mine bekendte, hvor han i øvrigt blev en glimrende jagthund. Han var af et meget stort format, men noget ilter, og hans næse kunne ønskes lidt "længere".

Silva var måske den største hund, jeg har ejet. Også næsten for stor. Hendes jagtlyst, energi, fart og stil var på toppen, og hendes udholdenhed simpelt hen ubegrænset. På dette tidspunkt havde jeg altså 3 jagtgale hunde under dressur, og det kunne jeg simpelt hen ikke klare tidsmæssigt. Det kom mest til at gå ud over Silva - og derfor tog det sin tid, før hun var færdigdresseret. Men efter at have taget en 2den pr. i åben kl. på Birkelse 1/10 1969, klarede hun sin 1ste pr. den 1/10 1970 på

D.K.K.s prøve på Hverringe - og hun blev samtidig bedste hund i åben kl. Hendes bedste præstation regner jeg imidlertid for at være samme år på Valløprøven, hvor hun blev nr. 6 i vinderkl., desværre var der kun 5 placeringer. Der var næsten ikke vildt på terrænet, og til sidst gik Silva for stort i forsøg på at finde noget.

Rosendales Sir var dog den største af holdet. Hans meriter er velkendt af mange. Jeg nævner dem kort. D.K.K. Birkelse 4/10 1967: 1. pr. ung kl. Helberskov 6/4 1968: 1. pr. åben kl. - 1 vinder - Vallø 6/10 1968: 3 vinder. Derby 1968: 6 vinder. Nr. Højrup 13/4 1969: 1 vinder. D.J.F.s Mesterskabsprøve 4/10 1969: 2 vinder. Nr. Højrup 6/9 1970: 1 vinder. Sir er indtil nu den mest vindende irske setter jeg har hørt om i Norden.

Rosendales Sir
ejer Edv. Holm

Af det andet kuld beholdt jeg, klog af skade, bare to hunde - nemlig Lasse og Lis. Begge disse hunde lever endnu i bedste velgående, og er vel på deres højdepunkt. Lasse har gjort sig mest bemærket indtil nu. Han vandt i 1972 klubbens vinderklasse, efter dagen før at have fået 1. pr. i åben kl. I 1973 blev han nr. 2 på klubbens vinderklasse. Endvidere har Lasse et par 2den pr. i åben kl.

Rosendales Lasse
ejer Edv. Holm (Sv. Astrup)

Rosendales Lis
ejer Edv. Holm

Lis har i nogen grad været forfulgt af uheldet. Blandt andet på Derby i 1971, hvor hun ikke kom for fugl i hele 5 slip på 2den dagen. Hun sluttede som nr. 7 - og det er som bekendt den mest ærgerlige plads. Men både i 1973 og 1974 på de store efterårsprøver var hun meget uheldig ikke at blive placeret. Hendes søg og stil er ellers af største format, og rækker til de højeste placeringer blandt alle racer. Lis fik sin første præmie i åben kl. på D.J.F.s prøve den 3/9 1972., og der blev hun samtidig bedste hund i åben kl. Endvidere har Lis 2den pr. i åben en gang mere.

Lasse er ikke mere i min eje. Men foruden Lis har jeg en fra Irland importeret hanhund ved navn: Moanruad Grateful. Denne er født den 13/1 1973. Den 16/3 1975 tog han 1ste pr. på D.J.F.s forårsprøve, og den 6/4 1975 vandt han ved Aggersund D.I.S.K.s vinderklasse. Så jeg synes, at jeg kan sige, at han er godt på vej. Denne hund er så god, at jeg venter store resultater fremover. Men da det er tvivlsomt, om Lis kan blive gravid, så har jeg bestilt to tæver fra Irland af samme familie, fordi jeg finder, at der er rolige, kolde nerver hos de irske stammer samt en glimrende næse. Og de to ting har vi hårdt brug for herhjemme.

Moanruad Grateful (Fly)
ejer Edv. Holm

Dette var et resume over de af mine irske settere, som jeg har haft i længere tid. Jeg har haft flere, som er solgt i ung alder uden at have været på markprøve, men der har været prima hunde imellem, som hvis de var havnet hos markprøvefolk, var gået højt op ad rangstigen.

Hvis man spørger mig, om jeg er tilfreds med det opnåede resultat af 30 års arbejde med den irske setter, så bliver jeg til en vis grad svar skyldig. Jeg er klar over, at havde jeg haft de nødvendige økonomiske midler, så var jeg nået langt videre - måske op til de bedste pointere i standard. Men så havde målet jo været nået. Og hvad så?

Til slut et godt råd til alle vordende irsksetterfolk. Sammenlign altid jeres hunde med de bedste fra de andre engelske racer. Så vil I lettere se, hvad der eventuelt mangler hos jeres!

IRLÄNSKA SETTERN I SVERIGE

Rolf Adolfsson

Om man går efter registreringarna i SKK så borde irländska settern i Sverige vara en mycket framgångsrik ras. Med en ökning från 82 registrerade irländare 1967 till 606 år 1974 borde det finnas ett gott underlag för att få fram rasen som jakthund och fältprovshund. Tyvärr är så inte fallet. Vi har i stället få meriterade hundar. Jag tycker nog ändå att vi börjar få en bra grund att stå på nu, och jag tror, att vi snart kan visa upp betydligt fler fullgoda irländare på fältet.

Möjligheten att nå ut till våra medlemmar har ökat sedan FA bildades. Det är en samarbetsklubb som består av Svenska Pointerklubben, Svenska Setterklubben för Engelsk setter och Svenska Irländsk Setterklubben. För att minska de geografiska avstånden finns sedan lokalklubbar inom FA för att möjliggöra aktiviteter på det lokala planet med alla raserna representerade. FA ger ut tidskriften Avance med fyra nummer per år. En av dessa är en årsbok.

Det har blivit allt svårare att få tag i bra fågelmarker. I södra Sverige finns stora marker med relativt god tillgång på fasan och raphöns. I norr har vi fjälltrakterna med god tillgång på ripa. Men områden däremellan har i allmänhet mycket svag tillgång på fågel, vilket givetvis gör att tillfälle till jakt och träning blir mycket begränsade.

Vad har vi då för material och hur har vi utnyttjat det.

Avelsrådet börjar fungera allt effektivare. Avelshundarna presenteras. Valpförmedling sker via Avance.

Den hanhund som på senare år betytt mest för irländska settern i Sverige är SUCH Janås Catch. Efter honom har vi UCh Hvissinges Chercy (u danska Topsy) som haft stora framgångar i norr. Hon blev 1:a Skl på Dundret 1974. UCh Janås Rilla (u Janås Izlhei) blev 1:a Skl vid SISK's fältprov 1974. Penna (u Janås Pepita) är som bekant i dansk ägo och har fått god kritik.

Holmsunds Nina (u Treetops Red Ray) och Aeris B'Fheidir (u Duchesse) har jaktprovsmärker.

Andra goda hundar på fält under de senaste 10 åren är:

Nordstiernans Caprice (e Trässebergs Ilo u Nordstiernans Ambra), Janås

Finess (e Latton Rory u Janås Cilla), Evadals Daphne (e Ikesjaures Viktor u Evadals Carina), UCh Holmsunds Pam (e Tråssebergs Ilo u Treetops Radiance), UCh Holmsunds Titti (e Tråssebergs Ilo u Treetops Radiance), Holmsunds Nina (e Janås Catch u Treetops Red Ray), Hjortsby Dixi (e Evadals Brio u Hjortsby Jota), SNoIntCh Rödsettras Parant (e Holmsunds Rick u Ricki), Duchesse (e Nordstiernans Apollon u Donny) samt de av avelsrådet upptagna täckhundarna: Crosse Elm, Janås Rebell, Rödsettras Sean, Laban, Aeris Quaerito, alla med pris från jaktprov.

Vid SISK's fältprov hösten 1974 gick tre irländska settrar till pris. Två av dessa var importörer, Fowlers Umberto och Crosse Elm samt svenskfödda Holmsunds Nicolette.

Vid utställningar har irländska settern varit mycket rikligt representerad. Vid Stockholmsutställningen 1974 deltog 55 irländare och tidigare har haft upp till 70 st. 1972 blev Rödsettras Dandy gruppvinnare i gruppen fågelhundar i Stockholm, och detta upprepades 1974 av Markants Comtesse.

Den irländska settern i Sverige i dag domineras helt av utställningshundar, och det är ytterst sällan vi får se en jaktprovsmertead hund i ringen.

Trots detta har vi ett någorlunda underlag för avelsarbetet och vissa tecken tyder på att vi är på rätt väg. Urvalet borde dock vara betydligt större och det är ju synd att vi inte kan utnyttja det avelsmaterial som finns i Danmark på grund av karantänbestämmelserna.

Mor og datter. Sven Paradis med Such Janås Rilla (Janås Catch-Janås Izlhei)

Chriske Glennow med Janås Dacca 1 ukl (Grosse Elm-Janås Rilla).

Rolf Adolfsson

DEN IRSKE SETTER I NORGE GJENNOM TIDENE

Arne Holmesland

I den skandinaviske familie er NISK den yngste søster, som med respekt og beundring har sett opp til sine eldre søsken SISK og DISK. På formannens anmodning om en artikkel til DISK's 60-års jubileumsbok vil jeg innledningsvis overbringe Norsk Irsksetterklubb's ærbødige hilsen til jubilaranten - vi følger hakk i hæl ett år efter dere i alder og visdom.

Historien forteller, at den irske setter første gang kom til Norge i 1870-årene, men først utover i 1880-90 årene ble det noe antall av dem her nord. Vår store landsmann Fridtjof Nansen hadde irske settere midt i 80-årene, en av dem fulgte ham på hans lange skiturer Bergen-Oslo-Bergen. Rasen kom til Norge via Danmark fra Irland og England - det var hunder av beste avstamning med godt utseende og gode jakt-egenskaper. Ved jaktprøven på Lauvåsen i 1902 var rasen godt representert, og blant de startende var ingen ringere enn "Gissa P" ført av vår landsmann den kjente jeger og jaktskribent C. M. Pay. Det vil ha interesse idag å

gjengi dommerkritikken for Gissa P fra prøven: "Raskt, elegant søk i glimrende stil, vakker markering av fot og korrekt avansering, vakker og stø i stand. Brilliant samarbeid med jegeren, går uten pipe og vink, sekunderer og apporterer utmerket. Meget veldressert. 1 premie og Dame-nen Pokal." De fleste av oss ville idag vært henrykt om våre hunder fikk mindre god kritikk enn dette!

I 1904 fikk NISK's stifter Corn Schilbred hjem sin første import av irsksetter Erin Flora, som han bygget sin fremtidige avl på sammen med senere importere. Noe særlig fart ble det ikke av det foreløbig, men allerede på denne tid meldte rasens vakre eksteriør seg som den fare for utviklingen vi senere i fullt monn skulle få konstatere. Ikke-jegerne skaffet seg irske settere, avlen kom ut på viotta, og så sent som i 1916 kunne den svenske dommer Ludvig Borg fastslå ved utstilling i Oslo at "Intresset før denna vakra och dugliga ras tycks ej vara stort i Norge". Han fant, at de utstilte hunder "vara alla af lätt sportstyp, men kvalitet och ädelhet lämnade mycket öfrigt att önska".

Allerede foran dette varsel om at irsksetterens venner måtte ta seg sammen, hadde Corn Schilbred drøftet med noen av sine venner mulighetene

for å stifte en spesialklubb for rasen. Fra før av hadde man "Skandinavisk Rød Setter Klub", men det var liten tilslutning til denne fra norsk side. I løpet av 1916/17 samlet Schilbred og hans venner henimot 50 interesserte eiere, som i juni 1917 stiftet Norsk Irsksetterklubb, hvis fremste formål var "å få frem fieldtrialhunder så rasen kan få den plass den fortjener som brukshund. For å nå dette mål må man i avlen anvende hunder man vet er utmerkete bruksdyr eller i alle fall nedstammer fra sådanne, uten dog å sette hensynet til eksteriør til side". Det ville ha vært en fordel for rasen om denne ærgjerrige målsetting var blitt fulgt uten kompromisser!

Så meget om irsksetterens 'oldtid i Norge'. Arbeidet med rasen var nå organisert, og fremigjennom 1920-erne og 30-årene ble det stadig øket interesse for rase og klubb. NISK arrangerte utstillinger og jaktprøver - eksteriørt var rasen vel anskrevet men i konkurranse med de øvrige britiske raser på jaktprøvene nådde ikke den røde setter toppen i konkurransen. Schilbred-tidens hundemateriale viste seg etterhvert å bli vel meget foredlet, lette hunder med noe tynt gemytt kom i flertall. Den dynamiske John Borge overtok i NISK - ledelsen etter Schilbred, og utover i 1930-erne kom Borges oppdrett Montebello til mere og mere å prege den norske irsksetter. Vellykkete importere som Ch. D'Jouce og Sulhamstead Sally D'Or ble basis for meget av avlen i denne epoken, og vi fikk en mere robust type irske settere med mere kraft i det jaktlige bruk. Mange utmerkete jakthunder så dagens lys fremover mot krigen, selv om man samtidig nok kunne konstatere at særlig enkelte hanhunder ble vel meget bestemt og etterhvert hård-trenete.

Parallellt med Montebelloavlen etablerte Håkon Larsen sitt Grønsjøen-oppdrett i Trondheim. Larsens første tisper Nice fra sist i 1920-årene ble kombinert med noe av Nordens beste blod fra matadoren Tohoo Hiawatha slått inn på stjernen Holmsunds Ulla, og dette materiale senere kombinert med Montebelloblod ga Grønsjøen et betydelig antall utmerkete konkurranse- og jakthunder, som ble stamforeldre til svært meget av det vi måtte satse på, da rasen etter 1945 skulle gjenoppbygges.

De rette kombinasjoner av særlig Montebello og Grønsjøen ga i etterkrigstiden prima resultater - navn som Ch. Grønsjøens Stegg (1949), Ch. Ajax (1951) etter Grønsjøens Pelle, kullsøskenene Ch. Montebellos Jack og Ch. Jappy (1952) samt Ch. Grønsjøens Rock (1956) viser hvilke linjer som ble toneangivende fremover mot våre dager. Disse solide bruksjakthunder gjorde god figur på jaktprøvene, og bidro til at respekten for rasen som jakthund øket - stigende interesse var resultatet av innsatsen som igjen førte til øket oppslutning utover i 1960-70.

Kvantitativt var irsksetteren i Norge gjennom første halvdel av 1900-tallet en liten rase, med gjennomsnittlig halvt hundre registreringer årlig. Kvalitativt hevdet rasen seg som vanlig godt hva eksteriør angikk - de vakre røde settere ble populære utstillingshunder - baksiden av denne medaljen var den interesse fra selskaphundfolket vi samtidig har måttet kjempe mot, et velkjent faktum ikke bare i vårt land. I den viktigere disiplin - den jaktlige bruk - viste de store åpne prøver, at rasen ikke hadde lett for å hevde seg i teten, bare sporadisk var irsksetteren med i toppen på hovedprøvene uten helt å rekke frem i spissen.

Spesialklubben så det derfor som noe av sin sentrale oppgave å søke etter nytt blod som sammen med de gamle norske linjer kunne gi oss den nødvendige innsprøytning for å få opp jaktprøveresultatene. Ulike importere

ble foretatt fra midt i 1960-årene, og noe av dette slo til. Fra rene fieldtrial linjer i Eire kom den intense Moanruad Raff, som ble kombinert med bl.a. den finskfødte Javelin Katja med aner tilbake til de gamle norske stammer med innslag av dansk-svensk etterkrigs-materiale. Selv gjorde begge disse hunder pen innsats på våre prøver viktigere var imidlertid at kombinasjonen syntes å gi førsteklases resultater. Hittil har stjernen vært Ch. Vinsterens Kim, som veldressert og velført av sin eier Knut Wille har hamlet opp med kremen av jaktprøvehunder fra de øvrige raser på de store prøver - såvel på høyfjell som på lavland.

Parallellt ble Ch. Petter Pan av gammelt godt norsk Grønsjøenblod slått inn på den finske import Javelin Garonne, en nær slektning av Kims mor Katja. Avkom herfra oppdrettet av Arne Holmesland har vist seg meget positivt på jaktprøvene, og hva viktigere er: kombinert med Vinsterens Kim har døtre av Pan/Garonne ført til større bredde i linjeavl - i de siste år har en ikke ubetydelig del av de samlede jaktprøvepremier i året vært oppnådd av irske settere fra kombinasjoner på disse stammer. Til ytterligere konsolidering av linjen er det foretatt en import fra sydtysk avl med Moanruad-blod og kontinentale fieldtriallinjer, for kombinasjon til vår etablerte Kim - Pan/Garonne stamme. Importen plaserte seg gunstig i 1974, og et hvalpekull med Kim på tyskfødte Gaya våren 1975 gir håp om utvikling i ønskelig retning.

Trønderne bygget videre på Grønsjøen-materialet, med tilsetning fra importen Hartsbourne Marquis. Selv fikk Håkon Larsen i 1962 frem en ny champion Grønsjøens Tya på dette grunnlag, og senere har ekteparet Vigdis og Per Nymark bygget sitt Valaskalv-oppdrett på stammen. Dette gir ofte storbyggede hunder, noe trønderne med sin langvarige vinterjakt har en forkjærlighet for. Ved siden av dette har Nymarks drevet med utstrakt bruk av sine irske settere til hundekjøring om vinteren, og særlig Vigdis Nymark har oppnådd en glimrende rekke resultater hvorav mange Nordiske mesterskap og en lang rekke norske mesterskap med irske settere foran pulken. Også på jaktprøvene har Nymarks ført sine hunder med stor fremgang, og de har tatt ivrig del i avlen i de senere år - ikke minst ved kombinasjoner med de svenske Rødsettra-hunder hvorav Ch. Parant er den mest kjente.

I de siste årene har interessen for hundehold og hundesport øket i akselererende tempo, og dette har gitt tilsvarende utslag for den irske setter i Norge. Fra registreringstall omkring 50 for 10 år siden, steg årsantallet til over 100 og videre til 150 i løpet av få sesonger. I de siste 3 år har registreringstallet for irsksetter i Norge ligget på oppunder 200, og trenden later til å fortsette. Det for spesialklubben utvilsomt gledelige faktum at dette viser interesse for rasen, fører med seg skyggesider og minusfaktorer som klubben må forsøke å håndtere - uønsket avl på ikke-kvalifisert materiale er ett av våre store problemer idag. En rase som blir populær vil lett bli gjenstand for 'vill avl' - og rasens navn og gode rykte vil kunne lide under dette fenomen.

NISK har prøvet å ta opp utfordringene ved å søke frem til flesteparten av de nye eiere under ekspansjonsbølgen, for om mulig å få dem til å slutte opp om våre retningslinjer og hovedidéer. Vi er møtt med respons i vide kretser - numerisk har det slått ut i vårt medlemstall som fra et lavt og "behagelig" nivå omkring 125-150 i adskillige etterkrigsår er skutt i været gjennom 1960 til 1970 til henholdsvis 250 - 300 - 350 i 1972-73-74 og til vi idag har godt og vel passert de 400. For rasearbeid og klubb-

virksomhet betyr dette at øket innsats er påkrevet om man vil søke å holde i tøylene fremover!

Vårt forhold til danske venner og danske irske settere har - efter mange års utmerket praktisk samarbeid - i de seneste år vært preget av den u-lykksalige karantene mellom Danmark og det øvrige Norden. Man kan utveksle så mange meninger man vil, for det praktiske samarbeid er det av vital interesse, at vi kan få utnyttet hundematerialet gjennom jevn utveksling av deltagelse og avl. Dette er p.t. gått helt i stå - og fra Norsk Irsksetterklubbs side vil det fremdeles være et sterkt ønske å få åpnet grensene igjen for samarbeid Danmark-Norge på det praktiske hundearbeidsplan! Ikke minst har de prima jaktprøveresultater som er oppnådd av danske irsksettere i de siste sesonger gitt oss økete interesser i denne henseende. - den store VK ved forårsprøven 1975 var et gledelig tegn på at den røde setter i Danmark er på meget rett vei!

NISK gjentar og forsterker sine gratulasjoner til storesøster DISK ved jubileet! Vi takker for utmerket og tillitsfullt samarbeid gjennom decenni-erne - manifestert bl. a. ved at den foregående formann i DISK - Theis Westermann - er innehaver av vårt Gullmerke for sin innsats for det Norske fellesarbeid for den irske setter. Vi ønsker Dansk Irsksetterklub fortsatt hell og fremgang i klubbens betydningsfulle virke til beste for den røde setters fremtid i Danmark som en smukk og jaktlig høytstående fugle- hund til nytte og glede for den danske jakt og den danske jeger.

Oslo i juni 1975.

Arne Holmesland

TIL VORE DANSKE VENNER

C. Michel

Hr. Verner Larsen, som jeg har haft fornøjselen at lære at kende ved de franske markprøver i 1973, har bedt mig sende en hilsen fra Frankrig i anledning af Dansk Irsk Setter Klub's 60-års jubilæum.

Det er med stor glæde, jeg gengælder denne anmodning, og jeg håber inderligt, at jeres klub vil have lige så megen medgang i fremtiden, som den har haft indtil nu, at irsksetterfolkene stadig bliver flere, og at de - samt deres hunde - vil blive bedre og bedre.

Jeg håber også, at kontakten mellem vore to klubber vil blive større og større, og at vi ofte vil kunne mødes på udstillinger og markprøver.

Da hr. Larsen har bedt mig fortælle om den irske setter, vil jeg tale om, hvad jeg synes om denne prægtige hund.

Det første spørgsmål der viser sig, når man taler om den irske setter er dens oprindelse. Hvorfra kommer dette dejlige dyr? Svaret synes enkelt. Da det drejer sig om en "engelsk hund" i modsætning til de "kontinentale hunde", så kommer den irske setter simpelthen fra England. Som alle enkle svar, er dette også delvis usandt. Den "irske setter" er rigtig nok kommet til Europa fra Storbritannien (og ikke England) henimod slutningen af det 19. årh. Men inden da passerede dens forfædre kontinentet til Storbritannien, da dens oprindelse - som for alle setters vedkommende - går tilbage til "den store kontinentale spaniel", der, som navnet antyder, kom fra Spanien.

Det er svært at fastsætte datoen for racens opståen, men den hund vi idag kalder "irsk setter" er den af spanielerne, der er den fornemste af racen. Et maleri af van Dyck, der befinder sig på museet i Torino fra begyndelsen af det 17. årh., viser den i selskab med et kongeligt barn. Det er naturligvis ikke nøjagtig den hund, vi kender idag, men den bærer allerede de dominerende kvaliteter i sig, som den har idag, nemlig kraft, elegance og hengivenhed for sin unge herre.

På grundlag af dette materiale påtog englænderne som de første sig systematisk avl blandt alle racerne, arbejdede lige fra ca. år 1800 på at skabe den røde og hvide spaniel, den moderne irske setter.

Men virkeliggørelsen af disse to mål på samme tid er svær, og hele tiden vaklende. Man må hele tiden være opmærksom på, ikke at falde udenfor rammerne af principperne som har betegnet opdrættet af den irske setter førhen og i alle lande. Det er svært, men det er muligt.

Er menneskets mission ikke hele tiden at stræbe efter et højere ideal? På det meget beskedne område, nemlig opdrættet af den irske setter, må irsk setter klubben handle sådan, at den irske setter forbliver den elegante jæger og den hengivne og årvågne følgesvend for alle de - jægere eller ikke - som er betaget af det "smukke" og det "gode".

Med venlig hilsen

C. Michel

Formand for
Club francais du Setter Irlandais

Cambit de l'anisola
Champion Francais de Travail

John Nash og P. Theis Westermann

Fra præsidenten for Irish Red Setter Club, mr. John Nash, har vi modtaget denne artikel, som vi gengiver i Theis Westermann's oversættelse:

"I anledning af DISK's 60-års jubilæum er det mig en stor glæde at sende lykønskning fra en anden irsk setter klub: "Irish Red Setter Club In Ireland".

Begge vore klubber er startet for at kunne fremme avlen, i begyndelsen særlig med henblik på ex-

teriøret, men i de sidste 15 år har dette ændret sig til fordel for jagthunden, og dette må betragtes som en stor fordel.

Denne ændring har jeg været meget glad for at konstatere, da jeg dømte DISK's forårsprøve i 1972.

Jeg mindes med glæde denne visit og de mange glimrende mennesker, jeg mødte, og den overvældende gæstfrihed, jeg modtog.

Derfor igen en tak til alle.

Jeres klub har bedt mig fortælle om Irsk-setterens udviklingshistorie i Irland, og jeg gør det med glæde.

Denne udvikling kunne fylde bøger, selv om det eksisterende materiale i bøger og tidsskrifter er meget begrænset. Af ældre litteratur kan nævnes Rawdon Lee, Stonehenge og naturligvis Oberst Millner's lille bog: "Irish Setter, his history and training", en ærgerrig titel, som jeg med sorg må sige, den gode oberst ikke udviklede tilfredsstillende.

En ting er dog sikker; at den irske setter var den første setter-race, hvormed man begyndte et opdrætningsarbejde for udvikling af stående jagthunde.

Opdrættet fra begyndelsen af 1600-tallet, måske før, var dikteret af stående hunde ved falkejagt og netfangst, og det var først fra midten af 1600-tallet, hvor opfindelsen af flint-lås-bøssen åbnede muligheden for flugtskydningen, at opdrættet af den stående hund rigtigt kom i gang og fra omkring 1690 blomstrede opdrættet af den røde og rød-hvide irske setter.

Den rent røde type var mest populær i Syd-Irland og den rød-hvide i Nord-Irland, og begge typer var jævnbyrdige, men ændredes ved dannelsen af Irish Red Setter Club i 1882.

Indtil den tid var det i henhold til gældende lov kun ejere af jagtarealer, der måtte eje jagthunde, og for de irske setteres vedkommende var det velhavende jordejere, der var meget nidkære omkring deres egen stamme, som blev opdrættet meget udsøgt og omhyggeligt, og hovedformålet var jagt-egenskaber.

Naturligvis interesserede man sig også for exteriøret, men det kom i anden række.

De førende stammer fra den tid tilhørte Lord Rossmore (rød-hvid) og marquis af Conyngham (rød og rød-hvid).

Den franskprægede linie ejet af Lord de Frayne, som blev grundlaget for de senere års berømte avl, blev kaldt La Touche-linien.

Plunkett familien havde også meget gode settere, og herfra kom Cecil Moore-linien med den store avlshan CH. Palmerstown.

På dette tidspunkt - foråret 1882 - samledes en række professionelle og private og dannede Irish Red Setter Club med det formål at avle den hvide farve ud af den irske setter, og i henhold til standarden - som stadig er den officielle - blev det fastlagt, at hvidt kun var tilladt på forbryst, blis på forhoved og på poter.

Grunden til dette skridt var oprindeligt motiveret af hensyn til et udvidet amerikansk og russisk samarbejde, hvor man kun ønskede den røde setter.

De mennesker, der opdrættede rød-hvide, harmedes og resultatet blev, at deres opdræt døde hen, og der er i dag kun en meget lille rest tilbage, mest uregistrerede kenneler i afsides irske distrikter.

Klubarbejdet har været i stadig fremgang, markprøver er blevet afholdt uden afbrydelse i forbindelse med udstillinger, men det må fastslås, at de mænd, der har ledet klubben de sidste 50 år, har lagt hovedvægten på markprøve-arbejdet, hvad man konstaterede gennem deres eget opdrætter-arbejde.

Omkring århundredskiftet havde J.C. Hawkes, markprøvernes fader, mange store hunde i sit opdræt og de fik en stor indflydelse på hele avlen, både hjemme og udenlands.

Blandt disse hunde var Muskery, Signal, Belle, Kildare og Plunkett. Sidstnævnte stammede fra Hawkes' opdræt og var en stjerne.

Vindere i de store markprøvekonkurrencer fra den tid var Punchestown, Sullivan, Airne, som førte Hawkes blod videre.

En hund, der på den tid skabte megen uenighed om sig, var Young Phil, der kun var jævnt vurderet af de ledende dommere; nogle dømte ham for lyse øjne, andre for manglende type i hovedet og for lyst hårlag (det sidste sikkert på grund af fældning), men alle måtte erkende hans harmoniske bygning, sundhed, gode ben og poter og prima type.

Han var meget frugtbar som avlshan og næsten alle senere markprøvevindere stammer fra ham.

Han stammede fra Hawkes grundstamme og den store Field Trial CH. Rhu Gorse havde ikke mindre end 6 adskilte linier, der førte tilbage til Young Phil.

Da J.G. Hawkes døde, overtog hans livslange ven og nabo George Bennet alle hans hunde.

Bennet var min fætter og nær nabo, og jeg fik min første lærdom om den irske setter af ham, selv om jeg ikke altid senere var enig med ham.

Bennets store hund var CH. Grugach, der, selv om han ikke var en stor markprøvehund, var en stor avlshan af brugshunde, og Major Bob O'Kelly havde stor succes med sit afkom, principielt med hunde som: Gilpin, June, Eiltog, Cnapan, Feirn og Heathericks (dobbel CH). Omkring 1920 begyndte J.A. Carbery of Brohegda at oparbejde den berømte Boyne-stamme, der væsentlig var udstillingshunde, og i de første år var det afkommet efter Brian of Boyne, Kevin of Boyne og kun Onagh of Boyne var særlig brugt som markprøve- og brugshund.

Bennet og Carbery kunne desværre ikke samarbejde, hvad der var en stor skam, for der er ingen tvivl om, at havde Carbery brugt Grugach til nogle af sine tæver, ville vi sikkert endnu i dag have haft værdi heraf.

Naturligvis var der andre folk, der benyttede sig af denne stamme, og med godt resultat. Den mest kendte hund var mr. Spier's Garry of Burtown, som blev International Markprøve Champion, og stadig er - af mange kendte dommere - betegnet som den bedste irsk-setter i de sidste 50 år. Garry havde ikke succes som avlshan, men hans tæver er dog hovedsagelig de førende i vore nutidige succesrige markprøvelinier.

Min egen hund, New Square Red Lassie var efter F.T.CH. Rena of Burtown, der var efter Garry og en tæve efter Dunboy Rock. Hun var selv International F.T.CH. og avlede gode hunde: Moauruad Admiral, Moauruad Shelia.

Et andet stort emne inden for de nutidige setter-markprøver var Red Blaze (efter Partlairge Matchmaker som førte Garry og Burtown blod).

Red Blaze gav mig den store trio: Moauruad Chilly Breeze, Rahard Belle og Moylrath Blaze.

Boyne-avlen arbejdede videre med den berømte Derrycarne Red Admiral og Rhu Corse-linien, og den mest avlsdygtige af dem alle var F.T.CH. The Blacksmith (mr. P.J. McNamara), hvis farmor var Grawogue (mr. Walter Kehoe) efter Garry.

Udstillingsmæssigt har den irske setter været og er stadig meget populær, og i England har den opnået en enorm popularitet og succes, desværre på bekostning af jagtegensaberne.

Men én kennel har dog gjort et kæmpearbejde for opdrætning af markprøvehunde, og det blev meget succesrigt gennemført af mrs. Nagle og miss Clark i samarbejde med Englands største dressør og fører George Abbot, og det faldt i min lod at blive hans ven.

Den engelske blodlinie var meget lig den irske og stammede fra Cloghan Belle, en irsk import, en meget vild og utrænnet hund (Rhu Gorse-linien og førende Young Phil blod).

Sulhamstead kennelen (mrs. Nagle) var et meget indavlet opdræt, og såvidt jeg ved, skete der kun to out-cross.

I 1953 med Menafron Shannon (The Blacksmith og Menafron Duchess O'moy), som mange mente skabte fornyet livskraft i Sulhamstead stammen.

Senere blev en norsk hund, Monte Bellos Norseman D'or importeret, men egentlig kunne det ikke kaldes for out-cross, da den stammede fra Sulhamstead kennelen (Cloghan Belle's mest berømte datter og Sulhamstead kennelens dronning: Sulhamstead Shelin D'or).

Naturligvis var der også andre engelske markprøve-kenneler, mrs. Holt's berømte Menafronhunde og den mest kendte Menafron Keane O'moy.

Endvidere miss Eileen Terry's Cyrymynkennel af irsk oprindelse især med det gode avlsresultat efter Rhu Gorse og Drumcrow Sally.

Af udstillingshunde kan nævnes: Mrs. Ingle Bepler's Reola, mrs. Walker's Hearstbourse og mr. og mrs. James's Weudover.

Og der er mange andre, der har gjort et stort arbejde både for markprøve- og udstillingssagen, men i en så kortfattet artikel som denne, er det umuligt at tage alle med.

Jeg kan blot håbe, at læseren har fået en oversigt og forståelse af den irske setters opbygning og de stovte mænd og deres hunde, som bragte opdrættet op til det høje stade, som er nået i dag."

mr. John Nash

VED DANSK IRSKSETTER-KLUBS-JUBILÆUM

Den smukkeste varme farve øjet kan se, de elegante svævende og fejende bevægelser, de trofaste dejlige øjne og den kærlige børneglade familiehund.

Med jagten da? - jo, kom ikke der. Traditionsrige minder, de første blandt de første, såvel i tid som i konkurrence. Den røde har sin historie og har skabt megen historie i jagthundeverdenen. Men - op og ned går det for alle racer, en nærmest naturlovmæssig svingning. Den nedadstigende del af kurven er nu for den irske setter tilbagelagt, den var vel for en stor del præget af, at modeblade på næsten hver side krævede en irsk setter med på billedet. Sådan starter en enorm efterspørgsel, hvor alt for mange af de gode emner havner på forkerte hænder. Det er svært at dæmme op for sådanne krav, det medfører i visse henseender en ukontrollabel avlsmasse, men desto glædeligere er det i dag at konstatere, at de mennesker, der arbejder med alle den rødes formidable egenskaber i seriøst avlsarbejde, har fået kontrol over udviklingen og for længst har dokumenteret, at de er på rette vej. Også inden for DISK er der et generationsskifte, hvilket har medført, at man har taget fat på problemerne med friske øjne, energi og åbent sind. Dette respektindgydende arbejde har allerede lagt grunden til mange resultater, der vil afspejles i jubilæumsskriftet og ikke trænger til kommentarer fra min side. Men jeg vil have lov til at udtrykke, at efter at de fleste af disse gode emner nu er kommet i jægerhænder, er der startet en udvikling, der vil føre den irske setter tilbage til de gamle højder, og mon ikke vi allerede i 1976 vil få det at se.

I håb om, at jubilæumsåret bliver det endelige gennembrud for de mange i nyere tid, sender Dansk Kennel Klub sine bedste ønsker for fremtiden og siger tak for de mange, mange års loyalt samarbejde.

Til lykke med dagen.

Med venlig hilsen

Hans Pahle

LOVE
FOR
DANSK IRSKSETTER-KLUB

*

Stiftet 25. november 1916

§ 1

Dansk Irsksetter-Klub står under beskyttelse af Dansk Kennelklub og har sit sæde i København.

§ 2

Klubbens formål er at fremme avlen af, udbrede kendskab om og vække interesse for irsksetteren i Danmark.

§ 3

Dette skal søges opnået ved:

- 1) At afholde årlige markprøver.
- 2) At fastsætte race-type efter bestemt standard.
- 3) At anvise og mulig anskaffe passende avlsdyr og give klubbens medlemmer råd angående opdræt og andet til fremme af klubbens formål.
- 4) At forsøge afholdt egen udstilling og samtidig formå medlemmerne til i størst mulig udstrækning at sende deres hunde til Dansk Kennelklubs årlige udstillinger.
- 5) At udsætte specialpræmier for irsksetteren ved jagtprøver og udstillinger.

§ 4

Som medlem af klubben kan optages enhver velanset person, og kontingentet fastsættes år for år. Æresmedlemmer foreslås af bestyrelsen og vælges på ordinær generalforsamling med almindeligt flertal. Æresmedlemmer betaler intet kontingent.

§ 5

Klubbens anliggender ledes af en bestyrelse på 7 medlemmer med 1 suppleant. Disse vælges på ordinær generalforsamling for en periode af 2 år. Formanden vælges særskilt af generalforsamlingen, medens de øvrige medlemmer indbyrdes fordeler klubbens arbejde. Af bestyrelsesmedlemmerne skal mindst ét medlem være bosiddende på Fyn og mindst ét medlem være bosiddende i Jylland. Afgående bestyrelsesmedlemmer kan genvælges. Desuden vælges 1 revisor.

§ 6

Den ordinære generalforsamling afholdes hvert år ved Dansk Kennelklubs udstilling i København eller ved Dansk irsksetter-Klubs forårsprøve. Generalforsamlingen indkaldes med 14 dages varsel.

§ 7

På ordinær generalforsamling foretages:

- a) Valg af dirigent.
- b) Oplæsning af årsberetning og fremlæggelse af det reviderede regnskab til godkendelse.
- c) Valg af formand, bestyrelsesmedlemmer, suppleant og revisor.
- d) Valg af 2 medlemmer til at undertegne protokollen.
- e) Behandling af forslag fra bestyrelsen eller fra klubmedlemmer, som skriftlig har indsendt sådanne til bestyrelsen senest 8 dage før generalforsamlingens afholdelse.

§ 8

Ekstraordinær generalforsamling afholdes, når bestyrelsen anser det for nødvendigt, eller når mindst 5 medlemmer skriftligt til bestyrelsen ønsker sådant møde. På ekstraordinær generalforsamling må kun de sager behandles, i hvilken anledning mødet er sammenkaldt.

§ 9

De beslutninger, som bestyrelsen måtte fatte, er gældende ved simpelt flertal.

§ 10

Forslag til forandring af eller tillæg til disse love kan kun behandles på ordinær generalforsamling, og endelig beslutning kræver vedtagelse på 2 generalforsamlinger, hvor den sidste kan være ekstraordinær generalforsamling (indkaldt med 14 dages varsel) med 2/3 stemmers majoritet.

STANDARD
FOR
DEN IRSKE SETTER

Vedtaget af Dansk Rød Setter klub og godkendt af Dansk
Kennelklub i maj 1917.

TOTALINDTRYK:

En højt bygget, middelstor setter med langt og smalt hoved, rigt, blødt, lige hårlag. De markerede øjenbryn og store varbørster bidrager til at give hunden et for racen karakteristisk energisk præg. Kraftig muskulatur, dækket af blød og elastisk hud, der ligger løst til kroppen. Lige forben og godt vinklede bagben, med udpræget god galopevne. Let og racerbygget, energisk og elegant.

HOVEDET:

Langt, smalt og tørt. Pandeskallen oval mellem ørerne og tydelig fremtrædende nakkeknode. Panden godt udviklet. Snuden middeldyb, smuk firkantet og må ikke være spids hverken set ovenfra eller fra siden. Set i profil skal næseryg, pandeskal og underkæbe være omtrent ligeløbende. Kindbenene må ikke være fremstående. Partiet fra næsespids til pandeafsats skal være langt og pandeafsatsen (stop) godt markeret. Næseryggen lige og selve næsen bred med vide næsebor. Næsen skal være mørk mahognifarvet eller sort. Kæberne omtrent lige lange. Ingen underbid. Læbefolden forholdsvis mindre fremtrædende end hos de øvrige setterracer. Læberne må ikke hænge, men skal slutte godt til.

ØRERNE:

De skal være middellange, ansat lavt og langt tilbage og hænge i smuk fold tæt til hovedet. De skal i spidsen være smukt afrundede, være tynde og fine i skindet og virke hellere smalle end brede.

ØJNENE:

Den rette farve er smuk, mørk nøddebrun, ikke gul. Heller ikke må øjnene være store og fremstående. De må hellere være små end store, klare og intelligente. Øjenrandene er ofte af mørkere farve omtrent svarende til næsens.

HALSEN:

Middellang, muskuløs, men ikke for tyk. Svagt buet og med smuk, afrundet linie ved overgangen til hovedet. Hængende halshus må ikke forekomme.

KROPPEN:

Ikke for lang. Ryggen kort, muskuløs. Brystet dybt, men temmelig smalt set forfra. Lange skråt stillede skulderblade, det ligger tæt til brystkassen. Ribbene godt buede med god længde, også de bageste ribben, så brystkassen bliver dyb og rummelig. Den skal ikke være tøndeformet. Nyrepartiet kort, stærkt og svagt hvælvet. Krydset bredt og kraftigt, smukt afrundet uden at være for afskydende og er forholdsvis langt.

BEN OG POTER:

Forbenene lige, forholdsvis høje, senefulde og med stærke knogler. De skal virke flade, ikke runde. Frie, stærke albueled, der hverken må vende ud eller ind. Overarmen kraftig og skråtstillet. Bagbenene lange, godt vinklede og med lange, brede lår med god muskulatur. Underbenet forholdsvis kort, men stærkt. Haserne må hverken vende udad eller indad. Poterne små, faste og med tæt sluttende tær. Tærne skal være krumme, have tørre, faste trædepuder med stærk, hård hud, og der skal findes rigelig hårvækst mellem dem. Neglene af brun-sort farve.

HALEN:

Middellang, når omtrent til hasen, hellere kortere end længere. Forholdsvis lavt ansat, går ud i smuk forlængelse af ryglinien, kraftig ved roden og aftagende mod spidsen. Den bæres i en svag bue med halespidsen i højde eller helst lavere end ryggen.

HÅRLAGET:

På hovedet, benenes forside og ørespidserne er hårlaget kort. Overalt ellers langt og så fladt som muligt uden krøller eller bølger, (ikke så langt som hos den engelske setter). På bagsiden af for- og bagbenene samt under bug, bryst og hals skal det være langt og danne smukke frynser, ligesom på den øvrige del af øret. Halens fane skal begynde ved haleroden, skal aftage mod spidsen og bør ikke være så rigelig, at halen får et busket udseende.

FARVEN:

Skal være rig, glinsende mahognifarve, dyb, men med en tydelig rød tone (minder også om kastanje). Den bør være så ensfarvet og jævn som muligt. Den må ikke være brun. Lidt hvidt er tilladt på tær, bryst, på hals og som en hvid stribe eller blis på pande og snude, men ikke ønskeligt.

HØJDE:

Højden måles over skulderen (manken), og følgende mål er fastlagt som ønskelige:

Hanner: 63-66 cm

Tæver: 59-62 cm

DEN RØDE SETTERS IRSKE CHARME

Oversat fra engelsk "The Irish charm of the red Setter" by S. M. Lampson af Egon P. Jensen. Artikel i "Country Life", februar 1969.

Alle settere er hunde af stor skønhed, men måske de smukkeste af alle er de irske settere, som er velsignet med skinnende kastaniebrune farver helt uden sammenligning med nogen andre hunderacers. Det er ingen overdrivelse at sige, at pelsen på en velplejet og velsoigneret irsk setter gløder i solen. Mindre kraftigt bygget end dens skotske fætter Gordon setteren, mere raceren i udseende og med en mere årvågen fremtræden end dens mere stille engelske slægtning har den typiske røde setter hele irlanderens velkendte charme og kâdhed.

Setter-hundenes historie er veldokumenteret fra og med det 16. århundrede. Robert Dudley, hertug af Northumberland, siges i 1555 at have trænet sine jagthunde til at krydse terrænet og finde vildtet og så krybe frem til det og "sidde" eller "stå" indtil nettene blev kastet over det og dem selv, eller indtil høgene blev sluppet løs eller et primitivt gevær (en primitiv pistol) affyret. Den berømte Dr. Caius var den første til at bruge ordet "setter" og beskrive disse hundes arbejde (1570). Det er blevet sagt, at den lærde doktor, som sandsynligvis aldrig havde set en agerhøne undtagen på en illustration, fik oplysningerne, som han skulle sende til sin ven Conrad Gesner i Schweitz, fra Hertugen af Northumberland.

Disse tidlige setter-hunde var næsten uden tvivl en slags spaniels, dette synes at være bevist af både Richard Surfleet og Gervase Markhams skrivelser. Begge beskriver træningen af og arbejdet med spaniels. Markham siger i sin "Hunger's Prevention or the Whole Art of Fowling by Water and Land" - udgivet i 1655 - at "den rigtigt opdrættede Land Spaniel giver den bedste setter".

I de næste godt 200 år forandrede forbedringen af jagtgeværet, forandringer i landbruget og metoder til beskyttelse af vildtet den måde, hvorpå jagthunde arbejdede, skønt de samme karakteristiske egenskaber var nødvendige. De tidligere Land spaniels var ikke længere hurtige nok eller lange nok i benene til at arbejde sig gennem en roemark eller en strækning med lynghede for en mand bevæbnet med et jagtgevær. Der er kun lille eller slet intet bevis for, men ikke meget tvivl om, at Pointer blod blev indført og havde den ønskede virkning.

Historien om settere i Irland viser, at de tidligste var hvide med røde pletter. Ønsket om en hund hvis pels var overvejende rød skyldtes sikkert nogle ejeres idiosynkrasi (modvilje mod en hvid hund med røde pletter), konsekvent fortsattes parringen af hunde med de største røde pletter, indtil hunde med en solid farve (eller simpelthen med hvide poter og brystpletter) blev avlet. Dette synes at være forklaringen på den røde setters opdukken. De hvide rødplettede hunde fortsatte med at florere side om side med deres ensfarvede slægtninge og kan stadig - skønt ikke talrigt - ses i Irland.

Fra slutningen af det 18. århundrede var O'Connor-familien berømte ejere og opdrættere af settere, og de havde både den ensfarvede og den plette-ede art. Det er blevet foreslået, at da en af O'Connor-familien havde haft

for vane at leje en "rype-hede" i Skotland, er det ikke usandsynligt at nogle af hans hunde har fulgt ham over Det irske Hav og vakt interessen hos jagtentusiaster i Storbritanien.

Klassificeringen af hundetyper i racer var hovedsagelig en 19. århundrede-opfindelse nødvendiggjort af den voksende interesse for hundestillinger og markprøver. De røde settere gjorde deres udstillingsdebut i Birmingham i 1860, og en klub til at fremme deres interesser blev stiftet i 1884. Vinderens navn ved denne første udstilling er ukendt, men ejeren var en vis Mr. R. T. Onslow, mens vinderen af andenpræmien lyder navnet Carlo eller Carlow, ejet af Mr. George Jones, men det er uvist, om han var den Carlo eller bare forfader til den Carlo, som havde nogen indflydelse på racen lidt senere. I 1863 og 1864 var den mest opsigtsvækkende hund major Hutchinson's Bob, grundstenen hvorpå racen her i landet (England) blev bygget op. På sin faders side nedstammede Bob fra en velkendt gren af racen ejet af de la Touche-familien, som - ligesom deres hunde - var beslægtet med O'Connor-familien. På moderens side nedstammede Bob fra Miss Lidwell's stand, og de var - som deres ejer - også beslægtet med de la Touches. Bob var således opdrættet i Irland og af den rene irske afstamning. Fra den noget heftige polemik i "The Field" under Bob's berømmelse ser han ud til at have været den første irske setter, som ikke havde nogle sorte hår blandt de røde, og diskussionen rasede om, hvadenten anstrøg af sort var tegn på renhed eller indicerede en skampiet på skjoldet.

Champion Kerry
Palmerston K. C. S. B. 719 H

Gennem en datter af Bob fremkom den berømte Plunket, født i 1868. Plunket ejedes en overgang af den velkendte gejstlige J. C. Macdona og senere af den berømte setter-opdrætter Mr. Purcell Llewelin. Plunket var en god vinder ved udstillinger og klarede sig endnu bedre ved markprøver. En anden berømt udstillinghund var Ch. Palmerston, som havde været en skrøbelig hvalp og fordømt til en fugtig (våd) grav, hvorfra den blev reddet af Mr. Hilliard i sidste øjeblik. Hvalpens redningsmand blev belønnet for sit "gamble" (høje spil) ved at blive ejer af en stor og tung hund, som ikke desto mindre vandt mange præmier, blev en bemærkelsesværdig stamfader, og som testamenterede sølv-hagen og den smalle hvide stribe ned over hovedskallen - kendt endnu i dag som "Palmerston-striben" - til racen. I de seneste år af det 19. århundrede blev irske settere avlet i England betragtet som værende bedre end de, der blev avlet på deres fødeø. Striden rasede stadig om deres arbejdsduelighed - nogle

sagde, at racen var vild, stædig og ofte umulig at dressere, mens andre holdt fast ved, at ingen setter kunne måle sig med en velafrettet rød setter hvad angik næse, udholdenhed, hurtighed og flid. Sandsynligvis var der noget rigtigt i begge synspunkter, nøjagtig som der er i dag. I Udstillingsringen opretholdt irske settere deres popularitet, størrelsen blev mere ensartet og pelsens farve forskønnet. Der var stor efterspørgsel efter gode hunde i USA, hvor både Plunket og Palmerston havde endt deres dage. Amerikanerne havde en betydelig interesse for hunde til udstillingsringen, men deres hunde blev bare for ofte brugt meget som "træk-ponyer" og spændt for lette vogne ført af drenge på væddeløbsbaner.

Det var i de sidste år af forrige århundrede, at Mrs. Ingle Bepler købte en tæve, der hed Winifred som snart blev til Ch. Winifred og stammoder til en hel stribet vindere, som dukkede frem fra hendes Rheola kennel, og som dominerede racen i næsten 40 år, med Mr. Carberry's Boyne hunde lige i hælene.

Jeg har aldrig set en Rheola hund, som ikke var smuk, men desværre var prisen for deres ensartethed for stor - nemlig nær og hyppig indavl. Mrs. Bepler glemte at tage i betragtning, at voksende nethinde-svind, af og til kaldet natteblindhed, forårsagedes af en recessiv arvelighedsfaktor. De hyppige, tidlige angreb af blindhed var skyld i mange tragedier for både hundene og deres ejere, og det blev en plage for hele racen. Efter sidste verdenskrig var der virkelig alvorlig risiko for, at ingen sunde og typiske eksemplarer af den irske setter ville blive tilbage. Kun ved et tappert, hårdt og ofte hjerteskrærende system af prøveparringer - planlagt af Mr. W.J. Rasbridge og støttet af "The Kennel Club" og yndere af racen - blev den irske setter reddet. I dag er de røde settere ikke bare sunde, men racen er på fødderne igen og nyder en bølge af popularitet.

For at være helt ærlig må det indrømmes, at den moderne irske setter er mere populær som udstillingshund og som en intelligent og hengiven kammerat end som jagthund. Man må da håbe, at man ikke vil glemme, at hvis den bliver omhyggeligt trænet og ordentligt opdraget, er der ingen setter, der kan gøre dagens gerning bedre end den irske.

DANSK RØDSETTER KLUBS VANDREPOKAL

1939	Træff af Hellerup	Chr. Andersen
1940	Prøven ikke afholdt	
1941	Træff af Hellerup	Chr. Andersen
1942	Møllemarkens Rio	H. Nerving
1943	Ingen vinderklasse	
1944	Strandbys Sussi	K. Starskov
1945	Lyngholmens Fox	Dot Thalbitzer
1946	Raket	E. Theilgård
1947	Skibinge Pan 2	Johs. Jensen
1948	Vestklits Tells	Gunnar Holmegård
1949	Champ. Knold 2	P. Schrøder
1950	Senta	Storm Jørgensen
1951	Champ. Knold 2	P. Schrøder
1952	Champ. Knold 2	P. Schrøder
1953	Egestrøms Sussi	H. Esbensen
1954	Kongsnæs Ray 2	S. A. Tetzlaff
1955	Egestrøms Sussi	H. Esbensen

1956	Højbjerggårds Ruff 2	E. Holm
1957	Ingen vinderklasse	
1958	Garvergårdens Pedro	Kn. Holsten-Ledreborg
1959	Garvergårdens Pedro	Kn. Holsten-Ledreborg
1960	Ingen vinderklasse	
1961	Rosendales Flynn	Sv. Astrup
1962	Revonroihun Red Lady	H. Ekman
1963	Højrups Zenta	Th. Fribo
1964	Højrups Britta	O. Pedersen
1965	Egelundens Gulla	H. Nielsen
1966	Rosendales Senta	E. Holm
1967	Havdrups Anja	V. Larsen
1968	Rosendales Sir	E. Holm

Og hermed ønskes du Edvard Holm til lykke med at have vundet pokalen til ejendom, en tak for et stort arbejde du har lagt i vor smukke hund.

Vandrepokalen overgår som ejendom til den hundeejer, der vinder den 3 gange med mindst 2 forskellige hunde.

Vandrepokalen overrakt D.I.S.K. i året 1969 som en gave fra skytte Edv. Holm på samme betingelser som første gang, den blev givet.

1969	Rosendales Sir	Edv. Holm
1970	Rosendales Sir	Edv. Holm
1971	Trille	Per F. Vind
1972	Rosendales Lasse	Edv. Holm

Vundet til ejendom 1972 af Edv. Holm, som hermed ønskes til lykke af D.I.S.K.

1973 Lindballes Dolly
1974 Katja
1975 Moanruad Grateful

D.I.S.K.'s vandrepokal udsat 1973 og kan vindes i vinderklasse. Pokalen overgår som ejendom til den hundeejer, der vinder den 3 gange med mindst 2 forskellige hunde. Der medfølger et erindringsbæger til pokalen.

Harry Madsen
Gunnar Brogaard
Edv. Holm

1973 Lindballes Dolly
1974 Katja
1975 Moanruad Grateful

Brugschamp.-pokalen udsat af A.H. Gjerløff.

Denne pokal kan kun vindes til ejendom af den irske setter, som bliver brugschampion. Indtil dette sker, uddeles pokalen årligt som vandrepræmie til en dansk opdrættet irsk setter, der opnår 1. vinder på D.I.S.K.'s vinderklasse, til opdrætteren.

Egon Jensen
opdr. ikke medlem
udenlandsk opdr.

Udstillingschampion Pokalen
udsat af A.H. Gjerløff.

Denne pokal kan vindes af den irske setter, som bliver udstillingschamp. Kan vindes til ejendom ved at blive udstillingschamp. 2 gange med 2 forskellige hunde.

1973 Dannerhøjs Nille
1974 Ikke uddelt
1975 Lindballes Dolly

K. A. Christensen
Harry Madsen

Elitepokalen.

Den hund, der opnår størst point inden for et kalenderår, vinder pokalen for dette år. For at vinde pokalen kræves mindst en 1. pr. på markprøve og en 2. pr. på udstilling.
Den vindes til ejendom efter at være vundet 3 gange med 3 forskellige hunde.

Pointskala:
Markprøve:

1. pr.	12 point
2. pr.	8 "
1. V. D.I.S.K.	16 "
2. V. D.I.S.K.	14 "
3. V. D.I.S.K.	12 "
4. V. D.I.S.K.	10 "
5. V. D.I.S.K.	8 "

Efterårsprøver og Derby
fra 30 point og nedefter
26, 22, 18, 14, 8, 4.

1971	Lindballes Dolly
1972	Hvissinges Red Peik
1973	Lindballes Dolly
1974	Katja
1975	Katja

Udstilling:

1. pr.	6 point
2. pr.	4 "
1. Vinder	8 "
2. Vinder	6 "
Bedste hund	10 "
Gruppens bedste hund	12 "
Udstillingens bedste hund	10 "

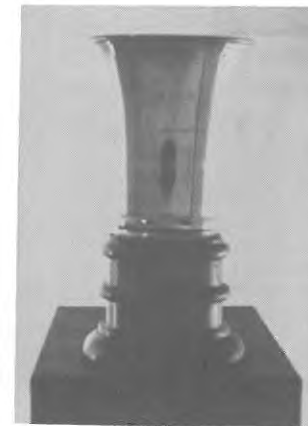
Harry Madsen	62 point
West Jensen/N. Nielsen	74 "
Harry Madsen	84 "
Gunnar Brogaard	72 "
Gunnar Brogaard	36 "

Krimis mindepokal.
Bedste hund i åben klasse
med mindst 1. pr. på
D.I.S.K.'s hovedprøve.

1974 Højrup's Heidi
1975 Pia

Ludvig Nielsen
Vagn Rasmussen

Stevns Bægeret 1965.
Skænket af Asger Andersen.

1. pr. ungdomskl. D.K.K. Vallø.

I 1971 vandt Lindballes Dolly dette bæger til ejendom.

Genudsat af Harry Madsen 1973.

Bedste unghund på D.I.S.K.'s markprøve med mindst 1. pr. som en opdrætterpokal, pokalen tilfalder opdrætteren.

Opdrætteren skal være medlem af D.I.S.K. Skal vindes 3 gange for at blive ejendom.

1973	Katja
1974	Lindballes Pernille
1975	Englyst Skipper

Opdrætteren ikke medlem
Egon Jensen
Arne Englyst

Ingeniør S.A. Tetzlaff's jubilæumsfad 1916 - 1966.

1. Fadet er en vandrepræmie, hvorom der konkurreres på markprøver i D.K.K.'s vinderklasse, D.J.F.'s mesterskabsprøve, Landsjagtforeningen af 1923's eliteprøve eller F.J.D.'s vinderklasse.
2. Den tilfalder ejeren af den irske setter, der opnår bedste placering blandt de hunde, som på udstilling har mindst 2. præmie i åben klasse.
3. Hvis ingen af de deltagende hunde opfylder udstillingskravet, uddeles præmien ikke dette år.
4. Præmien overgår som ejendom til den hundeejer, der vinder den 3. gang med mindst 2 forskellige hunde.
5. Vinderne er D.R.S.K. ansvarlig for præmien, indtil den er vundet til ejendom, og gravering må kun foretages af klubben.

1968 Rosendales Sir	Edv. Holm
1969 Rosendales Sir	Edv. Holm
1970, 1971, 1972, 1973 og 1974	Ikke uddelt
1975 Roll	Jens Fogtmann

1968 Rosendales Sir
1969 Hvissinges Linda

A.H. Gjerløff's jubilæumsskål
1916 - 1966.

Skålen er en vandrepræmie, der tildeles bedst placerede irske setter i årets Derby. Skal tildeles 3 gange for at vindes til ejendom. Skulle samme ejer få 2 hunde placeret i samme Derby, regnes det som at vinde 2 gange. Ejeren skal være medlem af D.I.S.K.

Edv. Holm
Johs. Jørgensen

Pedros ærespræmie 1964.

Tildeles ejeren af den irske setter, der samme år opnår 1. pr. på en af D.J.F.'s efterårsprøver og 1. pr. på D.K.K.'s efterårsprøve eller placeres i vinderklasse på D.J.F., F.J.D. eller L.J.F.'s eliteprøve eller D.K.K.'s vinderklasse eller den afsluttende fællesprøve: Danmarks mesterskabet.

1973 Ikke uddelt
1974 Ikke uddelt
1975 Roll 5. vinder

Agner Christensens Vandrepokal.

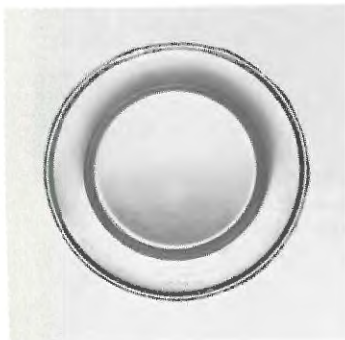
Vandrepræmien vindes af bedst placerede irske setter og kan vindes på F.J.D.'s vinderklasse af bedst placerede irske setter. Den kan vindes til ejendom 2 år på række eller 3 gange ialt.

Jens Fogtmann

Chr. Lyngmarkens Ray Pokalen 1946.
Pokalen udsættes kun i vinderklasse ved D.K.K.'s efterårsprøver.
Kan kun vindes af en irsk setter, hvis ejer er medlem af D.I.S.K.
Må for at blive ejendom vindes 2 gange i løbet af mindst 2 kalenderår.

1947	Champ. Lyngholmens Fox	D. Thalbitzer
1957	Garvergårdens Pedro	K. Holstein-Ledreborg
1958	Garvergårdens Pedro	K. Holstein-Ledreborg
	og hermed vundet til ejendom, genudsat i 1967.	
1968	Rosendales Sir	Edv. Holm

Derbyfadet.
Derbyfadet uddeles til bedst placerede irske setter på Derbyet.

1965	Højrups Sally	P. Theis Westermann
1968	Rosendales Sir	Edv. Holm
1969	Hvissinges Linda	Johs. Jørgensen

Ærtepokalerne.
Skænket af Ærteklubben.

Ærtepokalen. D.I.S.K.'s markprøve unghundeklasse.
Uddeles til bedste hund med 1. pr. Skal vindes 3 gange til ejendom.

1973	Katja	Gunnar Brogaard
1974	Lindballes Pernille	Harry Madsen
1975	Englyst Skipper	Arne Englyst

Ærtepokalen. F.J.D.'s sjællandske prøve unghundeklasse.
Til bedste irske setter, der opnår 1. pr. Skal vindes 3 gange med mindst 2 forskellige hunde til ejendom.

1968	Hvissinges Tina	Keld Henriksen
1969, 1970, 1971, 1972		Ikke uddelt
1973	Katja	Gunnar Brogaard
1974	Lindballes Pernille	Harry Madsen
1975	Jesper	Agner Christensen

Ærtepokalen. Åben klasse.
Uddeles på F.J.D.'s sjællandske prøve til bedste irske setter, der opnår 1. pr. Skal vindes mindst 3 gange med mindst 2 forskellige hunde for at blive ejendom.

1967	Havdrups Anja	Verner Larsen
1968	Hvissinges Ricko	Leif Jensen
1969 og 1970		Ikke uddelt
1971	Krimi	E. Bonde Hansen
1972	Bell	Keld Henriksen
1973	Dina	Lars Brogaard
1974	Vestklits Trine	Leif Hansen
1975	Roll	Jens Fogtmann

Ærtepokalen. Åben klasse D.K.K.'s sjællandsprøve.
Til bedste irske setter med mindst 1.pr., skal vindes 3 gange til ejendom.

1973, 1974, 1975

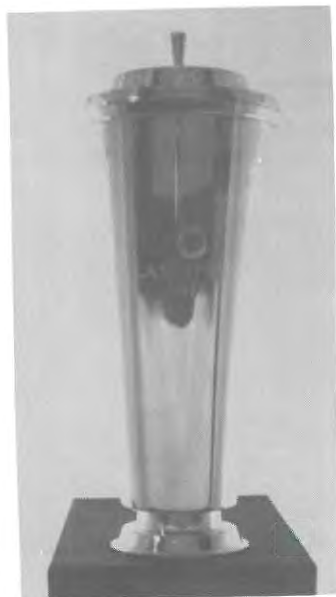
Ikke uddelt

Ærtepokalen. Unghundekl. Landsjagtforeningen af 1923. Nordsjælland.
Til bedste irske setter med mindst 1. pr. Skal vindes mindst 3 gange til ejendom.

1973, 1974, 1975

Ikke uddelt

Ærtepokalen. Unghundekl. Landsjagtforeningen af 1923.
Til bedste irske setter med 1. pr. Skal vindes mindst 3 gange til ejendom.

1974 Hvissinges Trold
1975 Lindballes Dolly

Landspokalen.
F.J.D.'s hovedudstilling.
Tildeles den åbne kl. tæve eller han, som opnår bedst placering i BIR konkurrencen og som samtidig er markprøvepræmieret. Kan vindes til ejendom efter samme regler som unghundepokalerne, dog således at erhvervelse skal ske med mindst 2 forskellige hunde.

Niels Nielsen
Harry Madsen

1974 Ikke uddelt
1975 Vestklits Cliff

Jyllandspokalen.
F.J.D.'s hovedudstilling.
Tildeles den han - tæve, som opnår bedst placering i U.K.K. Kan vindes til ejendom ved erhvervelse 3 på hinanden følgende gange med forskellige hunde eller ved erhvervelse 5 gange med 2 forskellige hunde.

Dennis Moth

1974 Lady
1975 Ikke uddelt

Fynspokalen.
F.J.D.'s hovedudstilling.
Tildeles efter samme kriterier som Jyllandspokalen.

Rolf Kjeldsen

Sjællandspokalen.
F. J. D.'s hovedudstilling.
Tildeles bedst i modsatte køn efter
samme regler som Landspokalen.

1974 Ikke uddelt
1975 Ikke uddelt

Vandrepokalen Gigant
udsat af hr. og fru Kurt Jensen.

Pokalen skal uddeles hvert år til den
bedste danske irske setter, unghund eller
åben kl. hund ved en afholdt apporterings-
prøve med mindst 4 deltagende hunde ef-
ter de nuværende og kommende regler,
som måtte blive besluttet af F. J. D. for
de engelske racer.

Pokalen kan erhverves til ejendom ved,
at en hundefører placerer sig på første-
pladsen 3 år i træk med mindst 3 for-
skellige hunde, eller en hundefører pla-
cerer sig på førstepladsen 5 gange med
5 forskellige hunde.

D. I. S. K. forpligter sig til at gravere vin-
derens navn i pokalen som følger:

P. Theis Westermann
Sally 1971

1972 Sitta
1973 Vestklits Bett
1974 Vestklits Bett
1975 Pippi

Mogens Andersen
T. Schmidt
T. Schmidt
Jørgen Jensen

Jyllandspokalen Ras
udsat af Sigfred Nielsen.

Pokalen uddeles til bedst placerede irske
setter åben kl. på D. I. S. K.'s appor-
teringsprøve i Jylland. Pokalen vindes til
ejendom ved at vindes 3 gange i træk
med mindst 2 forskellige irske settere
eller 5 gange med mindst 2 forskellige
irske settere.

Bliver der ikke afholdt appor-
teringsprøver i Jylland et år, uddeles pokalen på
D. J. F., L. J. F. eller D. K. K.'s efterårs-
prøver i Jylland til den irske setter, der
først opnår 1. pr. bedste irske setter på
ovennævnte prøver.

1972 Sita
1973 Vestklits Bett
1974 Vestklits Bett
1975 Vestklits Bett

Mogens Andersen
T. Schmidt
T. Schmidt
T. Schmidt

Vandrepokalen Bett
udsat af B. og T. Schmidt.

Denne er en ungdomsklassepokal
og kan vindes af en unghund, ef-
ter samme proportioner som
ovenstående Jyllandspokalen Ras.

1972 Vestklits Bett
1973 Amy
1974 Lyse (Latino)
1975 Vestklits Nille

T. Schmidt
Mogens Andersen
Bodil Schmidt
Palle Krag

Vandrepokalen Pippi
skænket af Jørgen Jensen.

Denne er en ungdomsklassepokal og kan
vindes af en unghund efter samme propor-
tioner som ovenstående Jyllandspokalen
Ras og vandrepokalen Bett.

1975 Ikke uddelt

KENNELNAVNE FOR IRSKE SETTERE IGENNEM 60 ÅR.

AFTENBAKKEN	Villy Møller
AVANCE	Jens Lonning
BORGHOLM	A. C. Nielsen
BØRGLUND	P. Jensen
CHRISTIANSMINDE	K. L. Jensen
DANNERHØJ	Hjalmar Mortensen
DIANA	N. K. Hansen
EGEHAVEN	Gunnar Brogaard
EGELUNDEN	Anders Jensen
ENGLYST	Arne Englyst Nielsen
ERIN	Corn. Schilbred, Norge
EVADAL	Ludv. Borg, Sverige
GARVERGÅRDEN	V. Pålson
SCT. GEORG	F. H. Hillmann, Sverige
GRØNSJØEN	Håkon Larsen, Norge
HAVDRUP	Verner Larsen
HELNÆS	H. Storm Jørgensen
HJORTSBY	K. G. Nilsson, Sverige
HOLMSUND	Engelbrecht, Sverige
HVISSINGE	Niels J. Nielsen
HØBJJERGGÅRD	Chr. Højbjerg
HØJRUP	Ove Pedersen
HÖKSLÄTTEN	Neander, Sverige
IRON	Niels Chr. Lyngås, Norge
JAGTSKÄR	K. Edv. Frykberg, Sverige
JANÅS	Erik Paradis, Sverige
JAVELIN	K. V. Andersin, Finland
JULLERUP	Knud Ladegård

KASPER	Arne Olsen
KONGSNÆS	Erik Boax
KORSHØJ	Neerup Madsen
LILLE DYRED	Grethe Rosenkilde
LINDBALLE	Egon P. Jensen
LYNGHOLM	Thalbitzer
LYNGMARKEN	Sv. A. Tetzlaff
MAGLEVÆNGET	A. Nielsen
MALLING	Chr. Andersen
MARSKEN	E. Johnstad-Møller
MOANRUAD	John Nash, Irland
MONTEBELLO	John Norge, Norge
MUNKHOLM	Børge Frederiksen
NORDSTJERNAN	Holger Nordin, Sverige
REDSKIN	N. Mørch
RHU	J. Krogsbæk
ROSENDALE	Edv. Holm
RUBINA	A. Poulsen
RÖDSKIN	Chr. S. Svensson, Sverige
SELSØ	B. Ellmann
SKIBBINGE	Hans Esbensen
SKOVBÆKGÅRD	P. Sylvester Nielsen
SKOVHYTTEN	Helmer Grøn
SOKKEN	Alfred Nielsen
ST. ELMUES	T. Lehn-Schiøler
STORM	Storm Jørgensen
STYRBJERGGÅRD	Alfred Jakobsen
SULHAMSTEAD	Florence Nagle og M. Clark, England
SULSTED	Karen Torp Kristensen
SVEEL	Svend Jørgensen
SVENDBORG	Johs. Winther
SØNDERBRO	

THEIS
TOHOO
TOPSHØJ
TRÅSSEBERG

P. Theis Westermann
H. Deichmann
N. Tyndeskov Pedersen
Conrad Wilson, Sverige

VAGN
VESTMARKEN
VESTKLIT
VOIGT

Vagn Hansen
Carl Markussen
Egon Sørensen
Voigt Pedersen

SAMLEDE MARKPRØVERESULTATER FRA 1961-1975

	1. pr.	2. pr.	3. pr.	0. pr.	Ialt pr.
1961:	3	4	1	16	24
1962:	6	1	2	20	29
1963:	5	4	1	16	26
1964:	11	10	3	37	61
1965:	2	3	2	26	33
1966:	2	8	3	44	57
1967:	4	5	0	68	77
1968:	14	13	0	51	78
1969:	5	4	0	54	63
1970:	3	3	0	49	55
1971:	10	9	2	86	107
1972:	11	10	1	52	74
1973:	6	6	0	62	74
1974:	11	12	1	56	80
1975:	13	12	1	63	89

REGISTREREDE IRSKE SETTERE I ÅRENE FRA 1955 TIL 1975

1955: 138 stk.	1966: 230 stk.
1956: 109 "	1967: 250 "
1957: 113 "	1968: 306 "
1958: 102 "	1969: 316 "
1959: 137 "	1970: 377 "
1960: 75 "	1971: 486 "
1961: 111 "	1972: 430 "
1962: 175 "	1973: 511 "
1963: 163 "	1974: 554 "
1964: 211 "	1975: 468 "
1965: 146 "	

ANTAL MEDLEMMER I DANSK IRKSETTER-KLUB I 60 ÅR

1916: 29 stk.	1936: 115 stk.	1956: 71 stk.
1917: 31 "	1937: 108 "	1957: 65 "
1918: 42 "	1938: 68 "	1958: 69 "
1919: 47 "	1939: 66 "	1959: 79 "
1920: 52 "	1940: 57 "	1960: 79 "
1921: 37 "	1941: 48 "	1961: 84 "
1922: 57 "	1942: 95 "	1962: 81 "
1923: 58 "	1943: 128 "	1963: 96 "
1924: 56 "	1944: 150 "	1964: 122 "
1925: 48 "	1945: 193 "	1965: 121 "
1926: 27 "	1946: 170 "	1966: 127 "
1927: 64 "	1947: 176 "	1967: 123 "
1928: 61 "	1948: 142 "	1968: 122 "
1929: 71 "	1949: 130 "	1969: 133 "
1930: 51 "	1950: 100 "	1970: 159 "
1931: 65 "	1951: 100 "	1971: 207 "
1932: 80 "	1952: 98 "	1972: 223 "
1933: 77 "	1953: 84 "	1973: 233 "
1934: 80 "	1954: 88 "	1974: 215 "
1935: 101 "	1955: 75 "	1975: 262 "

MEDLEMSLISTE 1975

Æresmedlemmer:

S. A. Tetzlaff	Skovagervej 26	2920 Charlottenlund
Poul Theis Westermann	Merianvej 26	2900 Hellerup
E. Johnstad-Møller	Hesseltoften 30	2900 Hellerup

Norsk Irsksetterklub
v/Arne Holmesland Postbox 4381-Torshov Oslo, 4

Svenska Irlandsk-Setterklub
v/Erik Jönsson Christinelundsgård 260,40 Viken

Finska Kennelklubbens Høsehundesektion
v/Heinz Ekman Brinkvagen 17, Mattby, Finland

Verein Für Pointer og Setter E.V. 7 Stuttgart-Degerloch
Vorsitzender: Rothweiler, Reinh. Eibenweg 7, Deutschland

Fransk Irsk Setterklub
M. Camille Michel, 45 Rue d'Ecosse, F-76200 Dieppe, France

Arne Abildgård	Agernsvej 2	9710 Vodskov
Asger Andersen	Pilehavevej	4660 St. Heddinge
C. Andersen	Priorlodden 11	2600 Glostrup
Erik Andersen	Korshavevej 19	Ny Flyng
		2640 Hedehusene
Henning Andersen	Engsvinget 24	6700 Esbjerg
Mogens M. Andersen	Broagervej 18	9400 Brønderslev
Niels Arne Andersen	Drosselvej 10	4130 Viby Sj.
Steen Andersen	Skjoldborgsvej 10	7500 Holstebro
Erik Bech Andreassen	Stentevej 44	5800 Nyborg
Joh. Riberholt Andreassen	Skovbakken 30	7500 Holstebro
Sv. Astrup	Felstedskov	6200 Åbenrå
Christian Axelsen	Sandbjergvej 5	3660 Stenløse
Thorkild Aalestrup	Sekskanten Y 10	2630 Tåstrup

Jan C. Bacher	Hovedgaden 56	4622 Havdrup
Lars Ole Badenholt	Gentoftegade 110	2820 Gentofte
Palle Bahn	Vasedammen 70	2650 Hvidovre
Peter Beck	Kildevænget 11	8660 Skanderborg
Torben Beck	Tynne Leddet 9	Voerldegård

Klaus Berth	Tuse Huse 20	8660 Skanderborg
Tage Bitsch	Vestergade 2	4532 Gislinge
Knud Erik Bjerrerum	Kastaniealle 47	7470 Karup
Kim Bohart	Højgade 17 a	6000 Kolding
		Hammerum

H. & P. Boolsen	Brobyvej 62	7400 Herning
Kirsten Brantlov	Mølleskovvej 2	4180 Sorø
Willy Breith	Blankestræde 3	8270 Højbjerg
Gunnar Brogård	Næstelsø	5762 V. Skerninge
Lars Brogård	Englebjergervej 50	4700 Næstved
Holger Braagaard	Stendis	4700 Næstved
Jørgen Buch	Oldevejsparken 56	7830 Vinderup
Jens Busk	Anemonevej 4	4000 Roskilde
		2600 Glostrup

Agner Christensen	Avedøregårdsvej 57	2650 Hvidovre
Bent Christensen	Engdraget 13	4140 Borup
K. A. Christensen	Veldbæk	6700 Esbjerg
Kaj Christensen	Thistedvej	9690 Fjerritslev
Finn Christiansen	Dallerup Mark	9520 Skørping
Jørn Christiansen	Mimersvej 7	8900 Randers
K. Christiansen	Højvangen 7	3480 Fredensborg
Ove Christiansen	Kragenæsvej 14	5310 Seden
Ernst Christoffersen	Skyttestun 17	2860 Søborg
Valdemar Christoffersen	Skolevænget 3	4470 Svebølle St.

Vald. Danielsen(udm. 1/1-76)	Ejbydalsvej 51	2600 Glostrup
H. Djervig	Nøddehaven 14	2680 Solrød Strand
Thomas Due	Høgevænget 4	4060 Kirke Såby

Arne Englyst	Kågstrop Holmevej 18	4400 Kalundborg
P. C. Eriksen	Treldevej 144	7000 Fredericia
Svend Eriksen	Ellebæksvej 2	4174 Jystrup
Hans Esbensen	Skibinge	4720 Præstø

J. Frandsen	Søndergade 6	9690 Fjerritslev
Kai Frederiksen	Hammeltoftevej 120	2830 Virum
Jens Fogtmann	Kirsebærvej 7	4300 Holbæk
Vagn Gjerding	Runddyssen 25	2730 Herlev
Kr. Grusgaard Thykjær	Ægirsvej 21	8900 Randers
Niels Otto Haldrup	Grønjordsvej 9	2300 København S
Finn Halling	Udby Kirkevej 24	4300 Holbæk
Arne M. Hansen	Valdemosealle 520	5240 Voldsmose
Bent Hansen	Mosekrogen 5, Gadevang	3400 Hillerød
E. Bonde Hansen	Skarridsøgade 7	4450 Jyderup
G. Wulff Hansen	Pedersker Brf.	3720 Aakirkeby
H. Hansen	Hollænderskoven	4720 Præstø
Jørn Rævsgård Hansen	Mosrosevej 17	8541 Skødstrup
Leif Kyhnau Hansen	Bogøvej 3	3550 Slangerup
Leif Hansen	Lille Gilsager	4100 Ringsted
Marianne Hansen	Horsbred 64	2620 Albertslund
Roar Hansen	Tibirkevej 7	3220 Tisvilde
Sv. E. Hansen	Fløngvænget 9	2640 Hedehusene
Sven-Eric Hansen	Voldumvej 17 st. th.	2610 Rodovre
T. L. Hansen	Langagergyden 26	5653 Nr. Lyndelse
Claus Helsbøl	Lovrup Skole	6775 Døstrup
Michael Hemmingsen	Markblomstervej 31	2670 Greve Strand
Keld Henriksen	Sorøvej 31	4291 Ruds Vedby
Edv. Holm	Fjellebro	5750 Ringe
Erling Holst	Havrekær	5474 Veflinge
Niels Houkjær	Sollerød slot p. b.	2840 Holte
Rasmus Hunderup-Jensen	Axel Kiersvej 16	8270 Højbjerg
John Hvid	Magnolievej 1	4600 Køge (Ølsemagle)
Christian Højrup	Skibsvej 18	4000 Roskilde (Jyllinge)
Felix Jarlgaard	Sanddalsvænget 16	5700 Svendborg
Ann Carø Jensen	St. Lundgårdsvej 10	7400 Herning (Tjørring)
Bent Jensen	Knoldager 29	2670 Greve Strand
Bjarne Jensen	Vester Egesborg	4700 Næstved(Præstelodden)
Egon P. Jensen	Kastrup	4300 Holbæk
Elvig Gybel Jensen	Mindevej 3	4470 Svebølle
Finn Jensen	Højvængen 18	7100 Vejle
Flemming Jensen	Engbjerg	9850 Hirtshals (Horne)
Helge Jensen	Havnevejen 91	5300 Kerteminde
J. Jensen	Fuglebakken 32	5000 Odense
John Jensen	Violvej 11	8400 Ebeltoft
Jytte Jensen	Løvtoften 57	2630 Tåstrup
Jørgen Jensen	Munkholmvej 20-22	4300 Holbæk
Leif Brostrup Jensen	Frydekær	4200 Slagelse (Ørslev)
Niels Holm Jensen	Agård Skov	9690 Fjerritslev
Ole Jensen	Fruenshøj	4684 Holme-Olstrup(Dysted)
Per Bundgård Jensen	Gistrupparken 18	9260 Gistrup
Poul Gramvad Jensen	Bytoften 30	8700 Horsens (Tyrsted)
Rudolf Jensen	Solbakkevej 34	4700 Næstved
Steen Jensen	Trelde Næsvej 35	7000 Fredericia
Wayne Jensen	Kagsåkollegiet 30	2730 Herlev

Westh Jensen	Hostrupsvej 36	6000 Kolding
J. Jessen	Rosensgade 36	8300 Odder
Anders Johnsen	Skovbakkevej 37	8220 Brabrand
Knud Johnsen	Råhøjvej 73	8260 Viby J.
E. Johnstad-Møller	Mørupsgade 12	9000 Aalborg
H. Junge	Vesterø Havn	9950 Byrum
Eivind K. Jørgensen	Havnegade 7	5935 Bagenkop
F. Møller Jørgensen	Rensdyrvej 12	8382 Hinnerup (Søften)
Finn Jørgensen	Runddyssen 15	2730 Herlev
Johs. Jørgensen	Skottehusvej 2	4320 Lejre

Rolf Kjeldsen	Flensborglandevej 27	6270 Tønder (Jejsing)
Karen Knudsen	Bygaden 42	3670 Veksø Sj.
Isabel Knuth-Winterfeldt	Margretelund	4640 Fakse
Henning Kolding	Langdalsvej 7 st.	8220 Brabrand
Hanne Krag	Valmuevej 18	7100 Vejle
Palle Krag	Valmuevej 18	7100 Vejle
A. Kristensson	Roskildevej 219	2620 Albertslund
B. Kristiansen	Sløjen 48	2670 Greve Strand

Knud Ladegård	Krogen 17	5468 Grindløse
Lauritz P. Lange	Smedegade 8	6100 Haderslev
H. Langseth	Kirsebær alle 8	2840 Holte
Ib Langved	Smedeengen 12	3390 Hundested
Bent Larsen	Strandskolevej 160	2660 Brøndby Strand
H. Boye Larsen	Ternevej 15	4000 Roskilde
Jens Johs. Larsen	Snekkerupvej 83	4140 Borup
Jørgen Larsen	Odinsgårdsvej 1	7270 Stakroge
Sonja Larsen	Lerhusvej 2	4622 Havdrup
Verner Larsen	Lerhusvej 2	4622 Havdrup
Anker Lassen	Pilelund	4622 Havdrup
Niels Laumann	Råsted	7500 Holstebro
Poul B. Lauritsen	Grydevængen 14	7100 Vejle (Bredballe)
Ole L. Laursen	Kongensgade 49	5000 Odense
Finn Lindsø	Trørød kollegiet 9 E	2950 Vedbæk(Skyttehaven 2)
Søren Lodal	Krohammersvej 6	4700 Næstved (Næstelsø)
Jens Lonning	Mørbjergvænget 42	4000 Roskilde (Vindinge)
C. Lünell	Enghavevej 17	9000 Aalborg
Peter Løgsted	Arestrup	9520 Skørping

Bente Madsen	Kroager 69	2670 Greve Strand
Erik Madsen	Kroager 69	2670 Greve Strand
Hans Henrik Madsen	Møgelvangsvej 2	8970 Havndal (Dalby over)
Hans Henrik Madsen	Strandgade 3	4000 Roskilde
Hans Madsen	Hvedevænget 43	8700 Horsens (Tyrsted)
Harry Madsen	Hillerødvej 31	3400 Hillerød (Tulstrup)
Britta Maltesson	Tordönsvägen 4:0	222 27 Lund/Sverige
E. May	Ringparken 16	8722 Hedensted
Kjær Michelsen	Trøjborgvej 62	8200 Århus N
Finn Mortensen	Pilevænget 6	4130 Viby Sj. (Dåstrup)
H. Mortensen	Ørum Sdr. Hede	9320 Hjallerup
Jens Mortensen	Sørupvej 43	3480 Fredensborg
Vølund Mortensen	Solvænget 16	2990 Nivå (Niverød)
Dennis Moth	Gransangervej 1	5000 Odense

Per Mouritzen		6720	Fanø (Vestervej 6)
Ove Mågård-Leansen	Fabriken Asbro	6732	Guldager (Bryndum)
Mågård Hansen	Bryndum	6732	Guldager
Tage Maagård	Mønsted	8800	Viborg
Børge Nielsen	Stationsvej 1	9560	Hadsund (Visborg)
Dora Nielsen	Ingemansalle 192	6700	Esbjerg
Finn Nielsen	Søgevej 9	8660	Skanderborg
Henrik Nielsen	Byskov Alle 36	4200	Slagelse
Holger Nielsen	Randersvej 20	9500	Hobro
Horner Nielsen	Øster Stillinge	4200	Slagelse
John Skovgård Nielsen	Syrenvej 1	5540	Ullerslev (Bondemosen)
Leif E. Nielsen	Lindvedvej 61	5260	Hjallese
Ludvig Nielsen	Søvej 19	5652	Nr. Søby
Morten Juul Nielsen	Ny Sæbyvej	8723	Løsning
Morten M. Nielsen	Hasselvangen 4	3250	Gilleleje(4 Nakkehoved)
Niels Nielsen	Torbenfeld	4440	Mørkøv
Niels Age Nielsen	Klostervænget 1	8800	Viborg
Richardt N. Nielsen	Hagedstedvej 18	4532	Gislinge St.
Sigfred Nielsen	Visborgvej 83	9560	Hadsund
Paul H. Nissen	Birkholmvej 23	2720	Vanløse
Paul Norup	Sølystvej 57	8600	Silkeborg
Gunnar Nomann	Sorthatvej 19	3700	Rønne
Arne Ohlsson	Falkehusvej 32	2620	Albertslund
Arne Olsen	Tjørnegård, Kanalvej	4571	Grevinge
Kjær Olsen	Døstrup	9500	Hobro
Arvid Olsson	Holmegård	23030	Oxie, Sverige
Gurli og Ole Olsson	Lynge Bygade 28	3540	Lynge
Ruth Olsson	Skovvej 34	6000	Kolding
N. Ortved	Engvangen 12	8500	Grenå
Ingegerd Paulsen	Box 2	26040	Viken, Sverige
Bert Pedersen	Jolvangsvej 62	9700	Brønderslev
Bent Pedersen	Glarbjergvej 80	8900	Randers
Erland Pedersen	Skergårdsalle 81	3500	Værløse
F. Malmberg Pedersen	Stadion Alle 8	7430	Ikast
Grethe Pedersen	Rødkløvervej 32	8900	Randers
Henry Pedersen	Stigårdsvej 41	6700	Esbjerg
Niels Bruun Pedersen	Sølystvej 3	9370	Hals
Ove Pedersen	Melbyvej 27	5486	Grindløse
P. H. Pedersen	Fladholtevej 34	4200	Slagelse
Svend E. Pedersen	Markeslev	4300	Holbæk
Søren H. Pedersen	Humblebækvej 7	4600	Køge
Tom Pedersen	Tørvelodsvej 2	3360	Liseleje
Torben Pedersen	Karlemosevej 115 a	4600	Køge
Uffe Penderup	Klintevej 18	8450	Hammel
Arne Petersen	Torslunde	4520	Svinninge
Børge Petersen	L yngvej 8, Udby	4300	Holbæk
Erik Kronvall Petersen	Guldbærvænget 3	2650	Hvidovre
J. W. Poulsen	Havremarken 9	2680	Solrød Strand
Jørgen Prydsgaard	Byvej 13, Langelse	5900	Rudkøbing
Aksel Præstegaard	Præstegården, Ramme	7620	Lemvig

Bjørn Holm Rasmussen	Bodersvej 14	7000	Fredericia
Carsten Rasmussen	Kystvejen 11	5985	Søby Ærø
Erik Rasmussen	Kirkebakken 25	2600	Glostrup
Ernst A. Rasmussen	Havnen 3	5400	Bogense
Gerald Rasmussen	Naurbjergvej 24	4623	Lille Skensved
Henning Slot Rasmussen	Astrup	8620	Kjellerup
Jens P. Rasmussen	Krogholtsvej 21	2650	Hvidovre
Ole Rasmussen	Midtervej 1, a	2630	Tåstrup
Vagn E. Rasmussen	Kildevangen 30	4440	Mørkøv
B. Reventlow-Mourier	Lerbækgård	2970	Hørsholm
Alice Ryen	Vesterled 12	2100	København Ø
Hans Rosenbergt	Højgårdsparken 5	2760	Måløv
Jette Rygaard	Søndergade 20	8560	Kolind
Finn Rønnoy	Tesdorfsvej 49	5000	Odense
Henning Røyggaard	Dalvangsvej 73	2600	Glostrup

Bodil Schmidt	Stranden, V. Hassing	9310	Vodskov
Ivar Schmidt	Kildegården 15	2620	Albertslund
Torkil Schmidt	Stranden, V. Hassing	9310	Vodskov
F. Selander	Vesterhavsvej 150	4736	Karresbækminde
Jørn Simonsen	Carl Baggers Alle 69	5250	Fruens Bøge
Torben Sprogø	Langkærvej 7 a	2720	Vanløse
Anette Storgaard	Fogedmarken 8	2200	København N
Tage Stryhn	Læskovvej 134	4632	Bjæverskov
Thomas Stræde	Holbækvej 9	7400	Herning
Henrik Svane	Rønbækvej 14	8382	Hinnerup
Roald Lentz Svendsen	Maribovej 221	4900	Nakskov
Svend Adler Svendsen	Spanget 3	5783	Korinth
Kurt Søndergaard	Kløverager 21	2670	Greve Strand
Egon K. Sørensen	Stadionbakken 9,		
	Vejrumbro	8800	Viborg
Erna Sørensen	Stadionbakken 9,		
	Vejrumbro	8800	Viborg
Jens-Jørgen K. Sørensen	Stadionbakken 9,		
	Vejrumbro	8800	Viborg
Gert Salling Sørensen	Kastaniegade 8 st.	6000	Kolding
Jane R. Sørensen	Jernbanegade 3	4760	Vordingborg
Niels Peter Sørensen	Givskud	7300	Jelling
Peter Sørensen	Hesselbo	6870	Ølgod

Ejner Theilgaard	Bastrupvej 7	6800	Varde
Henrik C. Thomsen	Feldingbjergvej 5	7850	Stoholm Jyll.
Johs. Thomsen	Kastaniely Nr. Bjert	6000	Kolding
Orla Thomsen	Vonsildvej 93	6000	Kolding
Rud Birger Thomsen	Spurvevej 6	8362	Hørning
Alf Tjersland	Postboks 222-Økern		Oslo 5, Norge.
Edgar Tornehøj	Bjælkerup	4660	Store Heddinge

Mogens Uhrskov	Bomlærkevej 8	9800	Hjørring
----------------	---------------	------	----------

Erik Vestergaard	Smedevej 7	4400	Kalundborg
Finn Vestergaard	Krogsbjerg 16	5683	Hårby

Hans Vinther	Stenleddet 18	4000 Roskilde
Niels Chr. Vinther	Kingosvej 26	8850 Bjerringbro
Per F. Vind	Østergade 29	7600 Struer

Maud Wengel	Østerled 11	5000 Odense
G. Theis Westermann	Merianvej 26	2900 Hellerup
Torben Wittrup	Atterup Huse 1	4571 Grevinge
Elin Wittusen	Englandsvej 38	2300 København S

Flemming Østergaard	Lundgårdsparken 31	7490 Aulum
Kaj Østergaard	Sydvestvej 55,	
	Tyrstrup	8700 Horsens
Niels Østergaard	Ndr. Hjerk	7870 Roslev

Jens Aarestrup	Kirkegade 31	6840 Oksbøl
----------------	--------------	-------------